WILHELM
HAUFF
BASME

WILHELM
HAUFF

ILUSTRAȚII ȘI COPERTĂ
LIVIA RUSZ

EDITURA ION CREANGĂ

BUCUREȘTI, 1981

în românește de IRINA VLAD

WILHELM HAUFF
Sämtliche Werke in sechs Bänden
Band V
Otto Hesse Verlag
Leipzig

CARAVANA

Odată, o caravană mare străbătea pustiul. Pe întinderile nesfîrșite de nisip, străjuite doar de bolta necuprinsă a cerului, se auzeau, de undeva de departe, tălăngile cămilelor și zurgălăii de argint ai cailor. Un nor gros de praf se învolbura înaintea caravanei, vestindu-i apropierea ; cînd și cînd, o adiere împrăștia norul și pe sub învolburările lui îți luau ochii armele sclipitoare și veșmintele ce străluceau.

Așa se ivi caravana în fața privirii călărețului ce se apropia de ea. Necunoscutul călărea pe un mîndru cal arab, cu cioltar din piele de tigru și căpăstrul stacojiu, împodobit cu clopoței de argint ; pe capul bidiviului flutura un frumos surguci din pene. Îmbrăcămintea arătosului călăreț era tot atît de mîndră ca și calul său. Pe cap avea turban alb, falnic, cusut cu fir de aur, pe trup — ilic și șalvari roșii ca para focului, iar la șold îi atîrna un iatagan cu plăsele măiestrit făurite.

Turbanul tras adînc pe frunte, căutătura ochilor negri, care aruncau fulgere de sub sprîncenele stufoase, și barba lungă ce flutura pe sub nasul coroiat îi dădeau o înfățișare cutezătoare, aprigă.

La cincizeci de pași de pîlcul călăreților ce deschideau drum caravanei, el dădu pinteni calului și în cîteva clipe ajunse în dreptul acestora. Un călăreț singuratic, cutreierînd pustiul, părea ceva cu totul neobișnuit, așa încît caraulele caravanei, temîndu-se de un atac, întinseră sulițele. Văzîndu-se întîmpinat cu vrăjmășie, călărețul strigă :

— Ce vreți ? Credeți oare că un singur om e în stare să lovească o caravană ?

Rușinate, caraulele își lăsară sulițele în jos ; căpetenia lor se apropie de străin, să-i afle vrerea.

— *Cine e stăpînul caravanei ?* întrebă călărețul.

— *Ea nu are un singur stăpîn, răspunse cel întrebat. Mai mulți negustători au pornit de la Mecca spre țara lor, iar noi îi călăuzim prin pustiu și-i păzim de tîlharii de tot soiul care ar putea să le tulbure călătoria.*

— *Duceți-mă, dară, la negustători, ceru străinul.*

— *Nu e cu putință acum, răspunse căpetenia caravanei. Noi trebuie să mergem fără oprire, iar negustătorii vin în urmă cu cel puțin un pătrar de ceas ; dar dacă vrei să ne însoțești pînă la popasul de amiază, fie-ți voia împlinită !*

Străinul nu răspunse nimic ; luă ciubucul lung pe care îl ducea legat de obîrșie și începu să pufăie. Călărea lîngă căpetenia caravanei și trăgea adînc din ciubuc. Căpetenia caravanelor se frămînta, întrebîndu-se cine o fi străinul ; nu cuteza să-i întrebe de-a dreptul cum îl cheamă și, oricît de iscusit se străduia să lege vorba: „Fumezi un tutun bun" sau: „Frumos pășește calul dumitale", primea același răspuns sec: „Da, da!"

În sfîrșit ajunseră la un loc potrivit pentru popasul de amiază. Căpetenia caravanei își așeză oamenii de pază și se opri împreună cu necunoscutul, așteptînd să se apropie caravana. Treizeci de cămile, cu încărcături grele, cu călăuze înarmate trecură pe lîngă el. În urma lor veneau călare, pe niște cai de toată frumusețea, cei cinci negustători, stăpînii caravanei. Mai toți erau bărbați înaintați în vîrstă, cu înfățișare cumpănită, așezată ; numai unul singur părea mult mai tînăr decît ceilalți, mult mai vesel și mai vioi. Caravana se încheia cu un mare număr de cămile și de cai de povară.

Înălțară corturile, iar cămilele și caii îi priponiră în jurul acestora. În mijloc se afla un cort mare de mătase albastră, către care căpetenia caraulelor îl însoți pe străin. Cînd dădură la o parte perdeaua de la intrarea cortului, văzură pe cei cinci negustători stînd pe perne cusute cu fir de aur ; arapi forfoteau încolo și încoace, aducînd mîncăruri și băuturi.

— *Ne-ai adus un musafir ?* întrebă negustătorul cel tînăr.

Dar mai înainte ca cel întrebat să apuce să răspundă, străinul grăi :

— *Mă numesc Selim Baruch și sînt din Bagdad ; în drum spre Mecca am fost prins de niște tîlhari și acum trei zile am izbutit să fug pe ascuns. Marele profet mi-a ajutat să aud din depărtare tălăngile caravanei voastre. Așa am ajuns aici. Îngăduiți să merg cu voi ; n-am să fiu nevrednic de ocrotirea*

voastră și, odată ajunși la Bagdad, am să vă răsplătesc cu prisosință bunătatea, căci sînt nepotul marelui vizir.

Drept răspuns, vorbi cel mai vîrstnic dintre negustători :

— Selim Baruch, zise el, fii binevenit la umbra noastră. Bucuroși te ajutăm, dar, înainte de toate, așază-te ca să mănînci și să bei cu noi !

Selim Baruch se așeză lîngă negustători, mîncă și bău cu ei. După-masă, robii strînseră vasele și aduseră narghilele și șerbet turcesc. Negustătorii rămaseră multă vreme tăcuți, scoțînd nori albăstrui de fum și privindu-i cum se încolăcesc, se destramă și apoi, încet-încet, se fac nevăzuți. În cele din urmă, tăcerea fu curmată de tînărul negustător :

— De trei zile, zise el, tot mergem călare sau facem popas și mîncăm, fără să avem parte de vreo distracție ! M-a cuprins o plictiseală de moarte. Mie îmi place ca după-masă să privesc dănțuitorii sau să ascult cîntece. Nu vă dă prin cap, prieteni, cum ne-am putea veseli și noi ?

Cei patru negustători mai vîrstnici pufăiau mai departe în tăcere și păreau să cugete adînc ; străinul însă răspunse :

— Dacă-mi îngăduiți, aș propune eu ceva : să spunem cu toții, pe rînd, la fiecare popas, cîte o poveste. Așa ar trece timpul mai ușor.

— Înțeleaptă vorbă ai grăit, Selim Baruch, zise Ahmet, cel mai bătrîn dintre negustători. Să facem precum zici !

— Mă bucură că spusa mea vă e pe plac, rosti Selim, și, ca să vedeți că nu vă cer un lucru nelalocul lui, am să fac eu începutul.

Bucuroși, cei cinci negustători se apropiară, așezîndu-se roată în jurul străinului. Robii umplură din nou cupele, înadesară tutun proaspăt în narghilelele stăpînilor și aduseră jar ca să-l aprindă. Iar Selim își drese glasul, luă o înghițitură de salep și, netezindu-și mustățile, începu :

— *Ascultați, așadar, Povestea Califului Barză !*

POVESTEA CALIFULUI BARZĂ

I

Într-o frumoasă după-amiază, califul Rașid din Bagdad ședea în tihnă, cu picioarele încrucișate pe divan ; dormise puțin, căci era o zi caldă, și acum, după somn, se simțea foarte voios. Trăgea cîte un fum din narghileaua din lemn de trandafir, sorbea înghițitură cu înghițitură din cafeaua pe care i-o turna un rob ; își mîngîia de fiecare dată, mulțumit, barba — semn că-i plăcea cafeaua. Într-un cuvînt, pe fața lui se citea că se simte bine. Acesta era ceasul cel mai prielnic să stai de vorbă cu califul, ceasul în care era tare blînd și binevoitor. Din pricina asta, marele vizir Mansor îl vizita în fiecare zi tocmai la acel ceas. Și în după-amiaza aceasta se înfățișă ca de obicei, gînditor, însă cu mult mai gînditor decît în alte rînduri. Califul scoase pentru o clipă narghileaua din gură și întrebă :

— De ce ai o față atît de îngîndurată, o, marele meu vizir?

Vizirul își încrucișă brațele pe piept, se plecă în fața stăpînului său și răspunse :

— Stăpîne, nu știu dacă am o față îngîndurată, dar jos, în fața porților palatului, se află un boccegiu care are de vînzare lucruri atît de frumoase, încît tare îmi pare rău că n-am mai mulți bani.

Califul, care de mult voia să-i facă o bucurie marelui său vizir, trimise jos un arap să-l cheme pe negustător. Robul se întoarse degrabă cu un grăsan scund, arămiu la față, îmbrăcat în straie ponosite și care ducea o besactea. Înăuntru se aflau perle, inele, pistoale cu plăsele bătute în pietre scumpe, cupe, piepteni. Califul și vizirul le cercetară pe toate pe îndelete și, în cele din urmă, califul cumpără pentru el și pentru Mansor niște pistoale de toată frumusețea, iar pentru soția vizirului —

un pieptene. Negustătorul se pregătea tocmai să închidă boccaua, cînd califul zări un mic sertar și întrebă dacă și acolo sînt lucruri de vînzare. Negustătorul scoase din sertar o cutie în care se afla o pulbere neagră și o hîrtie acoperită cu o scriere ciudată, pe care nici califul, nici Mansor nu o putură desluși.

— Am primit cîndva praful și hîrtia de la un negustător, care, la rîndul lui, le-a găsit pe o uliță din Mecca, lămuri califul. Nu știu ce putere au și vi le dau pe nimica toată : mie nu-mi sînt de nici un folos.

Califul, căruia îi plăcea să aibă între cărțile sale scrieri vechi, chiar dacă nu le putea citi, îi cumpără hîrtia și cutiuța. Încuviință apoi plecarea negustătorului... Califul dorea foarte mult să dezlege slovele acelea tainice, și-l întrebă pe vizir dacă nu cunoaște pe cineva care să-i ajute la treaba asta.

— Mărite doamne și stăpîne, spuse vizirul, lîngă marea moschee locuiește un om cu numele de Selim cel Învățat ; el știe toate limbile. Dă poruncă să se înfățișeze degrabă : poate află el taina acestor slove.

Învățatul Selim fu adus de îndată.

— Selim, grăi califul, se spune că ai fi foarte învățat ; iată scrierea aceasta ; citește-o ! De vei ști s-o dezlegi, te voi răsplăti cu straie noi, de sărbătoare, iar de nu, vei primi douăsprezece palme și douăzeci și cinci de lovituri la tălpi, căci atunci în zadar ți s-ar mai spune „Selim cel învățat".

Selim făcu o temenea și răspunse :

— Facă-se voia ta, stăpîne !

Privi îndelung scrisul și deodată strigă :

— De nu e limba latinească, stăpîne, să mă spînzuri !

— Spune ce scrie, dacă e latinească ! porunci califul.

Selim începu să tălmăcească :

— „Omule, tu care vei găsi aceasta, slăvește-l pe Allah pentru bunătatea sa. Cine va trage pe nas din pulberea asta și va rosti în același timp cuvîntul *Mutabor*, acela se va putea preschimba în orice jivină și va înțelege graiul dobitoacelor. De va voi să-și capete iară înfățișarea omenească, să se plece de trei ori către răsărit și să rostească același cuvînt. Dar ferește-te să rîzi în timpul cît ai înfățișarea de lighioană, căci vorba fermecată piere de îndată din mintea ta și rămîi cu chip de jivină".

Selim cel învățat ispăvi de citit. Califul se arătă nespus

de mulțumit și-i puse pe învățat să facă jurămînt că nu va dezvălui nimănui taina aceasta ; îi dărui apoi straie frumoase și-l lăsă să plece, după care grăi către marele său vizir :

— Am făcut un tîrg bun, Mansor. Cît mă bucur că voi putea lua chip de jivină ! Mîine dimineață să vii la mine. Mergem împreună pe cîmp, tragem pe nas din cutiuță și vom putea să ascultăm tot ce se vorbește în văzduh, în apă, în pădure și pe cîmp.

II

A doua zi dimineață, după ce califul luă o gustare și se îmbrăcă, marele vizir se înfățișă, după cum i se poruncise, ca să-l ia la plimbare. Califul vîrî la cingătoare cutiuța cu pulberea fermecată, spuse curtenilor să rămînă în urmă și porni înainte, însoțit numai de marele vizir. Colindară prin întinsele grădini ale califului, dar în zadar căutară nisetiva vietăți ca să poată încerca praful vrăjit. În cele din urmă, vizirul fu de părere să meargă mai departe, înspre iaz, unde văzuse adesea tot felul de viețuitoare, mai ales berze, care se plimbau întotdeauna pe acolo, pășind grav și clămpănind.

Califul urmă sfatul vizirului său și se îndreptă cu el spre iaz. Cînd ajunseră acolo, văzură o barză ce pășea îngîndurată încoace și încolo, căutînd broaște și clămpănind din cioc. Undeva, departe, în văzduh, plutea o altă barză, venind tot într-acolo.

— Pun rămășag pe barba mea, mărite stăpîne, zise marele vizir, că nălțăroagele astea două își vor spune acum lucruri vrednice de auzit. Ce-ar fi să ne prefacem în berze ?

— Bine ai grăit, răspunse califul. Dar, întîi și întîi, să ne amintim cum trebuie să facem ca să luăm din nou înfățișare omenească. Așadar, dacă ne închinăm de trei ori către răsărit și rostim cuvîntul *Mutabor*, cu voi lua din nou chip de calif și tu de vizir. Dar pentru nimic în lume nu trebuie să rîdem, căci atunci sîntem pierduți !

În timp ce califul vorbea astfel, cea de-a doua barză se roti încet deasupra capetelor lor și se lăsă ușor pe pămînt. Califul scoase repede cutiuța de la brîu, trase praf pe nas, îi dădu și marelui vizir și strigară amîndoi într-un glas : „*Mutabor !*"

Deodată, ca prin farmec, picioarele li se subțiară, se făcură lungi și roșii, frumoșii inimei galbeni ai califului și ai însoțitorului său se preschimbară în labe urîte de barză, brațele se prefăcură în aripi, gîtul se înălță dintre umeri și se lungi cu un cot, bărbile se făcură nevăzute, iar trupul li se acoperi cu pene albe.

— Ai un plisc frumos, vizire, spuse califul, mirîndu-se îndelung. Pe barba profetului, așa ceva n-am mai văzut în viața mea !

— Mulțumesc preasupus, răspunse marele vizir, făcînd o plecăciune, dar, dacă-mi este îngăduit, aș spune că înălțimea voastră arătați ca barză aproape mai frumos decît în chip de calif. Dar, dacă înălțimea voastră dorește, să le ascultăm pe prietenele noastre de colo și să vedem dacă într-adevăr înțelegem graiul berzelor.

În timpul acesta, cea de-a doua barză se lăsă pe pămînt, își curăță picioarele cu ciocul, își netezi penele și se îndreptă spre prima barză. Cele două berze noi-nouțe se apropiară grabnic și auziră, spre uimirea lor, următoarea convorbire :

— Bună dimineața, doamnă Picior-Lung, ați ieșit atît de devreme la cîmp ?

— Bună să-ți fie inima, dragă Clămpăne-Cioc ! Iată, am adus o mică gustare. Vrei o ciosvîrtă de șopîrlă sau o pulpiță de broască ?

— Mulțumesc frumos ; azi nu prea am poftă de mîncare. Am venit pentru altceva la cîmp. Astăzi trebuie să dănțuiesc în fața oaspeților tatălui meu și vreau să fac în taină cîteva încercări.

Și tînăra barză începu să se plimbe pe cîmpie, făcînd mișcări năstrușnice. Califul și Mansor o urmăreau cu uimire. Cînd o văzură însă ridicînd un picior și fîlfîind grațios din aripi, cei doi nu se mai putură stăpîni : din pliscurile lor izbucni un rîs nestăvilit, care nu mai contenea. Califul se potoli cel dintîi.

— Să te prăpădești de rîs ! strigă el. Petrecerea asta nu-i plătită nici cu aur ! Păcat că prostănacele au fugit de rîsul nostru, altminteri te pomenești că ar fi început să și cînte !

Dar deodată marele vizir își aminti că nu era îngăduit să rîzi în timpul vrăjii și îi împărtăși califului îngrijorarea sa.

— Pe Mecca și Medina ! Ar fi o glumă proastă să rămînem berze! Amintește-ți tu neghiobul acela de cuvînt ; mie nu-mi vine în minte.

— Trebuie să ne plecăm de trei ori spre răsărit și în același timp să spunem : *Mu-mu-mu*...

Se întoarseră cu fața spre răsărit și se plecară mereu, atingînd pămîntul cu pliscurile. Dar, vai ! Cuvîntul fermecat le pierise din minte și, oricît se înclina califul și oricît bolborosea vizirul său *mu-mu-mu*, nu și-l aminteau și pace. Bietul Rașid și vizirul său erau sortiți să rămînă berze.

III

Cele două berze fermecate se plimbau triste pe cîmpie, neștiind, în durerea lor, ce să facă. Înfățișarea de barză nu și-o puteau schimba. Să se întoarcă în oraș spre a fi recunoscuți era cu neputință : cine ar da crezare unei berze că este calif și, chiar dacă asemenea lucru ar fi de crezut, ar vrea locuitorii Bagdadului să aibă o barză drept calif ?

Rătăciră astfel zile în șir, hrănindu-se anevoie cu poamele cîmpului, pe care nu le puteau mesteca bine din cauza pliscurilor prea lungi. De șopîrle sau broaște nu prea aveau poftă :

le era teamă să nu-şi strice stomacul cu ele. Singura lor mîngîiere în aceste triste împrejurări era că puteau să zboare şi zburau deseori deasupra acoperişurilor din Bagdad, ca să vadă ce se mai petrece pe acolo.

În primele zile băgară de seamă că pe străzile oraşului domnea o mare nelinişte şi tristeţe. Dar, cam la patru zile după vrajă, aflîndu-se deasupra palatului califului, văzură jos, în stradă, un alai măreţ. Răsunau tobe şi fluiere, iar un bărbat îmbrăcat într-o mantie de purpură cusută cu fir de aur mergea călare pe un cal împodobit, înconjurat de slujitori în veşminte strălucitoare. Jumătate din norodul Bagdadului alerga în urma lui, strigînd într-un glas : „Trăiască Mizra, trăiască stăpînul Bagdadului !"

Cele două berze de pe acoperişul palatului se privirâ îndelung. Califul grăi :

— Îţi dai seama acum, mare vizir, de ce am fost vrăjit ? Acest Mizra este fiul duşmanului meu de moarte, puternicul vrăjitor Kaşnur, care, într-un ceas rău, mi-a jurat răzbunare. Dar eu nu mi-am pierdut nădejdea. Vino cu mine, credinciosul meu tovarăş de suferinţă, să mergem la mormîntul profetului : poate că în acel loc sfînt vraja se va risipi.

Se înălţară de pe acoperişul palatului şi se îndreptară către Medina.

Dar cele două berze nu prea erau obişnuite să zboare şi pluteau anevoie.

— O, stăpîne, gemu după cîteva ceasuri marele vizir, cu voia mărirei tale, eu nu mai pot; măria ta zbori prea repede şi. în afară de asta, s-a lăsat seara şi am face bine să poposim undeva peste noapte.

Raşid dădu ascultare rugăminţii slujitorului său şi zărind dedesubt nişte zidiri năruite care-i puteau adăposti, se lăsară pe ele. Acolo părea să fi fost odinioară un castel. Printre zidurile surpate se ridicau pilaştri frumos lucraţi, iar cîteva încăperi ce se păstraseră întregi stăteau mărturie a strălucirii de odinioară. Raşid şi însoţitorul său străbătură coridoarele, căutînd un locşor uscat ; deodată, barza Mansor se opri.

— Doamne, stăpîne, şopti el încetişor, ştiu că este ruşinos pentru un mare vizir, şi cu atît mai mult pentru o barză, să se teamă de stafii. Mă cam trec fiorii, căci pe-aici pe-aproape am auzit limpede un suspin şi un geamăt.

Califul se opri şi el şi auzi desluşit un scîncet slab, care semăna mai mult a geamăt de om decît de animal. Nedumerit, vru să se apropie de locul de unde veneau gemetele ; vizirul însă îl apucă cu ciocul de aripă şi îl rugă stăruitor să nu se apropie, ca să nu dea peste cine ştie ce alte primejdii. Dar în zadar ! Califul — căruia şi în piept de barză îi bătea o inimă vitează — se smulse cu preţul cîtorva pene şi o luă la goană printr-un coridor întunecos. Ajunse degrabă la o uşă ce părea a fi întredeschisă şi îndărătul ei auzi desluşit suspine şi scîncete. Împinse uşa cu ciocul, dar se opri mirat în prag. Pe podeaua încăperii dărăpănate, slab luminată printr-o fereastră zăbrelită, stătea o bufniţă mare. Lacrimi grele se prelingeau din ochii ei mari şi rotunzi, iar din pliscu-i încovoiat ieşeau

valete răgușite. Dar la vederea califului și a vizirului său, care se apropiase și el între timp, bufnița scoase strigăte de bucurie. Cu aripile ei cafenii își șterse grațios lacrimile și, spre marea uimire a celor doi, strigă cu glas omenesc, în arabă:

— Fiți binevenite, berzelor! Voi sînteți semnul izbăvirii mele, căci mi s-a prorocit odată că berzele îmi vor aduce o mare fericire.

Cînd califul își reveni din uimirea care-l cuprinsese, își înclină gîtul lung, își mișcă grațios picioarele și rosti:

— Bufniță, vorbele tale mă fac să cred că am găsit în tine o tovarășă de suferință. Dar, vai, nădăjduiești zadarnic că noi o să te putem scăpa. Ai să recunoști tu însăți neputința noastră, cînd vei auzi ce ni s-a întîmplat.

Bufnița îl rugă să-i povestească și califul începu să depene cele ce-am aflat și noi pînă acum.

IV

Califul povesti pățania prin care-i fusese dat să treacă și, după ce termină, bufnița îi mulțumi și-i zise:

— Ascultă și povestea mea și-ai să vezi că nu sînt mai puțin nefericită decît tine. Tatăl meu este maharadjahul Indiei, iar sărmana de mine sînt singura lui fiică și mă numesc Luza. Vrăjitorul Kașnur, care v-a vrăjit pe voi, m-a năpăstuit și pe mine. Kașnur s-a înfățișat într-o bună zi tatălui meu și m-a cerut de soție pentru fiul său Mirza. Tatăl meu însă, care e un om iute la mînie, a poruncit să fie zvîrlit jos pe scări. Nemernicul și-a schimbat înfățișarea și, în haine de rob, a izbutit să se furișeze și să ajungă din nou în preajma mea, pe cînd mă plimbam o dată în grădină și doream că beau ceva răcoritor; mi-a adus o licoare ce m-a preschimbat în vietatea asta respingătoare, m-a tîrît încoace mai mult moartă de spaimă și mi-a zbierat în urechi, cu glas înfricoșător:

„Ai să rămîi aici, urîtă, disprețuită pînă și de lighioane! De nu se va găsi cineva care, nesilit de nimeni, să te dorească de soție sub această înfățișare respingătoare, aici îți vei sfîrși zilele. Iată răzbunarea mea față de tine și de trufașul tău părinte!"

De atunci s-au scurs multe luni. Stau în lăcașul acesta singură, tristă și urîtă de lume; chiar și jivinelor le e groază

de mine ; nu mă pot desfăta cu frumusețile firii, căci ziua sînt oarbă și numai în ceasurile cînd luna își revarsă lumina palidă peste aceste ziduri cade vălul de pe ochii mei.

Bufnița sfîrși de vorbit și își șterse din nou ochiul cu aripa, căci istorisirea suferințelor ei îi storcise noi lacrimi.

După povestirea prințesei, califul căzu pe gînduri.

— Dacă nu mă înșel, spuse el, între nenorocirile noastre se țese fire tainice ; dar cum să găsesc cheia acestei taine ?

Bufnița îi răspunse :

— Of, Doamne ! Și eu am această bănuială, căci odată, în frageda mea copilărie, o femeie înțeleaptă mi-a prorocit că o bucată îmi va aduce o mare fericire, și cred că știu cum am putea să ne găsim scăparea.

Califul se arătă foarte mirat și o întrebă ce vrea să spună.

— Vrăjitorul care ne-a urgisit pe amîndoi, zise ea, vine o dată pe lună printre dărîmăturile de aici. Nu departe de cămara aceasta se găsește o sală ; acolo obișnuiește el să chefuiască cu o șleahtă de prieteni. I-am auzit adeseori povestindu-și fărădelegile ; cine știe, poate că are să spună cuvîntul fermecat care v-a pierit din minte.

— O, scumpă prințesă ! strigă califul. Spune repede, cînd vine și unde se află sala ?

Bufnița tăcu o clipă, apoi zise :

— Nu mi-o luați în nume de rău, dar nu vă pot împlini dorința decît cu o condiție.

— Spune ! Spune! strigă Rașid. Poruncește! Primim orice condiții !

— Aș dori să-mi recapăt și eu libertatea odată cu voi, dar aceasta nu se poate întîmpla decît dacă îmi cere mîna unul din voi.

Berzele se arătară cam mirate de această propunere și califul făcu semn slujitorului său să iasă puțin afară împreună cu el.

— Mare vizir, spuse califul cînd fu dincolo de ușă, iată-ne un tîrg prost, dar n-ai ce-i face, trebuie să-l primești !

— Cum ? răspunse acesta. Nu vreau cîtuși de puțin ca soția mea să-mi scoată ochii cînd mă întorc acasă. În afară de asta, eu sînt prea bătrîn, pe cînd vremea măriei tale ești tînăr și neînsurat, poți mai curînd să ceri mîna unei tinere și frumoase prințese.

— Tocmai asta e ! oftă califul în timp ce aripile îi atîrnau

— Care este cel mai mare lucru pe care trebuia să-l țină minte?

întrebă cîinele vrăjitor.

Un cuvînt greu, în limba latinească, cuvîntul *Mutabor*.

La auzul acestui cuvînt, berzele, puțin după crăpătura zidului, se și aflau în mijlocul curții de bucurie. O luară în fugă cu picioarele lor lungi, îndepărtîndu-se atît de repede de iute, încît bufnița abia putu să se țină după ele. Îndurerat, califul îi spuse bufniței:

— Izbăvitoare a vieții mele și a prietenului meu, drept recunoștință veșnică față de tot ceea ce ai făcut pentru noi te rog să-mi fii soție.

Apoi berzele se întoarseră către răsărit. Își înclinară de trei ori gîturile lor lungi către turnurile care tocmai se înălțau de după munți. Mutabor și spuse cuvîntul de trei ori cu glas tare, bătu de trei ori din picioare, dobîndi din nou forma de om și căzu în brațe unul altuia, rîzînd și plîngînd. Cînd își întoarseră privirile, rămaseră înmărmuriți. Înaintea lor stătea o față frumoasă, ținută cu podoabe de preț. Zîmbind, ea îi întinse mîna califului și-l întrebă:

— Mă mai recunoști, bufnița?

Într-adevăr, ea era. Califul fu [illegible] și de farmecul ei, încît strigă:

— Binecuvîntat fie ceasul cînd am luat cu [illegible]

Cei trei o porniră acum împreună spre Bagdad. Califul găsi în veșmîntul său nu numai cutuța cu pulbere fermecată ci și punga lui cu bani.

În primul sat cumpără cele trebuincioase călătoriei și astfel ajunseră curînd la porțile Bagdadului. Sosirea califului stîrni uimire — norodul îl crezuse mort și [illegible] fu bucuria revăzîndu-și stăpînul iubit!

În schimb, mînia lor față de vrăjitorul Mizra, care-i înșelase, nu cunoscu margini. Intrară în palat și-l întemnițară pe batrînul vrăjitor și pe fiul lui. Califul porunci ca bătrînul să fie închis în încăperea din castelul năruit, care slujise drept adăpost prințesei cît timp avusese înfățișare de bufniță, și să fie spînzurat acolo. Fiul său însă, care nu cunoștea vrăjile tatălui, fu pus să aleagă între moarte și pulberea vrăjită. Alegînd pulberea, marele vizir îi întinse cutuța. Tînărul [illegible] o dată pulberea pe [illegible] de cînd

prof[illegible] ... Califul porunci să fie închis într-o cușcă de
[illegible] ... iar cușca să fie așezată în grădina sa.
Așa [illegible] ... Găsi alături de soția sa
prințesă [illegible] ... vreau acuma să vă povestesc
[illegible] ... de multe ori adunați
vorba despre pățaniile [illegible] ... de vremea cînd l-ați
berze, iar cînd era vesel, califul [illegible] ... pe care să-l mănînce
pe marele vizir așa cum arătase în chip de harță. Pasea încruntat, cu pulpanele țepene, de-a lungul încăperii, [illegible]
își flutura brațele ca pe niște aripi și arăta cum se pleacă [illegible]
tarnic vizirul spre răsărit [illegible] ... Mamun. Pentru
soția califului și copiii ei [illegible] ... de fiecare dată un
prilej de haz nespus cînd [illegible] ... vizirul
îndelungată și se [illegible] ... cel ce vorbește
[illegible] ... cel ce
bisera în fața ușii pentru [illegible]

Sub [illegible] ... povestirea [illegible] negustorii se
[illegible] ...
[illegible] ... și cînd s-a scurs după-amiaza
spre [illegible] ... o parte petrecută cortul. Se
simțea [illegible] ... vîntului de seară; putem să mai
facem [illegible]

[illegible] ... de neînțeleasă de necunoscut părere, strînseră cortul [illegible] ... Călătoria
[illegible] ... aproape toată noaptea [illegible] ... abia după miezul nopții
în schimb, era răcoroasă și luminată de stele. Ajunseră în
fîșie într-un loc potrivit pentru popas, mînară cămilele și
se pregătiră de odihnă. Negustorii [illegible] ... cînd
[illegible] ... Unul îi dădu o pernă, altul o cergă,
[illegible] ... și dărui un rob — pe scurt, fu slujit cu multă
dragoste, încît străinul se simți ca la el acasă.

Cînd se treziră, începuse să se scuture zăpușeala zilei și
hotărîră cu toții să aștepte în locul acela pînă se va lăsa seara.
După de mîncare îndelată, se așezară din nou în cerc și tînărul
negustător grăi către cel mai în vîrstă

— Selim Baruch ne-a dăruit cîte o după-amiază plăcută
Ce-ar fi, Ahmet dacă [illegible] ... ne-ai povesti și tu ceva [illegible] din lunga ta
viață care de bună seamă că a fost plină de întîmplări [illegible] o
poveste frumoasă

Ahmet tăcu o vreme, ca și cînd ar fi chibzuit ce să povestească și ce nu. În sfîrșit grăi:

— Dragi prieteni! V-ați arătat în această călătorie buni tovarăși de drum. O Selim de asemenea s-a dovedit că este vrednic de încrederea mea, de aceea vreau să vă povestesc o întîmplare din viața mea, despre care, de obicei, pomenesc cu prea puțină plăcere și nu în fața oricui. Povestea Vasului Nălucă

POVESTEA VASILUI NALCÁ

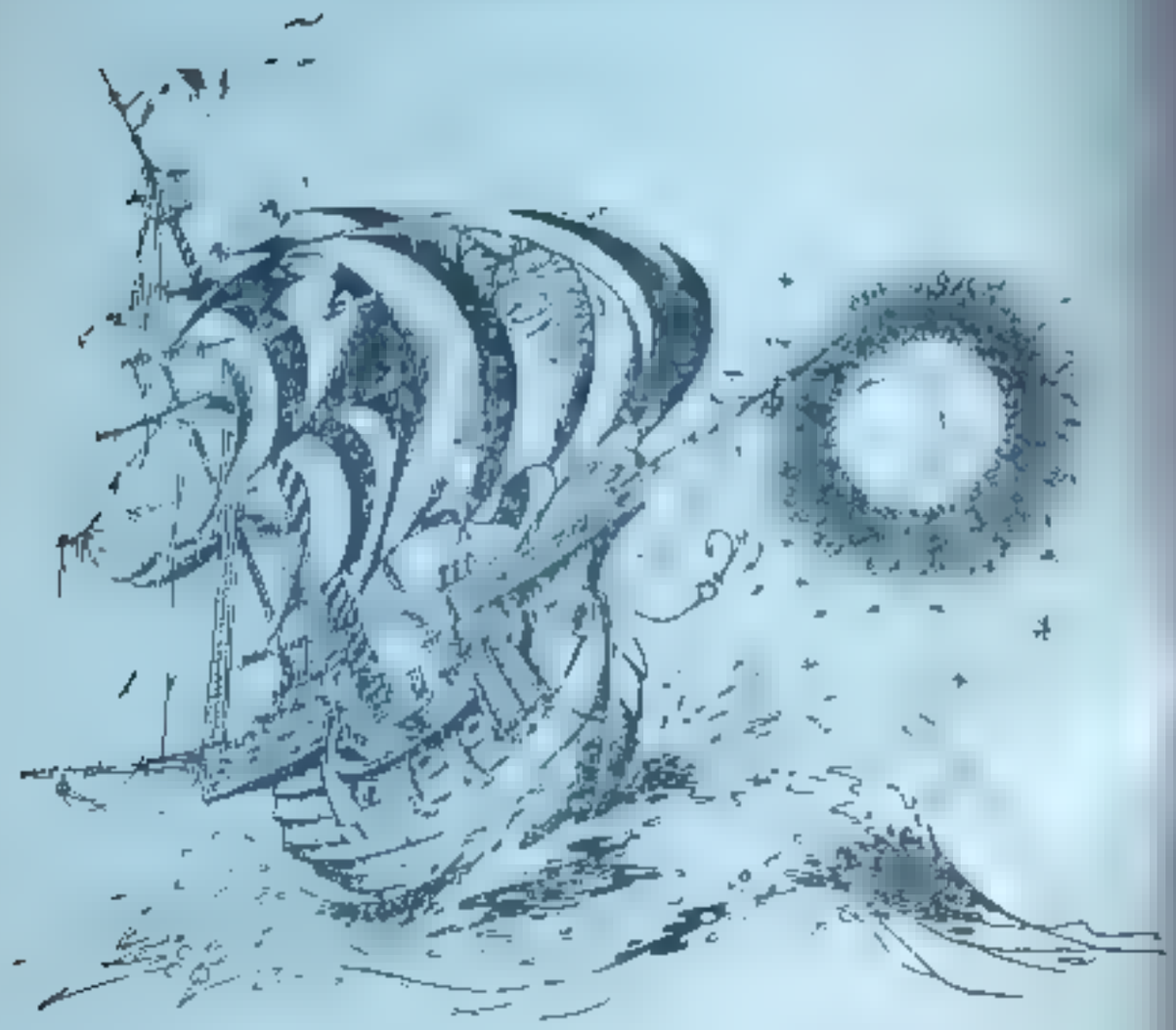

ne mîn. umpede. ai şi cum o ceată de oameni voioşi ar
hîm forfota pe punte. Mi se părea că aud glasul pu

ştiam în fundul mării deve
cută bestemată!

L-am întrebat care era pricina

de somn m-am trezit şi mi-am auzit
tînăr că era dumneata, dar acolo sus umblau forfota cel puţin

vreo bună dreptate. Aşa că m-am ridicat şi am pornit pe punte, unde l-am găsit pe omul care era tîrît colo sus de cătă

mîncă bland şi cîntînd tar pe cînd vesmintele

punte nu departe de el, stînd alături şi fluierînd

La auzul acelor poveşti de

Iartă-mă, dragă prietenă, că nu prea m-am simţit
Aşadar nu era o părere

Îşi amintise un descîntec

tem prin ele toată
ghuntru şi Ibrahim a seara n mele
Aşteptam noaptea cu sfială

altuia atît de şi să nu

Lui i se supun toate duhuri

Trebuie că nu mă prea bizuiam pe
în ţinutul de cătarg. Avea încă pironu.
mîndrie în mezul cerdacului dar sabia o vîrîse
în teacă îi păsea un alt bărbat, îmbrăcat cu mai
pe el îl văzusem zăcînd sus pe punte. Că-
cap ra, fără doar şi poate — avea faţa
barbă lungă, negră şi ochii aprigi pe care-i rotea
pe lîngă noi l-am văzut de
cu pe
cînd **de**

…aș mormînt. Ochii mi s-au umplut de lacrimi și nu m-am putut…
…ce îl aruncasem pe derviș în apă, în…
…la vreme…
…Așa călătorim de…
…ne mutăm…
…vom lăsa pe Tig…
…vom bucuroși pe furtună, cu toate pînzele sus, în nădejd…
…ne va lăsa și ne vom pu…
…răsplăti vreo…
…pe…
…cu bere ca și oameni…
…de…
…de…
…de…
…pe…
…dar…
…pe…
…de…

Însă un ocol mare, uprindu-mă pe tărîmurile multor insule și popoare…
…dai binecuvîntarea lui, căci după trei săptămîni de an…
…tors la Basora, încă o dată pe atît de bogați pe cît fuseserăm după moartea căpitanului. Oamenii din țara mea au rămas uluiți de avuțiile pe care le-am strîns și de norocul pe care…
…fiind încredințați că am găsit vasele neștematelor de…
…e care povestește vestitul călător Sindbad. I-am lăsat cu…
…credință și de atunci toți tinerii din Basora la oricare…
…pornesc în lumea largă să-și găsească, după pilda…
…norocul. Eu însă am trăit de atunci încoace, în tihnă…
…o dată fac o călătorie la Mecca, în acel loc sfînt…
…mulțumi lui Alah pentru binecuvîntarea sa și pentru…
…a mulțumi lui Alah pentru binecuvîntarea sa și pentru…
…rugă să primească în rîul său pe căpitan și pe oamenii lui.

A doua zi caravana călătorilor mei deparie fără piedici, și…
…de…
…ce fă…
…ă d…
…ă tovarășul său prințul Selim străinul, grăi astfel către Muley, cel mai tînăr dintre negustori:

— Dacă…
…ești…
…ești…
…ești

horit decît alți oameni. D[illegible] Nu-mi lipsește din năzare ci am pierdut [illegible] Nu-mi lipsește din năzare ci am pierdut [illegible] pitre clipe ale vieți[illegible] Vei chibzui și dumneavoastră poate prea vină sau d[illegible] mâhnit — dar asta numai după ce veți asculta *Povestea* [illegible]

POVESTEA MEA

M-am născut la Constantinopol. Tatăl meu era dragoman [illegible] Porții (curtea turcească) și făcea negoț cu alte[illegible] [illegible] mult și [illegible] [illegible] [illegible]

de vrăf. Cînd ajunge

fundă, istovit de

rîsul a prăvălit în

departe

auzită prin hîrtie scrisă că sînt doctor și negustor

Fă-

lesung care putea fi ce

un om în Florența și a

la Ponte Vecchio. Podul era părăsit, pustiu, și am hotărît să

Era

departe

bătură de

ochi de ud

obrazul aceluia

Mi-era teamă să plec singur în tovărășia acestui necunoscut și de aceea m-am oprit și am spus

— Nu așa, domnul meu. Mai întîi vreau să știu unde mer

obrazul dacă aveți gînduri curate față de mine

Omul în roșu părea însă a nu se sinchisi de vorbele mele

Atunci m-a cuprins mînia

— Ș

Din trei sărituri l-am ajuns din urmă, l-am înhățat de mantie și am început să strig tare, în vreme ce cu cealaltă

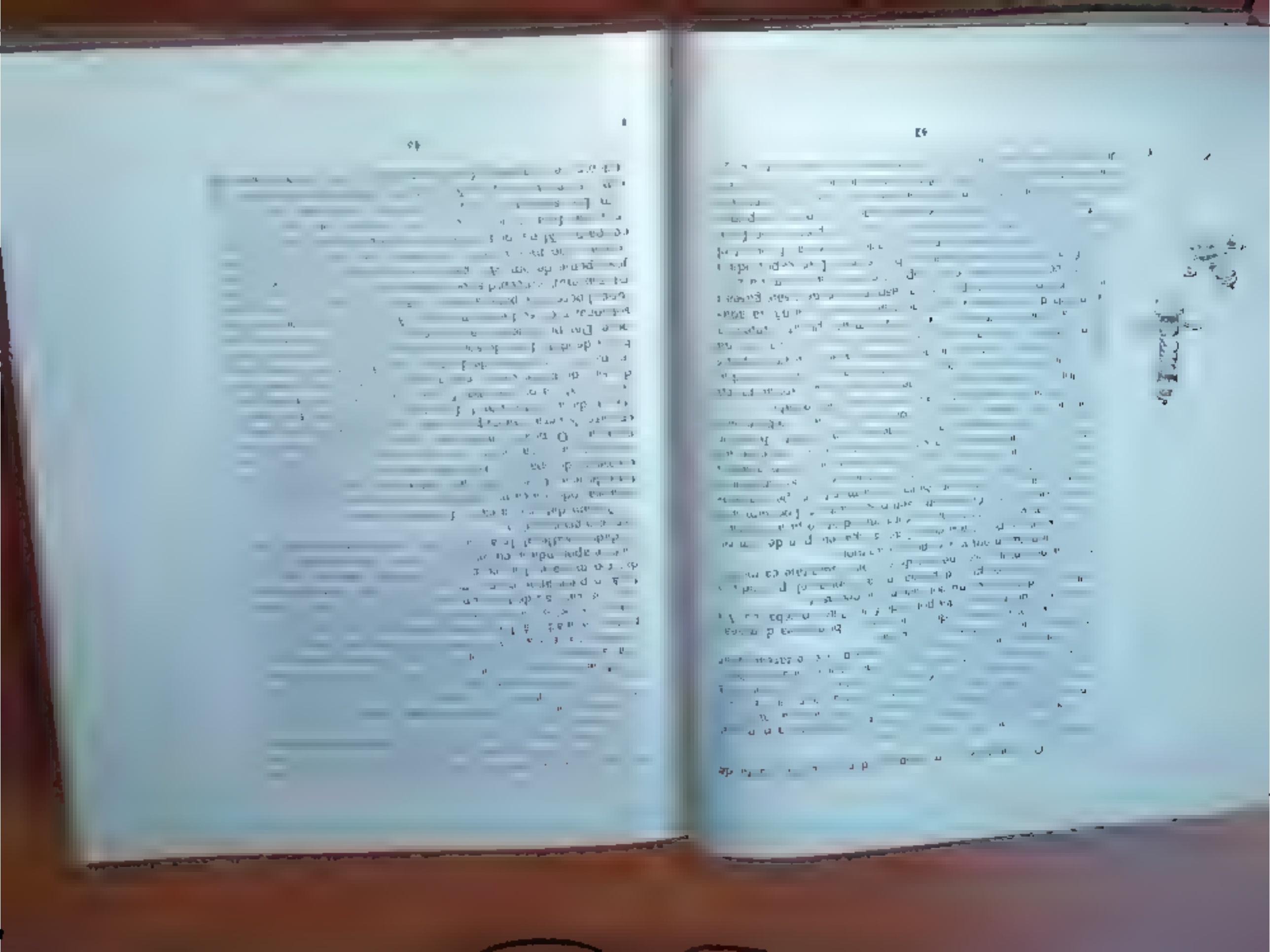

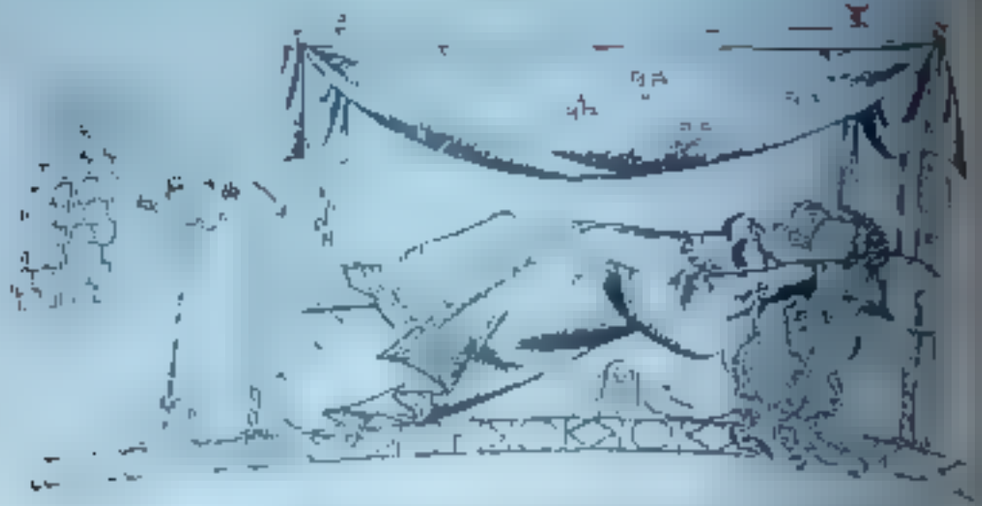

Un lucru pe care l-am băgat
mplut de înțelepciune pă-
ceam și bănuiam că le va
pierdusem pe drum. Din
fără puteam deci să fu

ura de azi-noapte?

mai înfricoșa decât ceea ce trăiesem eu în-
ațe însă un trimis al judecăto-
cu mâinile între patru ochi
ca-
mărturisesc minte, dar știind
e gazda mea împreună cu alți oaspe-
depune mărturie împotriva mea m-am
lucrurile printr-o minciună și am răs-
arătate erau ale mele. Omul legat m-a rugat
a pornit-o spre o clădire mare în care am rece-
seara. Acolo, deocamdată, m-a închis într-o că-

tate mi s-au perindat prin minte toate cele pe-
grozăvii. Mă chinuia gândul că ucisesem, fie
viața mea. Nu-mi puteam ierta că mă lăsasem
aurului, căci altfel n-aș fi căzut urbește
Două ceasuri după întâmplare am fost scos din
Am coborât câteva scări și am ajuns într-o sală
bărbat cu
oaspeți bogați din Florența. Într-o galerie, sus,
de privitori
ceilalți negre, un bărbat
cai în picioare. Era guver-
fiind tatăl victimei, nu poate
și că înrădăcinează funcția sa de jude-
, la timpie îi mai rămăseseră câteva
schimba la față; când se
a sculat și a strigat
ie, vrea s-arunce asupra altuia omorul
gândea că doar îi înrădăcinase de
de

– Iată cum mi-ce dai să te răsplătesc

în

… umina slabă a lămpii nu l-am

… pe rând …

… am puteа …

… sub …

… de …

… Va …

… Leam …

… sursă …

… ca …

… ca …

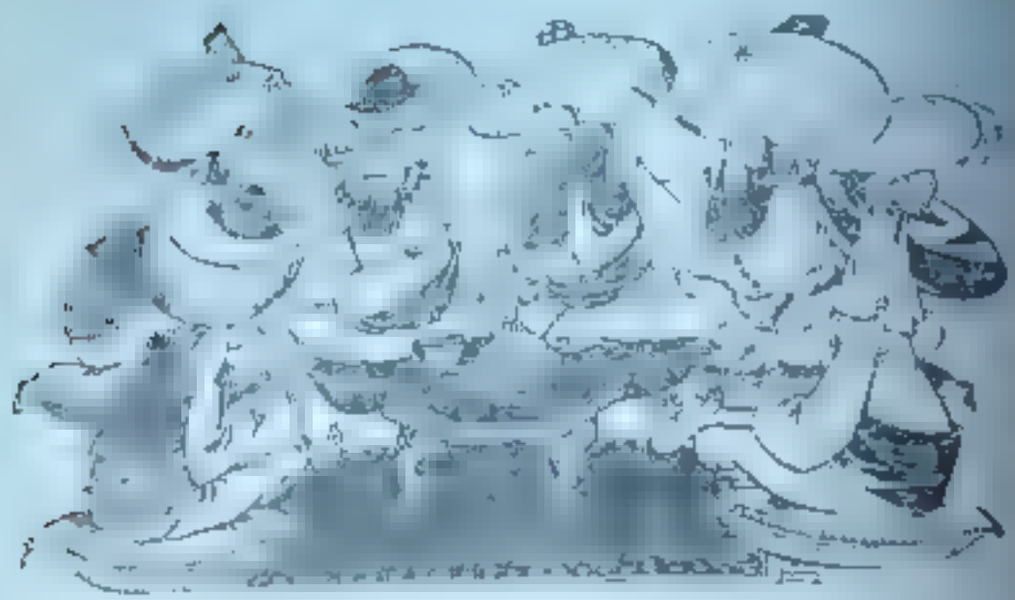

...cîpetenia păstorilor, dar... ...ădînu aleĭ fără gr... ...u prîncenul Orbassan... ...tru.

... Orbassan, şi Ahmet, bătrînul

... după ... despre acest om ciudat. Unii ... oameni, pentru că ... ...ește înțelept, alții îl cred un ... de o năpastă ; oricum ...

... Ș... ... un suflet mai ... ... Am aflat ... ...ălătorește ceata lui

...t de oameni, așa încît atunci cînd străbate pustiul cu... ...bandă nu îndrăznește să le iasă în cale. El nu stăvilește ..., ci le cere caravanelor doar o vamă de trecere, ...ește de bună voie trece nevătămat, căci Orbassan ... ...ținut pustiului.

... vorbeau călătorii în cort, păzitorii însă, care se aflau ... ...a cortului, începură să dea semne de neliniște ... ...re cam de o jumătate de ceas se ivise un pîlc destul ... ...s de călăreți înarmați care se îndreptau spre ei ... păzitori intră în cort și vestiră că nenorocirea ... ...putea năpusti asupra lor curînd. Negustorii se sfătuiră între ei, chibzuind dacă era mai bine să iasă în întîmpinarea năvălitorilor sau să aștepte năvala acestora. Ahmet și cei doi negustori ... ...străini erau de părere să aștepte, înțeleptul Muley ... ...ar fi vrut să le iasă înainte, cerînd și străinului ... ...ture lor. Acesta scoase liniștit de la brîu o năframă ... ...ă cu ațele roșii, o legă de o suliță și porunci unuia ... ...alițe pe cort, punînd prinsoare pe viața lui că, la vederea ... semn, cu bine vor trece pașnici pe lîngă ei. Muley nu ... ...ul înălță sulița deasupra cortului ... toți negustorii dinăuntru pușcă în ... pe rînd, așteptînd cu încordare apropierea călăreților. Aceștia ... ...d pașnic flamura ce fîlfîia în văzduh, își schimbă ... drumul : făcînd un ocol mare, se îndepărtară ...

... clipe, călătorii rămaseră uluiți, privind cînd ... ... Acesta stătea nepăsător în fața cor... ... fi ...mpiat, și privea cînd înaintea ... ...purilor. În cele din urmă, Muley rupse tăcerea ... ...ța lui, strînse puternic, strigă el, care, cu un ... ...hoardele sălbatice ...

... puterea mai mult decît ... ... Sa... ... Bătrînul acesta a... ... ...

... noul popas, la o depărtare ... se zărea pustiul. C... ... Tatăl meu era cadiu în Ankara. Avea ... mai mare şi aveam un frate şi o sor... ... mici. Cînd am împlinit douăzeci de ... meu m-a chemat la el şi mi-a spus ... toate avutule sale dacă am să ... Dar el a trăit pînă la adînc ... abia atunci dor... ... ce se abătuse asupra ... Allah în nemărginita lui bun...

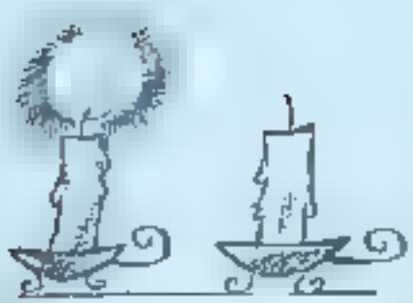

CUM A SCĂPAT FATMA

Fratele meu Mustafa şi sora mea Fatmé erau aproape de aceeaşi vîrstă ; ei aveau cu vreo doi ani mai mult. Se iubeau ne... ... căutau să facă tot ce era cu putinţă ca să-i uşureze ... ... povara bătrîneţelor. Cînd Fatm... ... ani, fratele meu a dat o serbare. Le-a ... prietenele ei, le-a ospătat cu bucate alese şi ... grădina ... mică, iar pe înserat le-a chemat să facă o mică plimbare pe mare ... un caiac pe care îl închiriase şi îl podobise minunat. Fatmé şi prietenele ei se înveliră bucuroase ... mai frumoasă, iar privelişte... ... ţărmului, ma... ... dinspre mare, e minunată. F... ... cu caiacul înc... ... mai departe în larg. Must... ... deodată ... cu ... rile acelea fusese văzut un hoţ de mare. Pe ţărm, nu dep... ... înaintînd în mare, se înălţau nişte dealuri. Între ... ... mergă fetele, pentru a vedea mai bine cum dis... ... în valuri. În timp ce ... ...

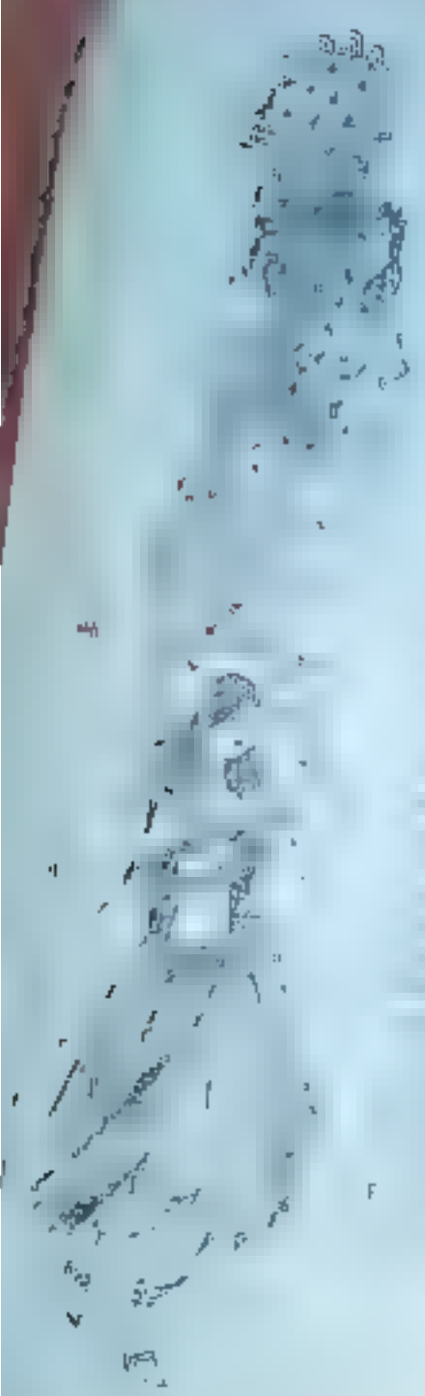

...l băgaseră de seamă că o lunie
... de câtăva vreme caiacul ...
... locului stîrnise încă ...
...ştiţi, dîndu-şi seama de pr...
trimiseră cîteva ... a da ajutor caiacului. Ea ...
seră locmai în ... ceapă fetele care era gata ...
pece în învălmăşeala aceea, lunire ...
...ştia prea bine dacă ... trage se lucra ...
...na de alta ...
...ului îi lipsea ...
...na din lunire ...
...ştinţat de Mu...
...de pe ...
...şi lui ...
...ceapă fetele ...
...rea lui două ...
...ata ...
...ieu, căci părinţii fetei ...
...iar tatăl meu era ...
...ţoli, îl chemă pe Mustafa ...
...ca asemenea lucru ...
...ca arta aurorii satu...
...trim, ...
...doarme dupăta ...
...ţinea ...
...negăsi de ...
...de pierre ...
...ţi trimisese o ...
...plîngînd rămas ...

bun de la părinţii Zoraidei — aşa o chema pe logodnica căpitii — şi porni spre ...

Mustafa ... pe uscat, deoarece nici un vas nu pleca ... nostru spre Bassora. De aceea trebui să meargă ... pînă la Bassora cu ... urma pirapiot. Avea un cal bun, nu era ... de-a patra zile, pe cînd călărea singur pe drum, se năpustiră deodată asupra lui trei inşi. Văzînd că erau voinici ... înarmaţi şi că puteau să-i ia mai mult bani decît viaţa sa, le strigă că e gata să se dea prins. Cei ... el şi, în timp ce unul apuca de hăţ, o porniră repede ...

... Mustafa îl cuprinse o deznădejde cumplită, blestemul ... începea să se împlinească, cum ar mai fi putut el ... să-şi scape sora şi logodnica, acum cînd toate mijloacele îi fuseseră răpite şi nu-i mai rămăsese decît viaţa?

... şi tăcuţii săi însoţitori călărură vreme de vreun ... după ... într-o vale îngustă. Valea, înconjurată de copaci înalţi şi tufăroşi, de un verde închis, brăzdată la mijloc de un pîrîu, limpede ca odihna. Într-adevăr acolo erau aşezate cincisprezece-douăzeci de corturi; de ţăruşii ... legate cămile şi cai voinici; dintr-unul din ... răsunau sunetele ... barbăteşti. Fratele meu îşi zise că ... în loc de popas ... de vesel nu putea ... faţă de el.

Cînd însoţitorii săi îl dezlegară ... Fu dus într-un ... cu pămînt pe dinăuntru. Pereţii ... erau ... pentru ars ... I... a dîrpe şedea un bătrîn ... ca pămîntie, lucioasă ... mul ochilor îi dădea o înfăţişare ... ca nu ... ca un ... ...

[illegible] trebară deștuls pe umul cel [illegible]
[illegible] i răutăcare, răspunse el, dar mi-a părut [illegible]

[illegible] înțelepți din partea lui, spuse unul din [illegible] hotărîseră dacă-i facem seama ciomagul [illegible], și lucrul acesta [illegible]

[illegible] nse ei putu ca să ajungă [illegible], vrînd să-l lovească [illegible] în zadar, începu să se [illegible] prejos și un cort ne stinzi [illegible] cortului se dădu la o parte [illegible] bărbat înalt și impunător, tînăr și frumos [illegible] le și armele sale în afară de un [illegible]

[illegible] cele din urmă, [illegible] veșnic cele întîmplă[illegible]

Atunci, fața Vornicului, cum îl numeau ei, se lungi de mirare
Cînd te-am lăsat eu în locul meu, Hassan ? îl întrebă el pe pirpiriu, cu glas înfricoșător
Acesta se chirci de frică, părînd și mai nevolnic ca înainte și se strecură spre intrarea cortului. O straşnică lovitură de picior a Vornicului îl făcu să zboare afară într-un salt neîndemînatic.
Îndată ce se făcu nevăzut, cei trei bărbați îl aduseră pe Mustafa în fața stăpînului cortului care, între timp, se așezase pe pat.
— Iată omul pe care ne-ai poruncit să-l prindem !
El se uită îndelung la prunc și rosti :
— Pașă din Sulteika ! Cugetul său îți va arăta de ce stă acum în fața lui Orhassan
Auzind acestea fratele meu se aruncă la picioarele lui și răspunse :
– O stăpîne ! Fără greșeală , eu sînt un biet nenorocit și nu [illegible] pașă pe care-l cauți !
Toți cei din cort se mirară de aceste vorbe [illegible] tului spuse atunci :
- Prefăcătoria nu-ți va folosi, căci voi cheam[illegible] care [illegible]

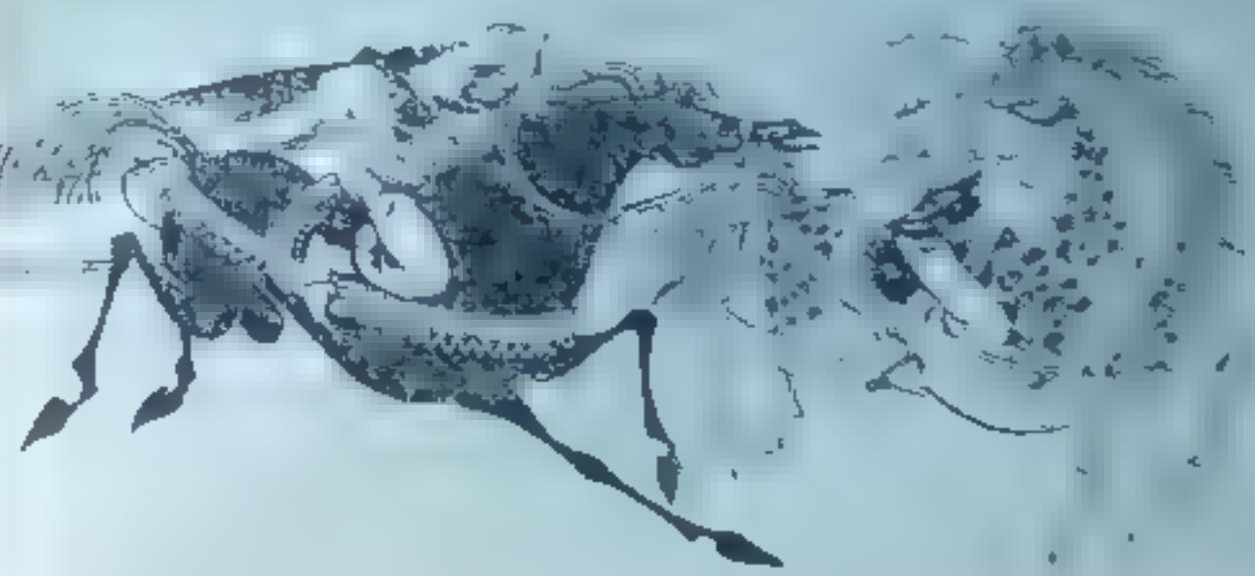

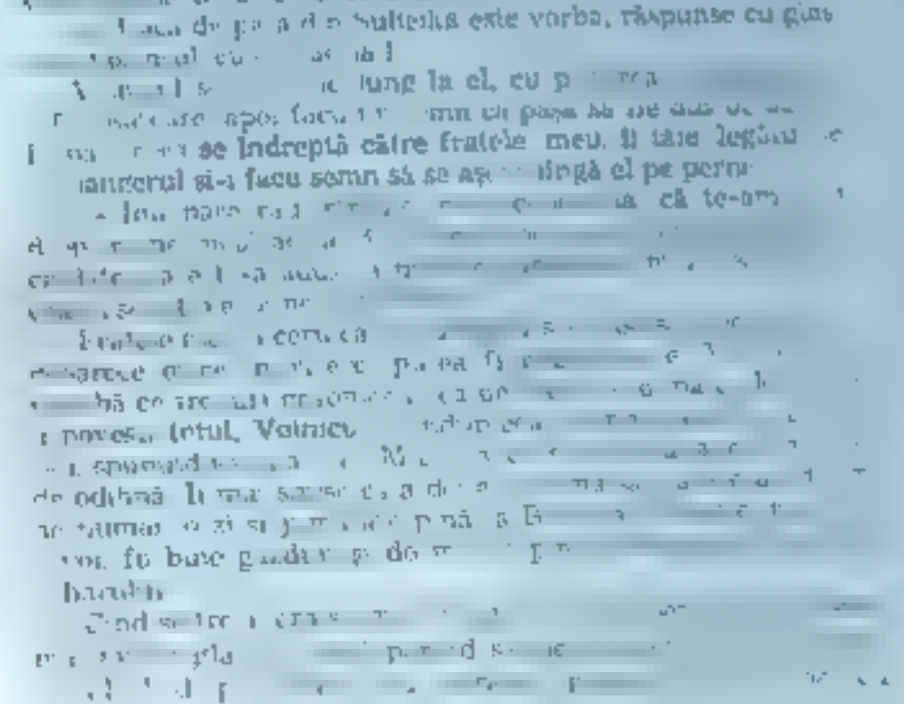

urechea, apoi gura ei [illegible] cum pleca [illegible] îi ruga stăpâ[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [

...ând pe prag. Trecu noaptea într-un caravanser...
...cumpărat cu amănuntul cu douăzeci de fiece...
...ând at că intrăsese, fiindcă p...ați de pâi...
...numără pe toți cumpărătorii, ...
...prețul cerut inițial, numai cel care le cumpăr...
...preț. Mustafa cercetă îndelung cum ...
...de dimineață nu se mai ...
...de cumpărători. ...
...de ...
...prada. Chibzui să vă...
...
...

I murind de bucurie, Mustafa apucă mîna ș
o lua aminduratâ, spuse că fata e grav bolnavă. Thual
gurat porunci înțeleptului Hacammacabudubaba să pregă
repede un leac pentru ea. Vraciul ieși din încăpere ș
se pe o hârtiuță: — Faimo! Am să te scap, dacă te bucur
bei o acoare pe va face să pari moartă timp de două zile
leacu care să te readucă la viață. Dacă ai să spui că aceast
ce nu ți-a fost de folos, asta va fi pentru mine semnul că

de îndată în încăpere unde îl a
băutură nevătămătoare, mai pipăi o dată pulsul bo
atît timp i s-ar părea bietul sub bretura, iar bo
d. Thual se ar
de soarta Faimei și aminti cercetarea pe
dată. Pășind împreună cu Mustafa,
ba, spune drept, ce crezi despre boala Faimei
spune! Prietenul sa-i bătrînească pricepe! Are
frigori înțelepte care ar putea să-i aducă și pe ea
— Ce tot spui, cine blestemat de
Nuca fratele meu își dădu seama că făcuse o mare pre
Thual. Pe cînd vorb
Am să-i dau o licoare care o va scăpa de orice primej
— Da, da! Dă-i licoarea! susp na bătrînul Thual.
Plin de voie bună, Mustafa se du
și după ce o dădu, a
Thual îi spuse că mai trebuie să
mîna și ieși repede pe poartă
Cînd se depărta de palat, își scoase hainele ce
d căderea nop

O oră după plecarea [illegible] Thiuli se aduse
să moară. Fatmé era pe moarte. Ea trimise oameni la
[illegible] din acest [illegible]
la ei spinzură că bietul vraci căzuse în apă și se înec
[illegible] când se [illegible]
furi și barbă [illegible] scăpase, Thiuli
bocănind pe sine și toată lumea, își smulse barba și se dădu
[illegible] Dar toate acestea nu folosiră la nimic.
[illegible]
[illegible] Thiuli [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] de partea s. **Înspre** și să
[illegible] **odăiorului ; apoi**
[illegible] care a [illegible]
[illegible] ascultă și care se afla [illegible] **ienul**
[illegible] **rului Fatmei. Dar care**
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **ieacul. Ea răsuflă adînc,**
[illegible] **îndeiung pînă să-și dea**
[illegible] **amănunt de cele întîmplate, se**
[illegible]
[illegible] **întrebă cum se**
[illegible]
[illegible] **m, se părea de neînțeles , afară că unul poate mi se spune**
[illegible] **, mie și mie mi-a dat biletul și [illegible]**
[illegible] **să-i dea veşti despre sora lui și despre**
[illegible] **dar după**
[illegible] **alt nume se numeau acum Mirza**

Fatmé roaba pe care o scăpase, văzîndu-l pe fratele meu
de nenorocit din pricina acestei greșeli. Îl [illegible]
[illegible]
cele două fete. Însuflețit de acest gînd, Mustafa prinse
[illegible] mînă , o rugă să-i spună acest nume și ea grăi

— Eu am fost adusă în palatul lui Thiuli numai de cinci
Mi-am pus în gînd de la început să fug, numai că de [illegible]
[illegible] eu. În curtea interioară a palatului e [illegible]
[illegible] bazinul din care țîșnește apa prin zece țevi , am băgat
[illegible] numaidecît bazinul acela. Într-una [illegible] de unul
[illegible] [illegible] atului meu, din care apa [illegible]
[illegible] [illegible] mă încredința dacă și bazinu [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] a lui Thiuli. Înțelesei [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i-am făcut [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de vezi aici nu e [illegible] nume , apa vine de [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] de pași depărtare de aici și trece prin
[illegible] [illegible] [illegible] are cel puțin o înălțime [illegible] unui om
[illegible]

Cînd am auzit vorbele lui, mi-am dorit deodată să am [illegible]
pentru a clipă puterea unui bărbat ca să rup o [illegible]
mîna mea bazinului și să fug unde vreau. La noapte am [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] și o să mă scap pe [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cel puțin din barba [illegible]
[illegible]

... Mustafa, deşi ... de vreci şi cumpără ... gândă la o fe... ... ii va aprinsura ... jutorul de îndată ... puteri ... în noapte ... ... junseră în ora- ... ... Orbassan şi ceilalţi ... la briu, dar ei pier- ... junseră la havuz

... îndată drugii de fier în zid. Deşi groşi şi tari, zidul ... repede de puterile înfrăţite ale celor patru bărbaţi. ... iute să facă o deschizătură destul de mare pentru ... prin ea. Cei dintîi trecu Orbassan şi-i ajută ... junşi cu toţii în curte, se uitară la aripa pala- ... a în faţa lor şi căutară uşa cu privirea. Dar nu se ... care era, căci, numărînd de la turnul din dreapta ... pe cel din stînga, văzură o uşă zidită, pe care nu ştiau dacă Faimă o uitase sau nu la socoteală. Dar Orbassan nu stătu mult pe gînduri.

— Vajnica mea sabie îmi va deschide orice uşă! strigă el ... pe cea de-a şasea uşă. şi toţi ceilalţi îl urmară ... voiau să se tragă înapoi pe neaşteptate flăcăul îşi dădură seama că greşiseră uşa. cînd un om se ridică din- tr-un colţ şi începu să strige după ajutor cu un glas buiecu- ... Pînă să se dez- ... spre piepturi ... şi-i legă mîinile la spa- ... care unul era pe jumătate ... -şi ajută prietenii să dea ... ndreptat spre pieptul ara- ... unde se afla Nemrahai şi

...despre Orhanan că pătrunde

...se amăgească iute prin hrabă
...peze de trufaș. După ce

...se despărți cu mâhnire de Or-
...el este neliniștită. Pentru

...pe Zoraida își ridică p
...duse pe Zoraida înspre fratele meu. Cu glas sărbătoresc

...această față drep
...promisă hanec. Intare
...dacă tipsi nicioda
...ncă pe la înțelepciune și vitejie, precum

Caravana ajunsese la marginea pustiului și călătorii priveau ...
... pe deșertul pe ...lor, de a căror pă-
... zile. În ...e vale frumoasă
... pe care ...aseră un adăpost pentru
... ca acolo nu era în loc deșert de tihnit și

...ucind, ...
...ul le călătorie ...
... petrecerii.

M... negustorul și voiosul negustor, începu să dănțuiască ...
... de năstrușnic, făcînd să înflorească un zîmbet chiar ...
... al prezului ...kos. Dar ei nu se mulțum

MUC CEL MIC

...Muc cel mic! Muc cel mic le-am făcut o stră-
...lie, pe care i-o cîntam adesea, atunci cînd ...

...ignorat, și tot singur își face
...decît o dată pe lună și două
...ă zări ridic ochii ...

...în noi, băieți ...vremea
...ream numai de războiu
...o adevărată ...
...ța se deschidea și în prag se ivea ...
...rmat de un trupeș ...
...se ferega ponoșită de sub care se
...în brațe ...
...a părea că ...
...n de vulă văzdu-
...m nebunește în jurul
...rup și cobora cu ...
...n pieptul ...
...am după el strigînd

poft în mâ[illegible] și dădu să mănânce și

[illegible] le iubea

[illegible] Mureș. Degeaba căuta el să se dez-
[illegible] novățească. Mironosițelor de piatră ce le dădea rău mereu

[illegible] pe-și aluse ajutat nero-
[illegible] a ghindi dacă să părăsească sau nu
[illegible]stă. Dar încă din prima lui ședințe văzuse că de aiurea e

[illegible] -și scoroci rid pe
[illegible] e așa rid. Atunci

stând și chibzuind cum

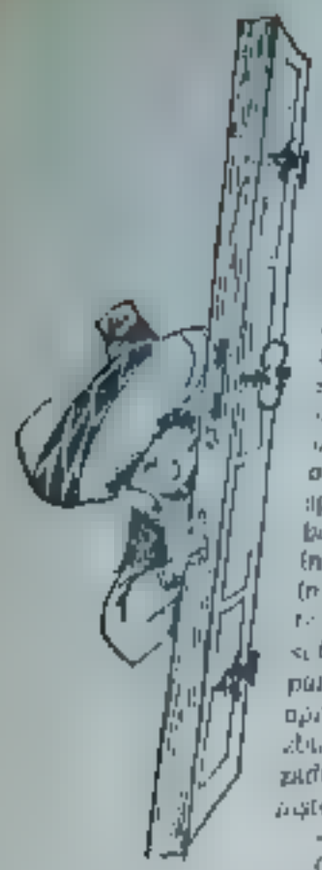

prea tot. Mai cu osebire îl atrase privirea un vas de cleştar cu
izvoade meşteşugite. Lădiţa îl întoarse pe toate părţile... dar,
vai! Vasul avea un capac apoi! uşor deasupra şi, din nebă-
gare de seamă, Muc scăpă capacul, care se făcu ţăndări.

Băiatul înmărmuri de spaimă şi multă vreme nu-şi putu veni
în fire. Singura lui era pecetluită. Trebuia să fugă cît mai grab-
nic dacă nu voia ca bătrîna să-l omoare în bătăi. Înainte de
a pleca, Muc şi aruncă privirea spre ascunzişul stăpînei
Ahavţi — doar doar o găsi ceva de folosinţă. Ochii îi căzură
asupra unor conduri mari, mari de tot. Nu erau prea frumoşi,
dar aceştia pe care aveau ei în picioare se făcuseră ferfeniţă
afară de asta, conduri îi arătau şi păreau că ştiu
mari, şi el nădăjduia că ei îl vor scoate
şi pe el un bărbat în toată firea. Zvîrli dar cît colo vechiul lui
obiect şi făcu îi conduri cu mîna. În clipa în care era pe
cît degetul cel mare al cuiva cap de om, şi ei prinseră să
o înmulţească. I, înhăţă şi pe ei şi le zbughi afară. Ai
spre uşiţa lui, îşi îmbrăcă mica fereastră şi sări
banul meşteşugit de la tatăl său şi, după ce
în brîu, o luă la sănătoasa cît îl ţinură picioarele. Din casa
în casă, din curte afară din cetate, fugea fugea de frica ba-
trînei, mîncînd pămîntul; abia de-şi mai trăgea, bietul de el,
sufletul. De cînd era nu alergase atît de mult — îl împingea
parcă o putere nevăzută şi n-ar fi avut de unde să se mai
oprească. Îşi dădu seama că nu e vorba numai cu conduri
zburau cu ei nu a lui. Căută în fel şi chip să se oprească dar în
zadar. Deznădăjduit începu să strige de parcă ar fi ştiut
acolo că

— Ptrr... Ho... Ptrr...

Ca prin farmec conduri se opriră, iar Muc se trînti istovit
la pămînt.

Mult s-a mai bucurat Muc cel mic de conduri lui. Aşadar
tot dobîndise ceva de pe urma sa, bei sau — se alesese cu
un lucru care să-i ajute în căutarea ochiului. Bucuros dar
stea de puteri. Muc adormi degrabă. Trupuşorul său avea
un cap, nu glumă, şi nu-i era de loc uşor să-l ţină pe umeri.
În vis i se arătă prietenul lui, căţeluşul stăpînei Ahavţi, cel
care-l ajutase să găsească conduri; se făcea că-i spune

*Dragul meu Muc, nu ştiu să dai condurilor o întrebu-
inţare cu folos; află că de ai să te răsuceşti cu ei de trei ori
pe călcîi, ai să zbori unde vrei; iar cu lănţugul ai să găseşti*

*comori, căci de se află undeva ascuns aur, îndegetul te veşteşte
ciocănind de trei ori în pămînt, iar de se află argint, numai
de două ori.*

*Aşa visă Muc cel mic. Cînd se trezi, îşi aminti de visul
lui năstruşnic şi se gîndi să facă de îndată o încercare. Încălţă
conduri, rădică un picior şi începu să se răsucească pe cea
lui călcîi. Ochii nu i se deschiseră îndată să se prindă ce
ori în loc pe un călcîi încălţat cu nişte conduri aripi nu e
mira că o asemenea spravă Muc n-a izbutit-o de la
dată, şi apoi mai trebuie pus la socoteală şi capul lui greu,
care-l trăgea ba într-o parte ba în alta.*

*Semănul pîlc căzu de cîteva ori cu nasul în pămînt, dar
nu se dădu bătut şi se mai apucă o dată şi încă o dată de la
eaşi treabă plină de izbuti. Se învîrti ca o fărîmă pe un
şi îşi dori să fi avut îndeaproape un
Nici n-apucă bine să-şi sfîrşească gîndul, că se
dul, purtat de conduri năzdrăvani care
de*

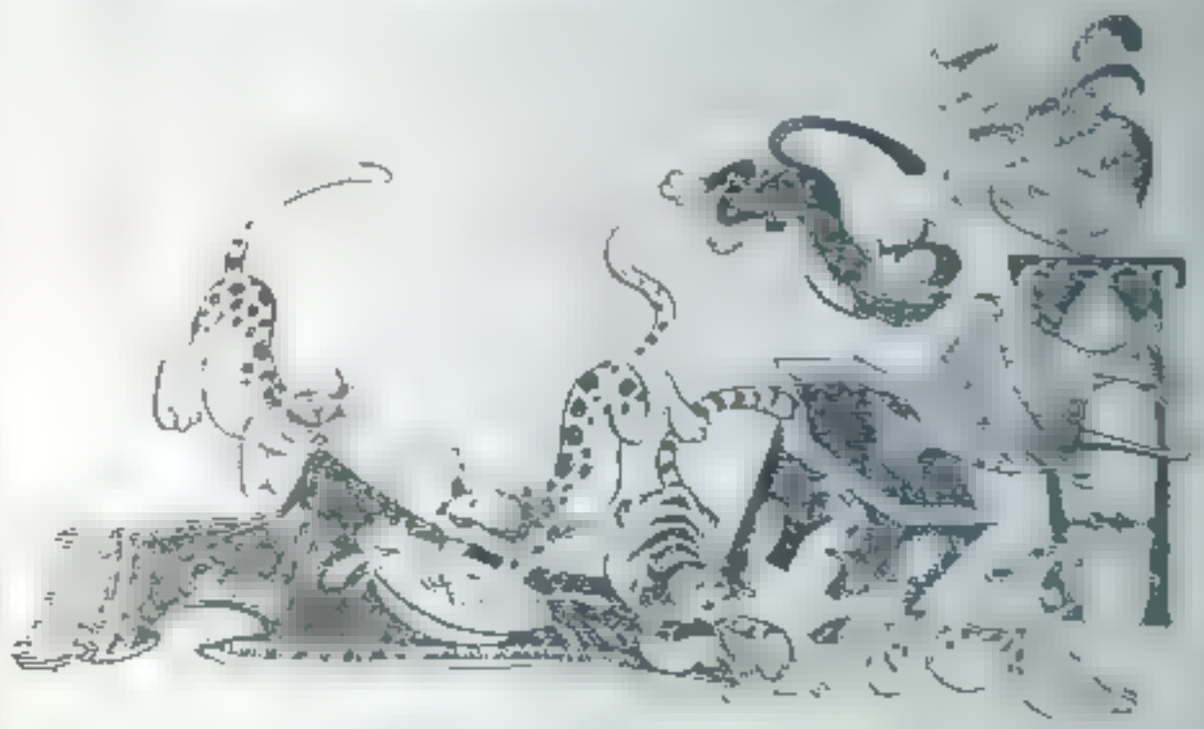

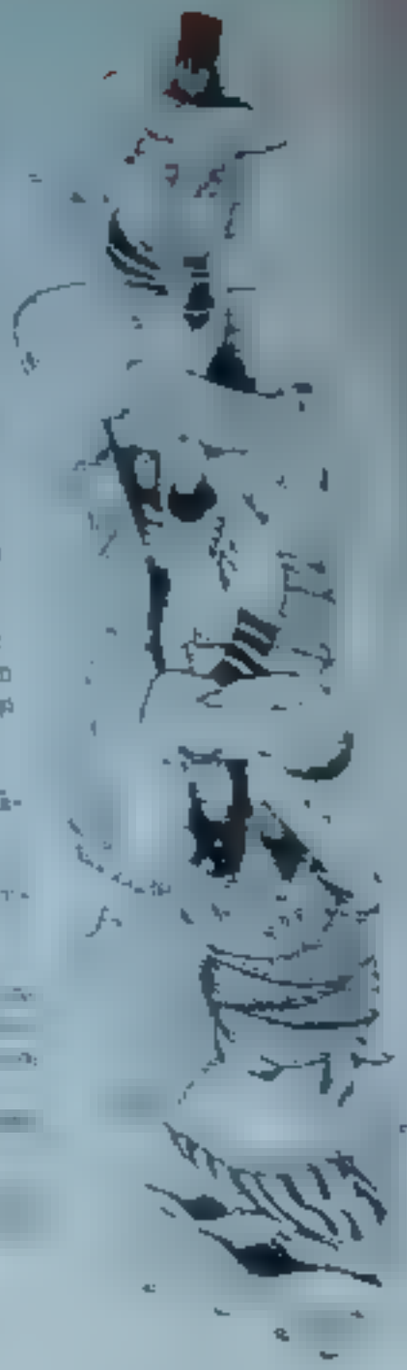

Am făcut dinaintea luminatei tale f
ascultătu. meu. Binevoieşte a îngă
fată în curtea înălţimii tale !

ducea la capăt cu multă grijă şi cu

deşu însă cu
pămîntul cu un
ă deci la cale
te dădeau g
multă celei dinţi stăl
nă. (La asemenea înalţă

aceste ameninţări adăpostirea lui, dar
să se răzbune , chibzuia mai de-
li, pentru ca el să-l
le care, în preţ nu-
îşi zicea M
el. Auzise şoptindu-se de mai multe
vînzeră duşmanu în ţară, lăsă
e din comorile sale , se mai
tin astă lume fără a apuca să
. De atunci Muc nu
dând că într-o bună zi avea să
însă comoara bătrînului împă-
prin grădina palatului, ajunse
de trei ori în
e era vorba. Scoase han-
ca să rec noască locul, şi

dă îi dădu însă mult de furcă lui. Mic cel mic. Bre-
erau firave. iar cazmaua mare şi grea , după două
de săpase o groapă de două picioare
izbi de ceva tare şi se auzi un zăngăn
începu să sape mai îndîrjit pînă dădu de un
de fier. Aruncă cobuzul în groapă să vadă ce se
capac şi găsi o oală plină cu galbeni. Dar cu cla-
să ridice oala, aşa că şi umplu mai întîi
ri şi la brîu, puse şi în mica sa ferc-
plină cu aur, pe care abia puru
apoi acoperi cu grijă ce mai rămînea. Avea
dar, căci altfel nu s-ar fi putut urni cu atîta po-
sub pernele divanului.
mie era încredinţat că, stăpînind atîta bănet, toţi
fie de acum înainte cei mai
credincioşi slujitori. Cît de nestatornic în ale vieţii era
crezînd că prieteni adevăraţi se dobîndesc cu aur
Mai bine ar fi dăruit de două ori pe atît
fi luat la spinare bocceaua cu galbeni şi s-ar fi făcut nevăzut
Aurul pe care-l dăruia acum din belşug în dreapta şi în
ceilalţi slujitori ai curţii să-l primească şi
Fiecare îşi calpi, zicea mutele bucătar Ahuia.
— I vorbe dulci de la împărat, şerpuia pă-
Ahuia
cu cel mai aprig vistiernicul Arhaz

POVESTEA DESPRE PRINTUL CEL NEADEVARAT

[illegible] caiu de cruior, pe nume Lab[illegible]
[illegible] negrul secret cu Acoperitor. Nu [illegible]
[illegible] nuna cu stingăcie acul, dimpotrivă
[illegible] fost nedrept să-
[illegible] un bună rînduială la [illegible]
[illegible] pus pînă cu acei se în-
[illegible] bă cu numeni nltul. Dar
[illegible] drepi înaintea lui, în-
[illegible] va atît de ciudat, încît
[illegible] niciodată de starea
[illegible] din nou ca un om de

[illegible] după rugăciune, se
Labnean, îmbrăcat
[illegible] cu multă trudă,
[illegible] nba cu pași rari și mîndri prin piețele
[illegible] vreunul din tovarășii săi îl întîmpi-
[illegible] «Cum merge, prietene La-
[illegible] mină sau cel mult
[illegible] erul îi spunea în
[illegible] an», calfa se bucura
[illegible] ma și duminea-
[illegible] Dar [illegible] tal de lucrul

[illegible] astfel cam de multă vreme. Dar
[illegible] această nerozie, pentru că
[illegible] rător priceput. Dar
[illegible] ele sultanului care tocmai sosise
[illegible] erului un veșmînt de sărbătoare,

[illegible] după ce meșterul și calfele plecară spre a se odihni
[illegible] p zilei a dorită neștăpînită îi mînă pe Labican
[illegible] dărăt la atelier unde se afla veșmîntul fratelui împărat. Se
[illegible] opri îndelung, gînditor în fața straiului împărătesc, mînu-
[illegible] ind de bogăția firelurilor, cînd de culorile sale plăcute
[illegible] Nu putu să se stăpînească, trebuia să-
[illegible] vreacă atît de bine, de pare-ar fi fost
[illegible]

N-oi fi și eu prinț tot atît de bun ca oricare altul * se întrebă el, plimbîndu-se în sus și în jos prin odaie. Nu mi-a spus încă meșterul că sînt născut să fiu prinț

Odată cu veșmîntul califul părea să fi îmbrăcat și un cugel [illegible] ca gînd altfel decît că era un fi[illegible] de-acum hotărî să plece în lume și să părăsească [illegible] unde oamenii fuseseră pînă acum atît de mărginași încît [illegible] că stîrpea sub pleoapa sa oboseală de rînd. B[illegible] pară trimisă de o zînă bună, se fo[illegible] Il de scump și adună puțini bani [illegible] de întunericul nopții, plecă pe porțile Alexandriei

Prințul cel necunoscut stîrni uimire pretutindeni un călă-[illegible] ei veșmîntul bogat și înfățișarea semeață și demni-[illegible] se potriveau cu faptul că mergea pe jos. Cînd era [illegible] de pre această, răspundea, cu o căutătură ascunsă, că avea [illegible] Dar [illegible] cumpără cu bani puțini un cal bătrîn, poi[illegible] prinse el de veste [illegible] nd unsul și bînd nud p[illegible] [illegible] [illegible] [

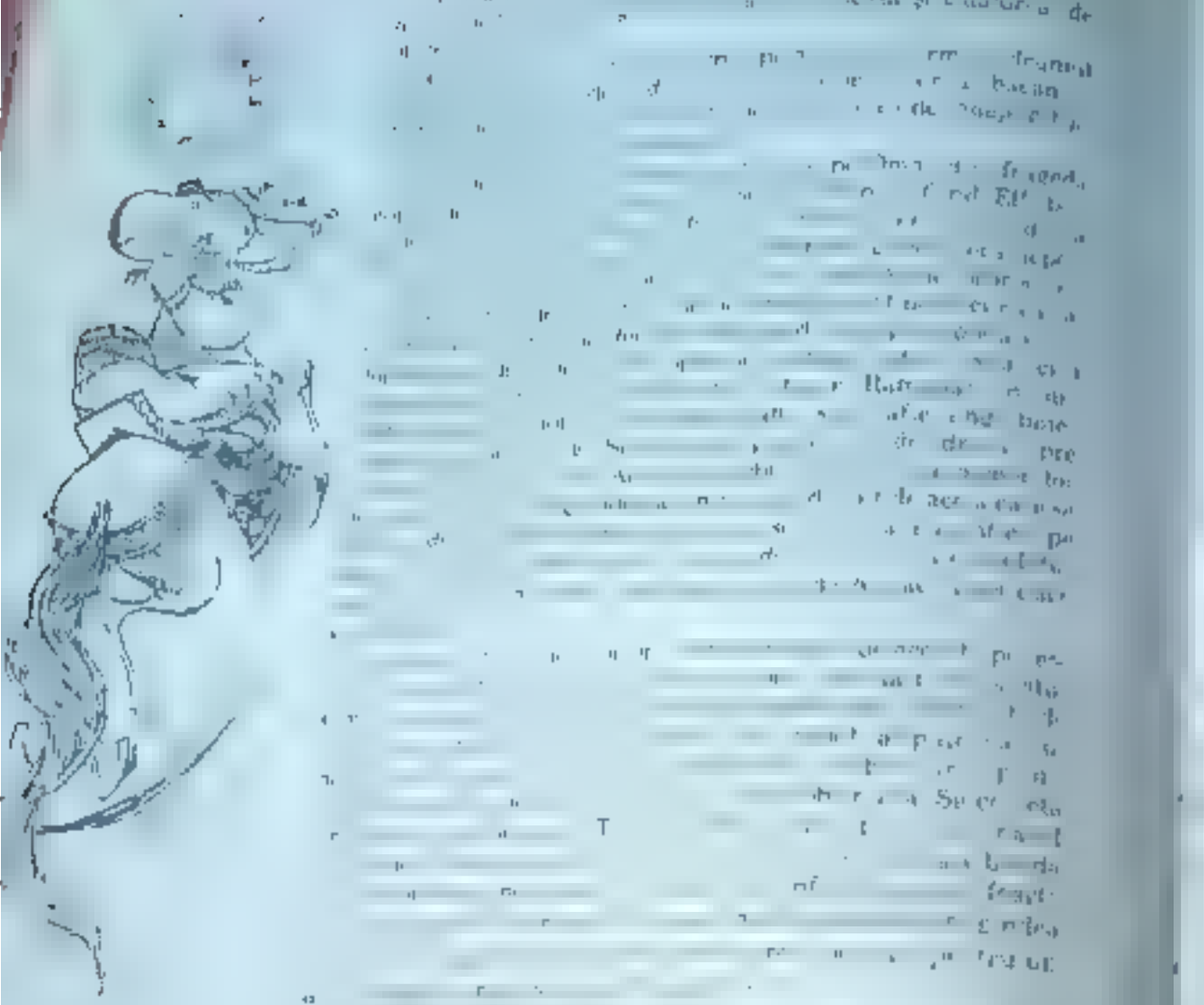

... Lobaonn zări obeliscul El-
... simple deschisă și putea
... de drum Zarca-
... n ultimele două
... l ce trebuie să facă,
... era sortit să fie
... drept a plin de

El-Serujah erau neîncetate p...,
... ar fi avut ananghie dacă n-ar fi avut
... dovi sub niște palmieri,
... să se întîmple.
... o caravană mare, cu cai
... obeliscul El-Serujah. Cara-
... pe care se afla obeliscul se
... pe ca a spune cu e vorba de
... bogat. Lobaonn bănui că
... acolo pentru el și ar fi drept
... potrivit pentru, deoarece chiar a ...
... simplă ... cele mai bune nete

... de ... neață îl trezură pe fierarul eroilor

... a vieții sale, chipul ce avea să-l
... la cea mai joasă treaptă lîngă un tată din os dumnezeu
... cînd puse fiului calului său spre a se în-
... obelisc, își dădu seama de pasul necugetat pe care-l
... e adevărat că se gîndi la durerea pe care trebuia
... fiul de prinț înșelat în nădejdile sale, dar zăru-
... și el nu mai putea să dea înapoi de la
... Îngîmfarea îi șoptea că arată demn de împărăția
... se dea drept fiul unui rege atotputernic. Îmbărbătat de
... e aruncă în șa, își adună tot curajul ca să-și pună
... galop și, astfel, ajunse într-un pîlc de cîțiva arabi
... Descălecă și-și legă calul de unul din tufișuri ce
... apoi scoase hangerul primului. Omar și urcă pe
... La ... acești bărbați, în jurul
... de ...

— Iată cu sînt cel pe care-l căutați !

— Laudat fie Profetul care te-a ținut în via... ...
... cu lacrimi de bucurie ... tatăl tău
... fiu Omar !

Banul eroilor fu nespus de înduioșat de aceste cuvinte adînc simțite și cu un amestec de teroare și de rușine se aruncă în brațele bătrînului

... bucuria nouă care să ... avea să dureze ... nd se despărțiră din brațele bătrînului, ... gîndind din cîm... pre dimb Călărețul și calul ... al de încăpățînare sau de obo-
... mers ... cal ... și cu pașii ...

... Omar ... pă ... vărul ... Omar ... nă ... fiară ... cu ...

Cu ... ... după ... ...

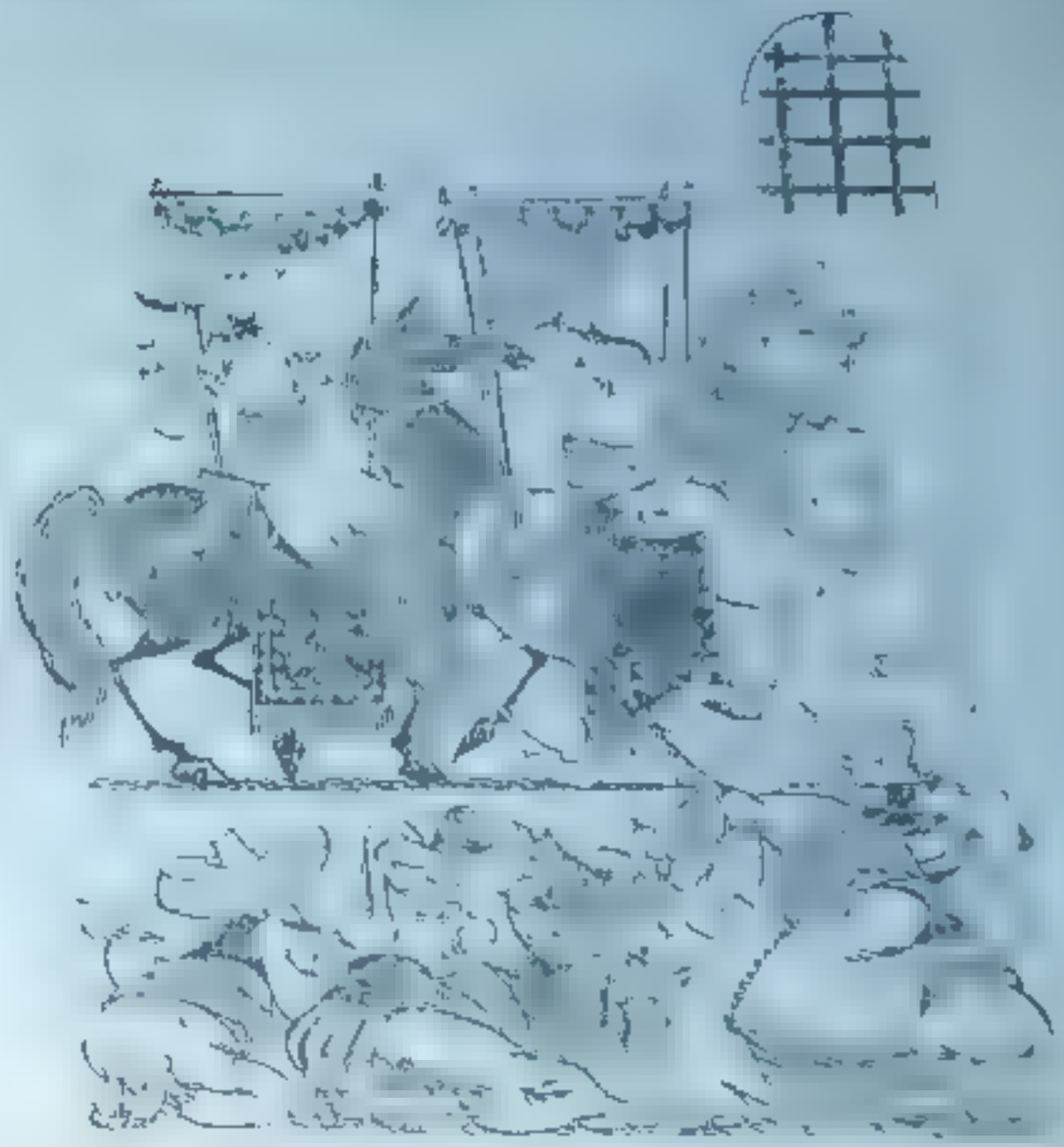

[illegible] pr[illegible]nț aut de chipeș. Toate acestea
[illegible] ndră a cronorului , cu atît mai
[illegible] ar care cînta acum, a
[illegible] mai nou [illegible]sa de el de mult
[illegible] d[illegible]ura [illegible]. Mi[illegible]p[illegible] de
[illegible] [illegible] pe el ade[illegible] [illegible]
[illegible] nume nu-i [illegible] [illegible] în seamă , cel mult,
[illegible] [illegible]ltora întreba pe cine dăcea alt de străinie cetlui,
[illegible] [illegible] răspunsul în urechile prințului .

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ongul de acaun al sultanului,
unde toți. fuseseră pregătite [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] răsuflare ca în celelalte orașe. Soția sultanului, o femeie [illegible]
[illegible] [illegible] respectată, aștepta, cu toți curtenii, în sala [illegible]
mai mărețe a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
covor arieș, iar pereții — împodobiți cu pînză albastră, ținută
cu ghirlande și ciucuri de aur sau prinsă în ținte mari de argint,
Caravana sosi pe înserat , în sală fuseseră aprinse nenu-
mărate [illegible], [illegible] rotunde, colorate, prefăcînd noaptea în zi. În
[illegible]ndul său, lîngă [illegible] unde, gedea pe tron soția sultanului, luminile
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cu deosebire ochii. Așezat pe patru trepte,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

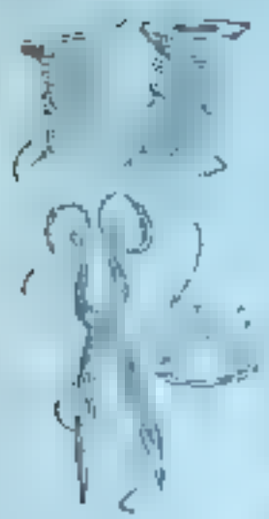

— una pereche prinț, ceilalți
e fiecare ieșeau,
le mătase, foarfece,

ți ce fel de caftan avea să facă
una cu noi știre.
i îi va fi de ceva. Celor doi tineri li se
să isprăvească treaba, în zori de-a treia zi
precum și pe cei ce le făcuseră
de E

strigă soția
și numi fiul meu!
ul meu, spuse ea apoi, întorcîn-
folosit acest șiretlic. Nu vezi nici
cro'or ? Într-adevăr, caftanul pe
să-l întreb la ce

rămase pe gînduri, privind cu îndoială cînd la
la Leopean, care încerca zadarnic să-și ascundă
de prostește,
spuse el. Dar, Alah
ori fost sau nu

aruncă în sa și
arte de oraș. Se
t o zînă bună, pe nume

Adalxalda care îl ajutase cu sfatul de multe ori, în clipe de

pădurii. Din
prima, spiritul său
în mijlocul lumânărilor și strigă tare:
fiind că în clipe de restriște ai fost un
mei mi nesocotii rugămintea urma-

că unul din cedri se

sultană făcu un al d… …nn.
…n. Păşind mîndru, el străbătu
…ului şi spuse
…pinul meu ?
…n şi zise
…nică asupra îndreptăţirii lale
…ţi , într-una din aceste cutii se
…ţeşti . Alege ! Nu mă îndoiesc

…mple de cutii , chibzui îndelung
…spuse ,
…ţi mai însemnat decît ferici…
…înţător decît bogăţia …
…rie «Fericire şi bogăţie»
…ai ales bine : deocamdată,
…, grăi sultanul şi f…

…a lui întunecată, chipul mohorît
…faţă. El se aruncă la picioarele
…ul sultanului.
…de ales una din cutii ; tînărul
…

…n-au învăţat ce îndoielnică e feri-
…ce rea, ce pieritoare e bogăţia . Dar ele m-au învăţat de ase-
…menea că în pieptul celor viteji se află o comoară ce nu poate
…ume cinstea şi că steaua strălucitoare a slavei
…celuilă ; de-ar fi
…pieptul …lor !

Puse mîna pe cutia pe care şi-o alesese , dar sultanul îl po…nă să aştepte şi, făcîndu-i semn lui Labacan să se …e de masă. Îl spuse să pună şi el mîna pe cutia lui.

…nul mai porunci să i se aducă un vas cu apă din fîn…
…la Mecca, îşi spălă mîinile pentru rugă-
…se lăsă în genunchi şi
…

…mei ! Tu care de veacuri păstrezi
…nu îngădui ca un nevrednic
…să pângărească …casa lor, ocrotește pe fiul meu cel adevărat în …

Sultanul se ridică …se … din nou pe tronul său. Toţi

…ce de…ă în-
…de … pe … să-şi … avuţi fugă unde
…ă … amenda prevăzu cu totu … cât din spate în-
…ă … a vedea cutiile peste capetele celor
…

Deschideţi cutiile !

Şi cutiile, pe care înainte nici o putere nu le putuse deschide, se deschiseră singure.

…coroana …
…lui El zid …
…în mînă, …începu …
…El aşeză cu …
…ce de-a dreptul în. Apoi …
…
— …
…mai de…
…
…

alți înșiră : capătul de ață nu se vedea deloc, atît de bine se fi lucrat acul.

Labecan dobîndi mulți meșteri și în curînd ajunse cel [illegible] croitor din părțile acelea ; și croia veșmintele [illegible] prima împunsătură cu acul, după care acesta lucra [illegible] și departe, fără oprire, pînă ce haina era gata. Curînd [illegible] locuitorii din Alexandria ajunseră meșterii misterului [illegible] can, căci aceștia lucrau frumos și foarte iefin , dar într-o [illegible] pe cap, și anume el lucra [illegible] cu ușile închise.

[illegible] pe începute de pe cusătură cu vestea [illegible] care și bucăți. Țesătura și bogata broderie — deși

[illegible] ri de drum [illegible] la Cairo. Caravana era [illegible] fu curînd hărțu [illegible] pro spre [illegible] arta [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

...ucha mantia în Mturi : era Selim

...rozii de străin,
...ului de pe Ponle
...de pizdă bîrubă ; tăcut,

...ta după ce se așezară,
...mă
...te
...mea pe...
...deal...
...Ca...
...ul unei
...ului lăr...
...am fost crescut în
...am părăsit patria
...ea p...rinți, împreună cu
...ții mei.
...ile nu stăteau așa cum
...din lume nu ajun-

...seară până atel, dar, pe nesimțite ...
...ua mult, pri...
...rind cu o ți...
...surîsul meu...
...rise pe ne... a noastră și tatăl ei mă
...plutnu da de urmă. Fuga n... ...es în timpul unui
...plumbări, mersese prea de...
...hari. Acest gînd ar fi fost ...
...
...

…mult în sufletul m… în
… Am adunat tot …
… jurat s-o cheltuies…

…acele pentru a mă a…
…ncru. O întâmplare în…

…plină de supărarea lui. El atrase…

…ri la auzul veștii că
…a să se mărite pentru a doua oară.
…
…mai să cad, deci
…ni nu s-ar fi întâmplat ca asta împotriva guvernato-
… Pietro făcu un plan, pe care i-am și adus la în-
…ndu-te în acest scop pe dumneata, ca stăpân
…uc. ceea ce era adevărul cel mai amărît. Ce s-a întâm-
…ai pe ce să dau …
…De aici e
ce …

…lui guvernatorului și tot el

ne-ar fi ordonat în taină înapoi, dacă lucrurile înfiorătoare pe care le-am zărit prin crăpătura ușii nu ne-ar fi făcut să fugim îngroziți. Gonit de spaimă și de remușcări, am alergat cum …
… Auzind … nu-am venit în fire și primul meu gând a fost …dumnezeu și la groaznica d… în casă

Mi-am apropiat pe furiș de palat, dar nu l-am zărit nici pe Pietro, nici pe dumnezeu , poarta era încă deschisă, așa încât am putut spera cel puțin că a… în cât prilejul pentru a fuga

…
…
…

...deau la fel cu mine și ca ani ste...
...ci, care au devenit spumă...
...prunci și, dacă oamenii ace...
...a voștri, în schimb sînt foame...
...foism și vanitate.
...pentru cele pove..., dar
...obîrșia și cultura lui...
...ne în țări mai civilizate...
...nă cu el, să trăiești și să

...adevărat și cu atît mai...sese din...
...dică și cu statura sa măreață, se opri în fața ...
...ndine și bună...
...De ce ne...
...mie unui mare om neprevăzute. Cînd...
...tegrul, slugile mă așteaptă. Rămîi cu bine...

Prietenii, pe care soarta îi făcuse să se întîlnească în chip...
...oaspetele care...
...o dată mîna și...
...pînul de cerneală. Sînt tîlharul Or...

SECUL DIN ALEXANDRIA ȘI ROBII LUI

Ali Baru, șeicul din Alexandria, era un om ciudat. Cînd trecea de dimineață pe ulițele orașului, cu turbanul lui de cașmir scump, cu veșmîntul de sărbătoare, încins cu un brîu care prețuia cît cincizeci de case, cînd trecea așa, cu pași domoli și apăsați, cu fruntea întunecată, cu sprîncenele încruntate, cu ochii plecați, mulțumindu-și gînditor la fiecare cinci pași, barba lungă și neagră, cînd se ducea astfel la moschee, unde, potrivit dregătoriei sale, citea credincioșilor din Coran, oamenii se opreau în loc, se uitau după el și-și spuneau:

– Ce bărbat chipeș și impunător!

— Și bogat, un șeic bogat! adăuga cineva.

— Foarte bogat. N-are un palat în portul Istambul, n-are avuții și moșii, și nu de vite, și duzini de robi!

– Da, zicea un al treilea, țătarul care i-a fost trimis de la Istambul de padișahul însuși, Profetul știe binecuvîntează! Îmi spunea că șeicul nostru se bucură de mare trecere la Reis-effendi, la Capugi-pașa, la toți, chiar și la...

– Da, striga un al patrulea, pașii sînt binecuvîntați! Este un om bogat și ales, dar... dar știți cu toții ce vreau să spun!

— Da, da! Bineînțeles că știm. E adevărat are și el supărări, n-aș vrea să fiu în locul lui, este un om bogat și ales, dar... dar...

Ali Baru avea o casă minunată în cea mai frumoasă piață din Alexandria. În fața casei se afla o terasă mare, înconjurată cu zăbrele de marmură și umbrită de palmieri. Acolo ședea deseori seara și fuma din narghilea. La o depărtare de el stăteau, douăsprezece robi în veșminte bogate îi așteptau porun-

sale din Coran or[illegible] nemaipomenit. Dar care viața lui e[illegible] lângă un rob cu brațele pline de [illegible] cuminte de sărbătoare. Ai pot cita numai [illegible]

Il ținu încă de [illegible] și voi ca un [illegible] Ferdinand avea un fiu bucuros [illegible] pe care îl vedea [illegible] Dar [illegible] pământească pe soție-sa ea semăna [illegible] avea numai și era [illegible] de [illegible]

Și a mai [illegible] mână:

Ar fi o minune [illegible] să știe că [illegible] Iosafat unde a [illegible] Dar ceea ce a avut de [illegible] Era pe vremea

[illegible] bătrânul altul umbrela de [illegible] zal cu șalep scump de [illegible] re din pene de [illegible] [illegible] [illegible]

...e pe cărți tu și celui care povestește mai frumos l...

...i tot ce îndrugă nemeii, zise mesteru...
...mărit. vreu să-și mai alunge gîndu...
..., robilor le dă însă drumul ...
...răcorit ...
...o părere mai bună despre ...
...pentru ...
...a și coborîră ulița, fiecare ...
...în secul Al. Bunu».

...ce tineri necunoscuți vorbiseră cu ...
...Banu se întîmplă ca el să treacă ...
...cam pe la ceasul rugă... [illegible]
...privind ...
...te fluturau flamuri și steaguri, în ...
...e scumpe, iar treptele largi ...
...în mătăsuri de preț, pînă și pe ...
...ins un postav subțire, frumos țesut, din care mulți ...
...un veșmînt de sărbătoare sau o pătură ...

...e cît s-a schimbat șeicul în cîteva zile! Strigă ...
...tic. O da vreo serbare? Vrea să-și arate cîn...
...Ar...
...Acum...
...pe cal...
...cînd ...
...că ...
...pregătiri se fac cînd vine slăpînitorul ...
...cînd un efendi cinstește o casă cîrdu...
...de ...
...vezi azi aici?

...pe ...
...de ...
...dealu, nu se zărește mogîldeață ...
...de acum cîteva zile? El le știe pe toate și o să ne poată lămuri. ...
...Mă ...
...cînd ...
...cîmpia?

...Și ...
...văzînd semnele pe care i le făceau ...

mogîldeața se apropie și-i recunoscu pe tinerii cu care stătuse de vorbă deunăzi.

Ei îi arătară pregătirile ce se făceau în casa șeicului și-l întrebară dacă nu știe de oaspete de seamă era așteptat.

Vă închipuiți, de bună seamă, răspunse el, că Ali Banu dă o serbare de bucurie, sau că un om mare îi cinstește casa? Lucrurile nu stau așa, după cum știți, azi e ziua a douăsprezecea din Ramadan, și în această zi a fost dus în robie fiul lui [illegible]

[illegible] pare că s-ar pregăti o nuntă, o sărbătoare, deși e veșnic tu și de [illegible] casa zdruncinată?

— Nu crezi că te prepeți din nou cu judecata, tînărul meu prieten? întrebă bătrînul zîmbind. Și de data asta săgeata a fost ascuțită și înțepătoare și arcul întins. Totuși ai nimerit departe de țintă. Află deci că șeicul îl așteaptă astăzi pe fiul său.

— Deci l-a găsit? strigară tinerii, bucuroși.

— Nu, și poate că nu va fi găsit curînd, dar află că acum opt sau zece ani, cînd șeicul petrecea această zi cu jale și cu plînsete, dînd drumul robilor și miluind cu mîncare și [illegible] turbă pe mulți săraci, s-a întîmplat să oprească și pe un dervi care zăcea ostenit, vlăguit, la umbra casei. Dervișul era un om sfînt și se pricepea să ghicească viitorul și să tămăduiască în stele. După ce fu omenit de mîna nevăzută a gazdei, se apropie de acesta și îi spuse: «Cunosc pricina mîhnirii tale nu e oare astăzi ziua a douăsprezecea a lunii Ramadan, p n-ai pierdut în această zi pe fiul tău? Alină-ți durerea această zi de jale va fi dată și de bucurie, căci într-o astfe de zi se va întoarce cîndva fiul tău». Așa vorbi dervișul. A fi un păcat pentru orice musulman să se îndoiască de spusele [illegible] om durerea lui Ali nu s-a ogolit, dar în [illegible] el așteaptă mereu întoarcerea fiului său, împo[illegible] casă, să [illegible] de parcă l-ar aștepta să sosească din clipă în clipă.

— Minunat! rosti grămăticul. Dar aș vrea să văd și eu cum sînt toate rînduite aici de frumos, cum el însuși tînărește [illegible] mijlocul acestor minunății și, mai ales, aș vrea să ascult poveștile spuse de robii lui.

— Nimic mai ușor, răspunse mogîldeața. Mai-marele robi[illegible] casă și [illegible] pînă cînd o [illegible] aș[illegible] în casa

PITICUL NAS-LUNG

...ib — așa se numea bătrînul — sedea
...de vreo frumusa
...dușmănie, dar mă
...nde-a fost?
...pe prag, bă-
...ușor, încovoiat spre
...ung și bătrîn, cu
...ă pe bătrîn
...bătrîn, cu
...ă pe bătrîn
...ă pe bătrîn
...ă pe bătrîn

— N… baba rizind. Tu

…

…

…

ar. Veni mai mult a
în fața porții
zările lor
de
pe
și le ajutoarele de bucă
aduseră tigăi
pe
adues
prunse să sfîrîie și
andi prin odaie, iar ba
cu calul după ea
trecea pe lîngă
ală se înăl-
ase oala în o
puse în fața
im și o să
i tot mai
ncea nespus. Marcela îi
din minunata fierbură
pat zdarnic își spunea
l ar îndemna mai
în cele din urmă,
Îi se păru că babe îl dezbracă și îl un-
ceva
să se călăre
everile și cu cobali,

care erau niște lăpturi foarte cuminți și ageaste, și că face cu ele slujbă la bătrînă. La început fu fuiosu numai cu lumegiu, adică trebuia să ungă cu ulei nucile de cocos pe care baba le purta ca papuci, să le frece pînă începeau să strălucească. Deoarece în casa părintească fusese adeseori pus la asemenea treburi, era îndemînatec, așa încît după un an — așa visa el mai departe — îl folosiră la treburi mai grele, împreună cu alte veverițe trebuia [illegible] de [illegible]
cînd se stringeau de [illegible] să le coarne prin cea mai fină zeamă de p[illegible]

Baba socotea că nu-i pe lume ceva mai bun ca fiertura de prad și, nepuțind să mestece bi[illegible] puțea să i se facă pîno din firicelele de p[illegible]

După încă un an fu mutat între ajutoriî care stringeau apă de băut pentru bătrînă. Să nu credeți că pentru [illegible] pe vreun puț sau puneau un butoi în curte ca să curgă în el [illegible] Deodrece bea mult, «sacaua» trudeau zi și [illegible]

După încă un an, fu pus la treburi casnice, av[illegible] să rumenească cum acestea erau din sticlă pe [illegible]

La [illegible] era o slujbă de cinste, la care se ajungea după mulțimi de [illegible] delungate. Iacob sluji acolo ca ucenic pînă ce a ajuns meșter [illegible] ul bucatelor. Încă se mira deseori de [illegible] i: cele mai grele mîncăruri, plăcinte cu două sute de feluri de arome, supe din toate verdețurile pămîntului, pe [illegible] pricepea acum să le facă repede și bine.

Trecuseră astfel vreo șapte ani de cînd se afla în slujba [illegible] și luînd coșul și toiagul ca să iasă în oraș, îi porunci să [illegible] un pui s[illegible] cu verdețuri și să se [illegible] se va întoarce el. Băiatul îi îndeplini poruncile cu toată conștiința. Scoase puiul, îl opări cu apă clocotită, îi smulse cu îndemînare [illegible]

...ndeți zări de dată aceasta un dulăpior
...cu pe jumătate deschisă și pe care nu-l
...prinde să vadă ce se află
...de-ale lui care șezea ud
...ul neobișnuite. Tulpina și
...ce-a de-a lungul ei o floare și
...supă pe care o
...puterncă. Încît
Mireasma ...ă pe mai nestăvilit și, stră-
...ă. Ai fi jurat
...obnică de veverită, într-un
...și apoi că ajutaseră
...mona cînd am să-i po-
...ei au dormit într-o casă

...vrînd să placă, trupul îi începe-
...ă pricina somnului mai ales ...i, căci nu-și putea
...bine capul încotro și încolo. Îi venea să rîdă de el
...t de ameții de somn, încît, în fiece clipă, fără
...se juca cu nasul de un dulap, ba de un
...se izbea cu el de

...ncingînd în jurul lui, ca și cînd
...îi veni chiar s-o
...ființă dragăstoasă, dar ele fugiră înapoi în casă,
...auzi numai de departe vuietele.
Partea aceasta a orașului unde îl dusese bătrîna era destul de îndepărtată și Iacob abia izbuti să se descurce prin ulițele înguste, unde oamenii începură să se îmbulzească spre a vedea, după cum i se păru lui, un pîlc ce se arătase prin apropiere, prăsmuindu-l, auzi strigăte:

— Hei, fa privește ce pățit poci! De unde o vin? Vai...

...ocazii ar fi vrut și el ...
...prea mult — dar de departe i se păru că era foarte
...nu mai îndemîna trecătorii să cumpere el își spri-
...

Ce ai, mămico? Ești supărată pe mine?

Femeia se întoarse spre el, dar se dădu înapoi cu un țipăt de ...

— ...

...

nu te simți bine, de ce vrei să-ți alungi fiu

...mai spus, vezi-ți de ...

[illegible] Cum să fac acum ca s-o [illegible]
[illegible] care, uită-te bine la mine [illegible]
[illegible] ? Dra[illegible]
[illegible] ghicească ! strigă Hanna [illegible] mă gonește
[illegible] ea, zicînd : — Eu
[illegible] începură să-l
[illegible] rit de străjnic se
[illegible] biet Hanno, al cărei
[illegible] amenințînd-o
[illegible] să plece de
[illegible] ieșta acest fiasco, ca de
Di pă [illegible] vreze fructele, apoi
[illegible] cu mai
[illegible] vinse cu bab[illegible]
[illegible]
[illegible] mai stă de [illegible]
[illegible] clară [illegible]
[illegible]

Cînd ajunse [illegible] se opri în prag și
[illegible]. [illegible] încît nici nu-l
[illegible]. Dar cînd [illegible] scăpă
[illegible] pană
[illegible] Dumnezeu [illegible]
[illegible]

Cum o mai duc
— Prea [illegible] spre
lui Iacob, părînd că [illegible]
mănînc. Sînt atît [illegible]

— Nu ai un [illegible] în cînd la lucru ? întrebă bătrînul [illegible]

— Am avut unul, îi răspunse Iacob, acum ar fi fost un băiat tînăr și sprinten și ar fi avut douăzeci de ani. El mi-ar fi ajutat straşnic. De, așa mai zicem și noi ! De la dumnezeu nu se dovedise harnic și îndemînatic, prisosea și cerea [illegible] era chipeș și plăcut în purtări, și mi-ar fi [illegible] îi de mult că n-aș mai fi putut ține [illegible] fi făurit numai ghinion ? Dar așa se întîmplă în viață !
— Și unde-i băiatul ? întrebă Iacob pe bătrînul cu voce [illegible]

Dumnezeu știe, răspunse acesta. Acum șapte ani [illegible] de [illegible] tocmai de a fost [illegible] cu [illegible]
— Acum șapte ani ! strigă Iacob îngrozit
— Da, domnișorule, acum șapte ani ! Îmi amintesc că [illegible] cum a venit nevasta aceasta, plîngînd și văicărindu-se [illegible] l-a așteptat toată ziua să se întoarcă să-i aducă și a [illegible] ce tot, dar nu l-a mai găsit. Eu am stat și am [illegible] pus totdeauna că o să se întîmple ceva, Iacob era un băiat [illegible]

[illegible] locuiește [illegible] s-a întîmplat. O [illegible] încît nu l-a putut duce singură. [illegible] băiatul s-o ajute. Și din clipa [illegible]

[illegible] se împlinesc la primăvară [illegible] din casă în car[illegible] [illegible] cu [illegible] [illegible] [illegible]

Ajuns în piață, se apropie de ea și o rugă să-l asculte
[illegible]. Îi aminti de ziua când plecase cu bătrînul în lume, de întîmplările copilăriei sale, îi povesti apoi cum ajunse [illegible] ani la o fată, cu vereștia și cum i-a slujit [illegible] de pe urmă atunci joc de ea
[illegible] vasta cizmarului nu mai știa ce să creadă. Toate amănuntele din copilărie pe care i le povestise se potriveau, dar cînd [illegible] fost vereștii timp de șapte ani, strigă
[illegible] poate nu există decît
[illegible] vea, îi era silă de pocitania de pitic și nu-i [illegible] putea fi fecioru
[illegible] sfîrșit, socoti că cel mai bun lucru era să vorbească cu [illegible] despre toate acestea. Își strînse coatele și îi porni [illegible] Astfel ajunseră la dughiana cizmarului.

— Ascultă. Îi zise acestuia, domnealui spune că e Iacub, fiul nostru pierdut. Mi-a povestit cum a fost furat [illegible] șapte ani și cum a fost vrăjit de o fată.

— Așa ? o întrerupse cizmarul mirat. Ți-a istorisit el [illegible] ? Stai tu, pischerule ! Eu i-am povestit despre toate [illegible] ți le-ai însușit ! Zici că [illegible] că dezlegi cu vraja !

Și fiind o legătură de curele pe care [illegible] nezi la bătaie și începu să-l croiască pe spinare și peste brațele cele lungi, încît acesta izbucni [illegible] de [illegible] fugă, plîngînd.

[illegible] acel oraș, ca pretutindeni, erau p[illegible] care să vină în ajutor unui nenorocit [illegible] Și, astfel, nefericitul pitic răbd[illegible] iar seara fu nevoit să se aciuez[illegible] [illegible] brutărie.

Tîrziu, cînd razele soarelui îl treziră a doua zi dimineață [illegible] Era prea mîndru ca să slujească drept momeală [illegible] nu voia să fie privit ca un caraghios pentru [illegible] dar de ce să se apuce ? Atunci își aminti că, sub înfățișarea vereștii, învățase să gătească foarte bine [illegible] drept cuvînt că putea întrece mulți bucă[illegible]

[illegible] acela, de îndată ce străzile prinseră viață și zi[illegible] [illegible] începu, el intră mai întîi în biserică și-și făcu r[illegible] ciunea de dimineață, apoi o porni la drum. Printul, stăpî-

bucătarilor și pitocul Nas-Lung. Îi așeză pe unul la dreapta, pe

cele mai alese mâncăruri, bunăvoință pe care

se dă de obicei unui oaspete. Dar vizirul Quinem se ruga

a un cișmig frumos, căci fiecare plătea zilnic

de galben. Și pentru ca ceilalți bucătari să

prietenii și să nu-i pizmuiască, p.

lor banii pe care-i câștiga de la cei pe

gîndul la pa

le ce i se aduceau :

trebuia să stea trei zile

dregea cu câțiva pumni de galbeni

, în loc de trei ori

ai mitei slujitor al

lumirea. Nu, el

se afla de paisprezece zile în aşteptare şi se
bine. Mîncau în fiecare zi nu
ul era mulţumit de măiestria
ea înfăţişată pe chipul ucenicului
prinţul îi ceru pe pace a
ucenicului său, pe care-l întrebă dacă era
d
meşter, răspunse prinţul cel străin, nu
mîncare bună. De cînd sînt aici, n-au gătit de
ceaşi bucate şi le-ai făcut pe toate cu multă
pune-mi, de ce nu faci, în

de acest a crăsnă

ei. Ce nea- Îți ceea ce mai pu-
de până la moar-
Ăăci nici mie nu mi-ai
gândește-te dar să-mi urezi
la mamă această plăcintă.
răspunse pitiul și plecă.
rupinit și a
. De aceea se duse
fata Mimi, care
de el și-l întrebă

nd auzi de plăcinta
tatălui meu
ție pentru a o face ; iei culcați și
dacă n-o să aibă toi ce-i trebuie.

Pe ... da clod cum-
... cu să pregătească plăcinta cărora. Făcu
încercare, și o găsi nespus de bună, iar
... dădu să plece ...

... mai mare și
... de ma fra-
... ul ...

... pe
... bă ...

Cu ... ce ... luare-

... ul de lână, răspunse el împingînd far-
... chiar cruasa , era de așteptat !
... prăcenele mimos și ce învățătură
... ei. Cum îndrăznești să faci o tre-
... porunesc eare să îi se taie
... apoi că ai gătit prost ?
... Pe ... tele lui Dumnezeu ! Am făcut
... toată rîndurile ; aici sigur că nu-i lipsește
... pitiș! zvîrcolindu-
... b... e printul și-l lovi cu picioru-
... ar spune că lipsește cerul. Am
... d...
... p...
... că n-ai să poți
... ul meu. Află că-i lipsește o
... ciocîrlia pe aci, buruiana Stră-
... castă. p... n-are gust și stăpînul
... dată plăcinta pe care o mănînc eu.
... fraților se mînie
... rigă el cu ochi scînteietori
... de p... că mîine te voi ospăta cu
... vorbești, sau capul bărbatului ăstuia va sta
... lui meu. Pleacă de aici, cîine ! Îți mai
... pă tu de ...
... de ...
... nosc toate ierbu-
... ur, dar, din f... a
... na înfloresc tocmai pe vremea asta
... ni prin apropiere ...
... Lun... cu inima mai ușoară. Lîngă
... se află un pîlc, dar de ce ?
... e numai la rădăcina
... pierdem deci vremea, h...

[illegible] brațele nu mă ajută. Am [illegible]

[illegible] pleoapele ca să [illegible] puștea pe el și [illegible] [illegible] Îl voiau să [illegible] [illegible] [illegible]

...se învoi să plece în-
...
...
...

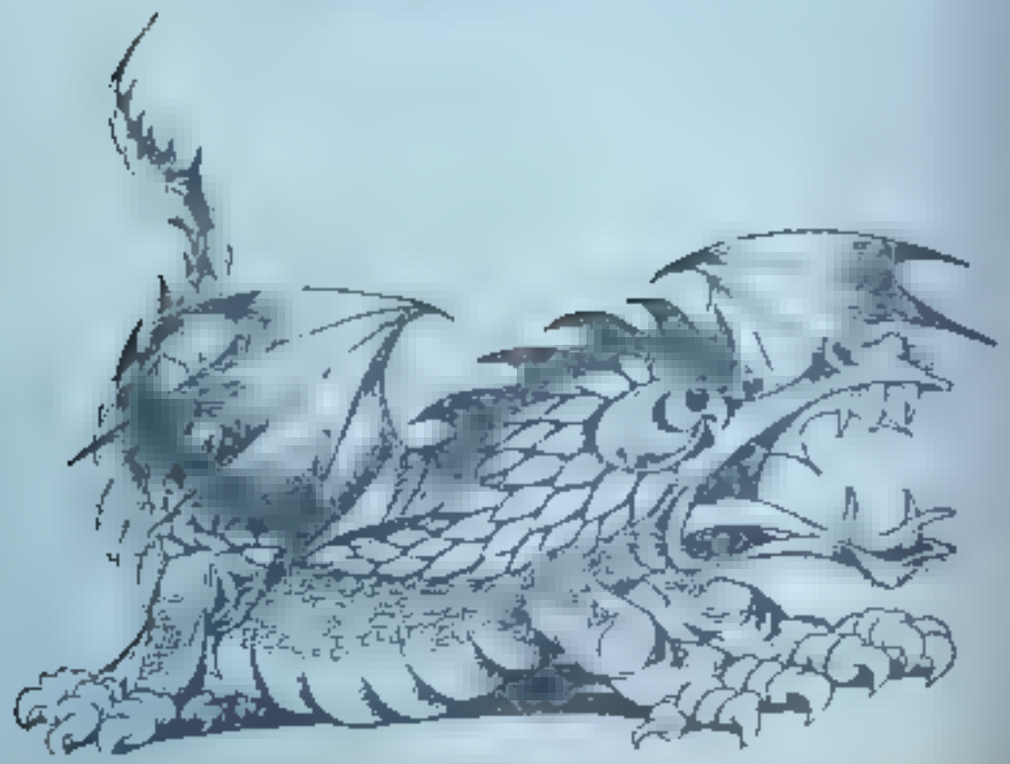

de Haron al Raşid şi de vizirul său din

...mnaşteţi, urmă bătrînul, că ...de nopţi– nu sînt cele mai ...vebesc ele însuşi, dacă ne gîn- ...e le determină ...de basmul cu prinţul Biribaker sau de ...care cu un singur ochi, sau de basmul

În fund, însă, şi unele ...

...ida şi aceluiaşi veac, iar faptele cu viaţa ...în necontenită, evenimentele se produc, ce ...drept, după legile naturale, ...prinzător.

Ciudat ! exclamă grămăticul. Foarte ciudat că, totuşi, ...mersul acesta logic al lucrurilor ne atrage tot atît de puternic ...cu şi de supranaturalul din basme. Care o fi explicaţia ?

...răspunse bătrînul. În basme, ...măsură atît de mare, iar omul ...figuri şi caracterul lor ...va se întîmpla în ...de fiecare om vorbeşte ...principală şi marea atracţie a poveştilor.

— Aşa e, s. dreptate ! încuviinţă tînărul negustor. Eu unul nu ...am fost niciodată în stare să cuget mai adînc la lucrurile ...decît atunci cînd ...poveştim, am găsit ade- ...vărat cheia cu care ...ajutorul căreia putem cerceta şi judeca fără greş.

— Aşa să-ţi facă totdeauna, întări bătrînul, dar plăcerea ...

...Şi aşa ...pove... ...nepo...

...şi prea am stat ...un basm persan ...veşte despre sulta... ...vizirul. Îmi veţi în- ...storisesc ceva din patria mea, ţări care ...Din păcate, poveştile noastre nu-s tot- ...ca ale dumneavoastră, adică în ele nu em- ...de regii noştri, nici despre vizirii şi paşalii ...trimeşi de Justiţie, de finanţe, consilieri ...ele povestesc, în cazul cînd nu e vorba ...de rînd, care duc un trai tihnit ...universe, în care ...Germania de Sud. ...un oraşel ca toate celelalte ...în fiecare ...în două parte clădirea veche ...rejurul pieţei, casa judecătorului de ...în cîteva ulîţe strîmte ...Toţi se cunosc, fiecare ştie ...casnicului ; şi e destul ca la masa pastorului ...doctorului să se servească un fel de ...ca prînzul tot oraşul să cu- ...noască cuvîntările ...masă cucoanele se duc unele la ...şi la o cafea cu o felie de ...ajungînd la con- ...ştie şi că a cîştigat o ...a lăsat –ur ...bani buni ca să pre-

...cu de neplăcut a fost pentru un ...cele cînu atît de bine rînduite

...t de unde vine, ce intenții are și dacă ... omul îi controlase pașaportul ... de să-l atingă cuiva

... ie primejdias să umbli pe ulițe ? Îl întreb ... nevoie să purtați un fireman al ... în respect ?

... se sclavul. Acele hârtii nu ... ai doar aici, cu o mâncare ... fiecare cu cine are de-o face. Așadar, ... portul și, invitat fiind la o cafea în ... de la Berlin până la ... Cum pe ... acea străinul a fost privit cu neîncre- ... lui de viață nu era de natură să ... sentimentelor mele.

... cîteva ducați de aur o casă întreagă. ... pustie ordonă să i se aducă o cămilă ... pentru ... în ... pe un ... dar Cămila ... de la vestibul, unde străinul ... un ...

... pe ... mai ... stabili ... ...

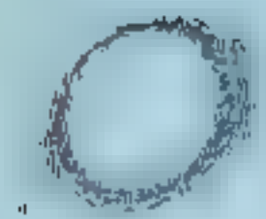

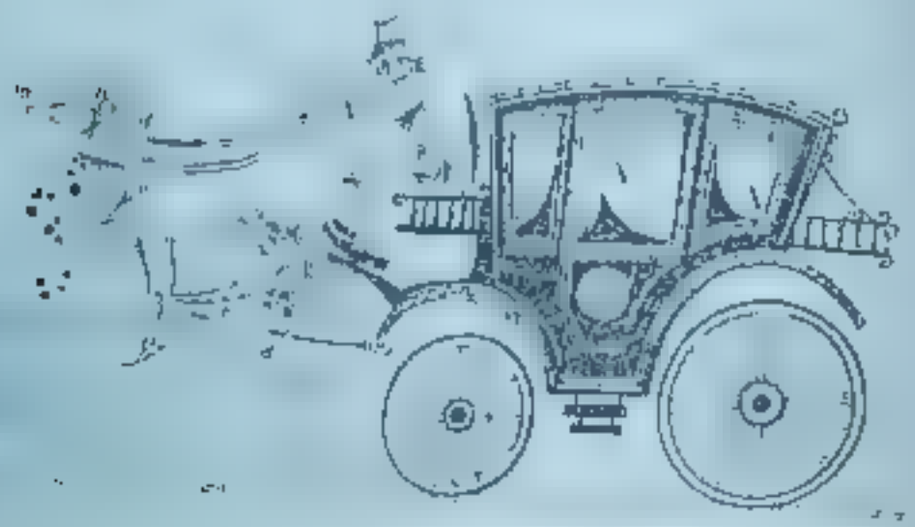

o hărmălaie grozavă care făcuse ca lumea să se adune p
mudă în față porții și să rămână așa cu ochii aținți în
[illegible] și pantalon verzi, cu pan
[illegible] înfățișat într-un h
[illegible] stoace străbătea până la el. Pare
[illegible] de doamnele din Grunwiesel, încît i s-ară în
[illegible] curiozitatea. El scrise străinului
[illegible] atît destul de severe cu privire
[illegible] amenințîndu-l că du
[illegible] neobișnuitoare, se va vedea n

[illegible] primarul cînd, pentru pri-
[illegible] persoană își făcu apariția în

privința purtării sale
[illegible] Grenouree primită din par-
[illegible] din care-i încredința educația lui
[illegible] el e un băiat deștept și isteț
[illegible] dorința lui ca mai ferm
[illegible] mână în mod curent, ca să-și poată per-
[illegible] a bună din Grünwiesel, dar
[illegible] de greu cu limba n-are lu-
[illegible] să-l bată zdravăn. Prima-
[illegible] bandele, ca
[illegible] cu un om atît de în
[illegible]
— [illegible] adăugă el că nu prea
[illegible] dacă [illegible]
[illegible], o să se arate și el mai des
[illegible] mărunță întîmplare schimbă complet
[illegible] Din clipa aceea, toată lumea începu
[illegible] pe străin drept un om simpatic, să fie dornică de
[illegible] cunoștință cu el și să găsească fe
[illegible] cînd se auzi pe [illegible]
[illegible] el cu neputință a refuza de
[illegible] Grunwiesel și nu se mai opreau
[illegible] lecțiile de germană. Se părea că au luat
[illegible] se hotărîse să facă un pas înainte. În ora
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] neapărat să depună [illegible]
[illegible]

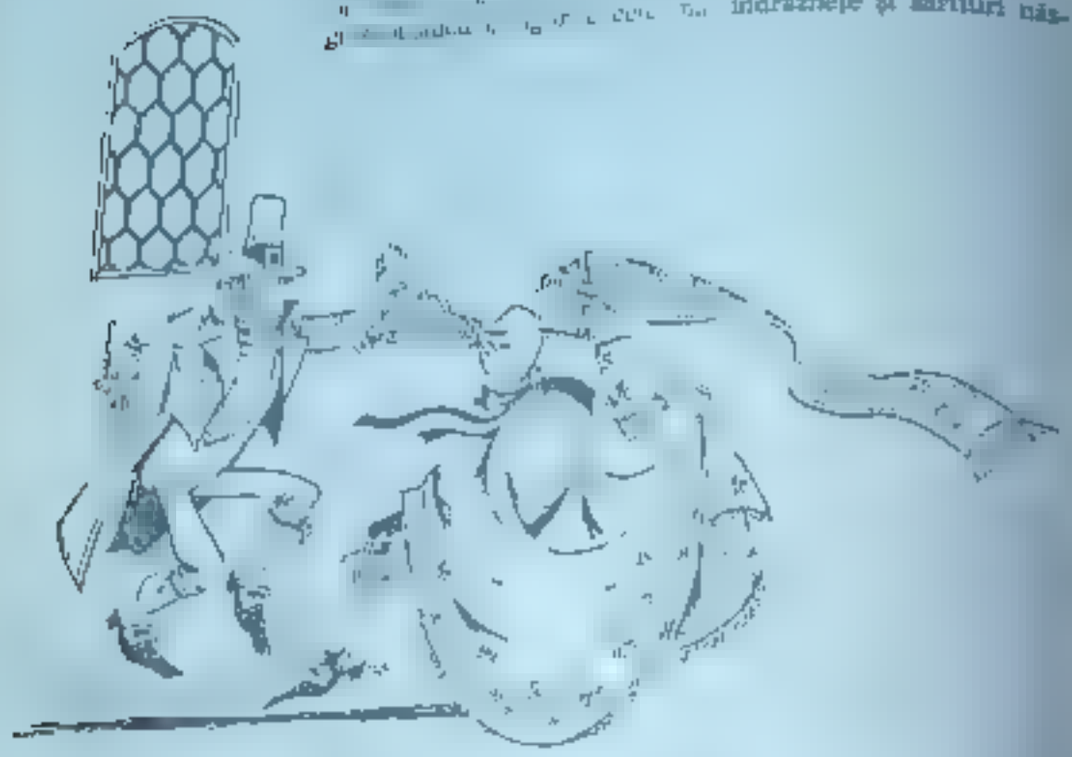

e, declară bătrînul profesor de dans
is pieptănat, destul de
și «glacé». Vorbea puțin, cu
arei era politicos și dansa corect
pe neașteptate să facă tot felul de
îndrăznețe și sărituri nas-

...pi să-și piardă răbdarea și scolea din pi-
... aruncă în capul
francezului și începea să alerge în patru labe prin cameră.
Auzind zgomotul, străinul se năpustea pe neașteptate din
odaia lui înfășurat într-un halat larg, roșu, cu o bonetă de
hîrtie aurită în cap, și începea să mîrîie într-un mod destul

...cu bîciul spînzura tînărului. Atunci nepotul se-
...spăimîntătoare, sărea pe mese și pe cele mai
... și pe pervazul ferestrei bol-
... într-o limbă străină, cuviată. Dar bătrînul în-
...ințul lui cel rău, nu se lăsa înduioșat cu una cu
... de un picior, îl trăgea înapoi și îl snopea în
... și strîngea puțin cravata cu ajutorul unui
Tînărul redevenea numaidecît cuminte și mane-
... de dans urma fără alt incident.
...fesorul declară că elevul său făcuse progrese
... că acum avea nevoie și de muzică pur-
...mbate neașteptată în casa pustie
... oraș, care fu invitat să se
... pe masa din salon. Profesorul reprezenta pe dramn
... de dans ; el îmbrăcă o rochie de mătase și se împo-
... cu un șal indian, pe care i le pregătise bătrînul. Nepotul
... tă în dans și începură să joace și să valseze împreună
Dar tînărul se dovedi un dansator neobosit, turbat, pe care
... strigătele bătrînului său profesor nu-l pu-
... convingă să-i dea drumul , francezul trebuia să danseze
... cădea jos istovit sau pînă cînd muzicantului îi înțe-
... pe vioară. Profesorul era pur și simplu distrus
... Dar deși declara zilnic că e ferm hotărît să nu mai
... pragul casei pustii, talerul pe care-l primea de fiecare
... tă cu aceeași punctualitate și vinul bun pe care i-l oferea
...

Locatarii din Grünwiesel priveau însă lucrurile altfel
... E rău de părere că tînărul avea o adevărată
vocație pentru viața de societate, iar sexul slab — care se
... de lipsa cavalerilor — se bucura la gîndul că iar
... va avea la dispoziție un dansator al
Într-o dimineață, servitoarele care se întorceau de
...dusură la cunoștința stăpînelor lor un eveniment
...dinar:

— În fața casei pustii, afirmau ele, e
splendid, la care
...

— Ce vrei, e ep[illegible]
în stare să se [illegible]
[illegible] unde să șadă și stau în
[illegible] nu trebuie să-i mai dai ceva

chiu-său spunea simplu:

— Nepotul meu e încă p[illegible]școlan și neciopliț, dar eu îmi pun
[illegible] o speranță în Jin Grünwiesel ca să-l formeze
[illegible] cum trebuie. Și când [illegible]
[illegible] a lo în [illegible]
[illegible] face[illegible] nepre[illegible]
[illegible] vorbi[illegible] [illegible]
el. Dar [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] da
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

...le politice, se întîmpla că, din senin, nepotul se do-
... de altă părere; atunci lovea în masă cu mîna
... dudea limpede o palmă grea peste mandibula
... ca bubuie mai de nimeni cînd ne dă cu ață cu
... vechi mult mai adînci, ap... exprima

... o germană curoasă, stricată, proprie... care
... nepotul primar al primarului, erau primul ...
... ra... de ceilalți pari... bineînțeles, în calitatea lui de copil
... trebuia să cunoască... pe... de...

Dacă, plini de amintiri pe care se căzneau cu... ...ea as-
cundă, primarul și doctorul se instalau după aceea în fo... ...
table de șah, nepotul se apropia de ei, privea cu ochelari... ...
împrejur pe... și pe primar... ...și manifesta dezaprobarea
față de cutare sau de cutare mișcare și îi explica doctorului
în ce chip ar fi bine să procedeze pentru ca peste cîteva mișcări
fierbinți de figuri în spațiu... Dacă primarul îl invita apoi
după aceea o... să... ...ca să consacre

...ul cu ea dusca Fanar — străinul cel
...ță nepotului cravata mai tare în
...levenea amabil, manierat și îl făcea
jurul ei
mai pe palmar

...ei cărți, aproape în fiecare seară
...-i împăca în cele din urmă
...bătu, afurisi
pe domnul Agnuți decît pierderi sume fantastice. Dealtfel,
...făcea nici un fel de scrupule să cîștige bani mulți de
...nar

...în scurt timp să
...te în preț și în întreaga provin-
...

...lumea. Odată, cu prilejul unui
...ului, cînd îi veni rîndul să scrie
...ști nici măcar să se iscălească
...spună cele mai ilustroare
...Franța
Poloniei, nu citise, nu învățase nimic și
...cînd se pierdea în ignoranța ei
...era încîntată de tot
...nerușinare să aibă
...unind

...ința lui, orice
spunea ceva,
...norodul să
...e timpenie, ca
...lum că acest
...ea o seară
...i citească
...trile sale sînt
...tăi fi citit undeva,
...ua să citească,
...nd de fiecare

...ătul său triumf îl constituiau însă balurile din
... Nimeni nu dansa atît de neobosit și cu atîta ne-
...ni nu făcea salturi atît de îndrăznețe și de ele-
...e adăuga și faptul că unchiul său l.
...admirabili și după ultima modă și cu toate
...cu chiar ca turnate pe trup, lumea găsea
...foarte bine. Domnu, ce-i drept, era oarecum
...uchiurile noi pe care le inaugurase el la dans. Tra-
...primarul în persoană să deschidă balul și ținut.
...cu dreptul să-și rezerve celelalte dansuri
...apăruse străinul, totul se schimbase. Fără multă
...ua de mînă pe doamna cea mai apropiată, se instala
...la un loc de frunte, făcea ce poftea și era domn, stăpîn
...al balului. Cum însă cucoanele găseau aceste maniere
...agreabile, domnii nu puteau obiecta nimic
...veselia păreau să-i producă unchiului său cea mai
...ucea tot timpul ochii ațintiți asupra lui
...me și, cînd toată lumea se îmb
...ui lui ca să-i felicite pentru bunăcuviință și frumoasel
...iere ale nepotului său, nu-și mai încăpea în piele de bucu-
...izbucnea în hohote vesele de rîs și părea cam într-o ure-
...oameni puneau aceste izbucniri ciudate pe seama afec-
...ul față de nepot și le găseau firești. Cînd și cînd, însă
...ea lui părintească trebuia să intre în acțiune ; căci
...dans gratios, se întîmpla ca nepotul
...ă pînă pe estradă rezervată
...cîntăreți și să
...dinte-o dată cu capul în jos și dansa în mîini, cu picioa-
...rile întinse în aer. Atunci unchiul îl lua deoparte. Îl
...mai tare cravata
...

...și la bal
...mai
...orice ar fi ca de ridic
...

nenu aprobare şi nu do[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

...Grünwiesel din
...smul luturor
...ție ordea de neînțeles
...acuma duetul ?
...ții afară, sări în sus și se
...loată lumea as-
...cose o ghreabă și i-o
...putere. Încît pudra din
...re în jur. Apoi primă-
...au apucat pandaiele !- Apoi abia în
...cu puțin cravata. Dar asta strică și
...rorbească germana.
...ncă trimis în pă-
...clarinetele și

...ne c... ...ne pe ea. Mi se pare chiar că e scrisă în limba ...ă ...poate nimeni s-o descifreze ?

...l, care era un om învățat și care pierduse multe ... jucînd cu nepotul, se apropie, examină pergamentul ... puse:

— De unde ? Numai literele sînt latine și nici ele în-...

...

De ...

Da da confirmă el e o înșelătorie informală un fel de vrajă, ... pedepsită în mod exemplar

Primarul era de aceeași părere , prin urmare se îndreptă ... spre casa străinului care era desigur, un vrăjitor ... pe care soldații puriau maimuța ; era hotărît să-i ia pe ...

... casei pustii, înconjurați de o mulțime ... lumea voia să vadă ce o să se întîmple mai ... Numai un caiet sunară, dar în zadar nimeni nu se ... Primarul care îndrăznea să-i bată ușa, porunci

„Scump, conceță-mi din Grünwiesel,

...ar lup frumos are ! Ar putea ... toţiile sau să ... nenea îndeletnicire ... Îi are ... E o prostie, măre ... pace

— *Nu-l judecaţi pe acela care e mai înţelept decît tot Egh...* ...l cu tîlc. Nu v-am spus mai înainte ? Îi dă ... năădăjduieşte să cîştige prin aceasta binecuvîn... ... Fie ... napoi în casa părintească. Iar ţăcănitul ... trebuie să fie ... casă aurul şi să dea drumul unui rob sărman nădăjduind că şi va recîştiga ... ? Cine vrea să facă ceva în viaţă s-o facă bine, ... P... Ochii ... sînt aţintiţi asupra acestui rob. ... de seară în ... a venit spre tînăr şi ... oprea pe chipul lui mîndru. Desigur că-i pare rău să-i dea ... drumul

— *Nu gîndi astfel despre el ! Crezi că-i pasă de o mie de*

... dună în fiecare zi de trei ori pe atît ? este bătă... ... privirea lui se opreşte cu durere asupra tînăru... ... seamă că se gîndeşte la fiul său, care lîncezeşte între ... pale dară nu s-o afle şi acolo vreun mulţu... ... ere şi să-l trimită îndărăt la tatăl-său ... dreptate, răspunse tînărul negustor şi ... întotdeauna gînduri rele şi josnice des... ... o loc, cum e mai bine să am. ca dumneata, gîn... ... totuşi oamenii sînt îndeobşte răi , nu eşti de ... şi dumneata, moşule ?

... şi pentru că nu sînt de părerea asta, prefer să nu... ... bine despre oameni, răspunse bătrînul. A fost ... cînd am simţit şi eu ca voi. Trăiam de pe o zi pe alta, ... fiind de lucruri rele despre oameni, am suferit eu ... neajunsuri de pe urma lor şi aşa am început să ... oamenii sînt răi. Dar dacă ... care e pe cît de înţelept pe atît de drept, n-ar ... cuvînt. Am cugetat la tot ce-am văzut, la tot ... t, şi iată că, pînă atunci, trecusem la răboj numai ... lor pe cele bune le uitasem. Nu băgasem de seamă ... săvîrşea o faptă milostivă, mi se părea firesc că ... duc o viaţă plină de virtute şi sînt totdeauna de ... dar cum a venit de la sine, cînd, ... rău ... năldăcit în minte. Acum m-am schimbat ... privesc în jur cu alţi ochi ; eram bucuros cînd ... ştiinţa nu înfloreşte chiar atît de rar cum cre... ... nu mă mai opream cu atîta atenţie la fap... ... tot cerul, nu le mai găseam atît de grozave. ... început să iubesc oamenii, am învăţat să gîn... ... numai lucruri bune, şi de atunci, mulţi ani de-a ... au înşelat mai rar cînd vorbeam pe cineva de bine ... puneam despre cineva că e zgîrcit, sau josnic, sau ...

... cuvinte bătrînul fu întrerupt de supraveghetorul ... de ei şi-i sp... ...pitul meu, şeicul din Alexandria, Al. Hanu, a văzut ... lui şi le poftoşte să le apropie şi să ...

... fost mirarea tinerilor, văzînd cîtă cinste i se ... bătrînului pe care-l socoteau un cerşetor ; iar cînd

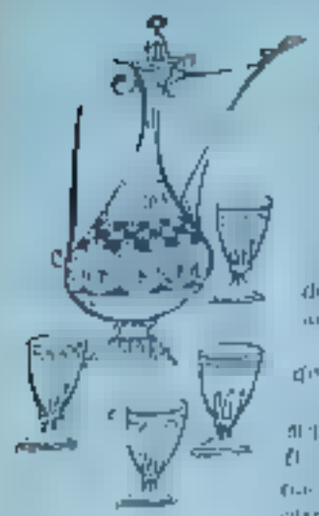

acesta se îndepărtă cu un semn să se așeze lîngă el. Îl opri pe su-
pravegheatorul robilor, iar gramaticul îl întrebă

T[illegible] pe barba Pro[illegible] cine
[illegible] bătrînul și cărunta geicul îi dă atîta
cinste [illegible]

[illegible] și, de mirare, îți
[illegible] nule. Nu [illegible]

Nu, nu știm cine este
[illegible] stînd de vorbă cu [illegible] deva ori pe
[illegible] pe [illegible]
[illegible] tinere pui d[illegible] de vorbă dar omul acesta îl
[illegible] dar el să-i răspulte vorbei:

[illegible] odată cine e ? strigă tînărul negustor plin

[illegible] Trebuie să [illegible] bucuros, răspunse
[illegible] În casa asta nu intră nimeni fără să
[illegible] [illegible] rîn el [illegible] trimis nici vorbă prietenul său,
[illegible] [illegible] [illegible] [

Tînă[illegible] se[illegible] decă în fața peiculuí cu bună
[illegible]
[illegible]? Îți pute cîntărie și dănțul / îți asculți cu plă-
[illegible] [illegible] cînd dănțu-
[illegible]

[illegible] [illegible] o vreaș toate
neroziile noastre spre a te învesel, pacă a voiut să te învese
leașcă sînt bucuroș că i-am fost de folos. Cît despre cîntări și
dănțuri știu să mărturisesc că nu-i altceva care să-mi bucure
[illegible] Dar s[illegible] [illegible] stăpîne, că i-am luat g
[illegible] [illegible] rău dacă înțelepciunea în nu...
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

POVESTEA LUI ALMANSOR

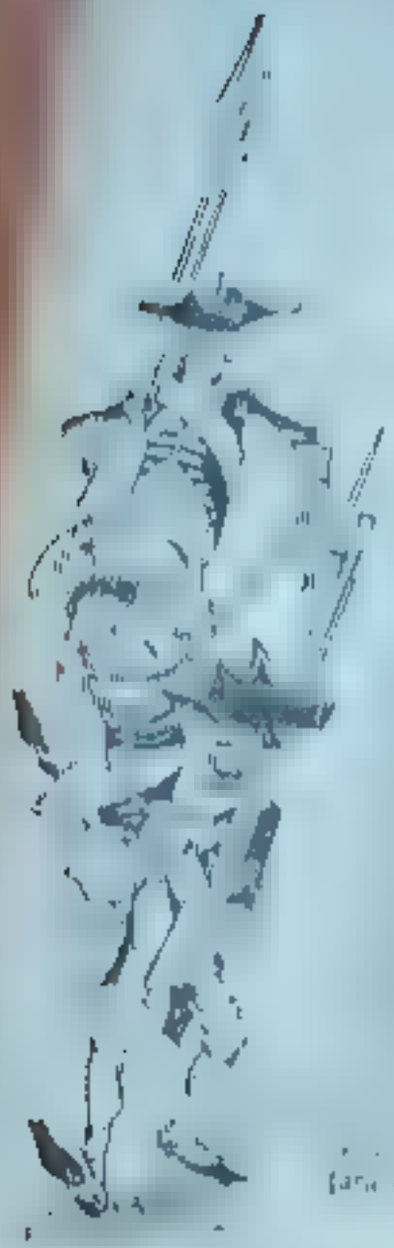

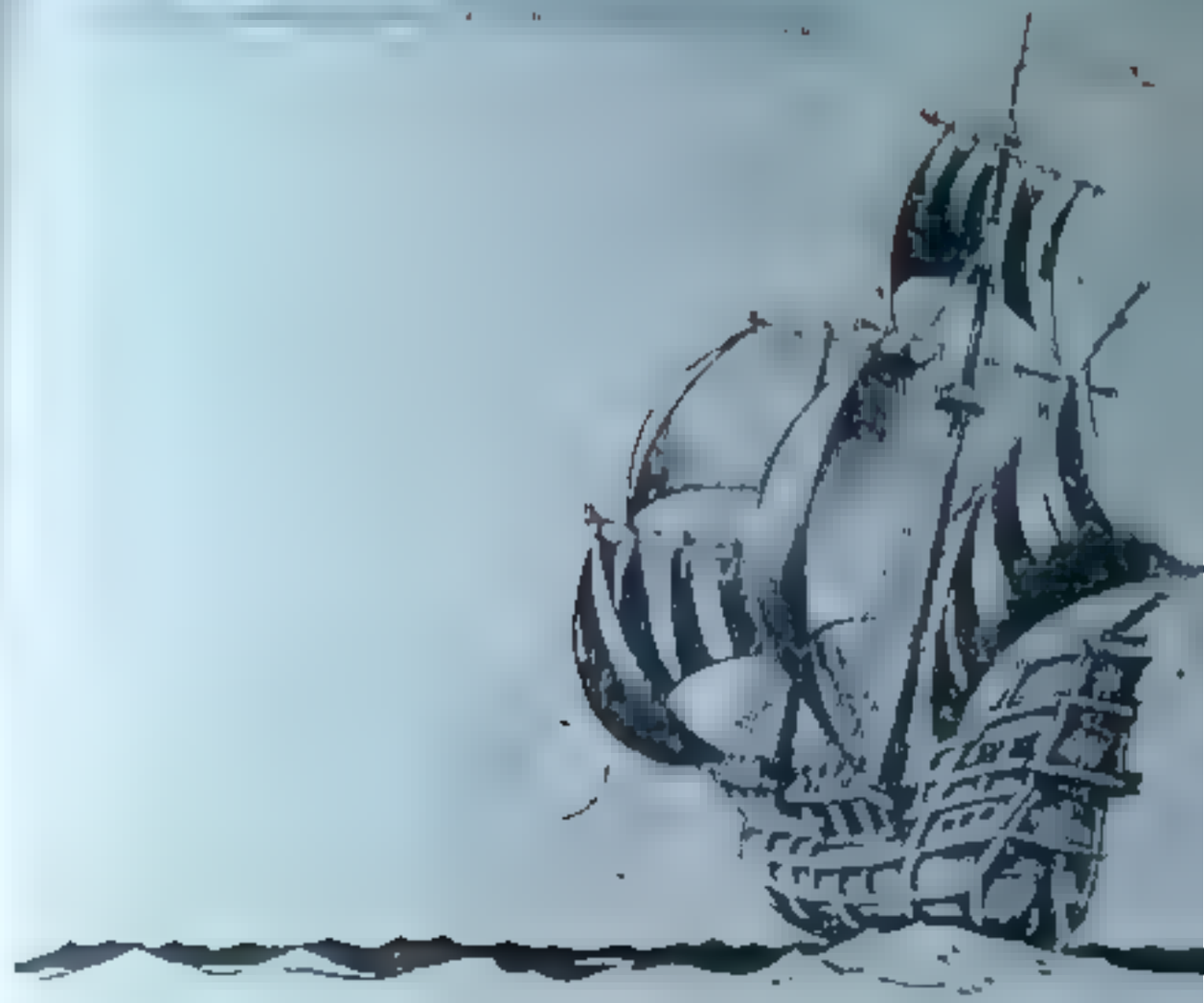

...ingat ajunse în o sea-
...ă îl repeteze. De par
...afară pe
...f d...
...dar franțuz... îl puteți bine... d... din
...de fi descălțător în
...pe... de cu
...f... Cu... f... de un-
...pe...

...In timpul lungii călătorii ... A trebuit
...-l vadă, fiindcă în-
...pentru ca lumea să creadă
...sau să o înșele în ceva. Aș fi repetat toate obiceiurile
...pământe.

Înainte de toate trebui să îmbrace haine franțuzești care, ...trimite și scurte, stinghereau mișcările și nu pe ...parte nu erau atât ... Pe urmă ar fi trebuit să-și amuge de pe cap, ...cu rețeaua pe care o purtau toți bărbații, iar cealaltă mână ...trebuia să o ...ndă într-o parte și să-și rotească piciorul

...Dacă ... avea voie să ședă jos, cu picioa-
...ul plăcutul obicei din Orient ... trebuia să
...ă ... ...

foarte frumos în grâul persan şi acest lu-
a mai mare însemnătate pentru bătrîn. Zi aver-
pe sare şi-l punea pe băiat să-i citească din căr-
-amănte şi aflînd astfel cum trebuie rostit

a erau zile de bucurie pentru bietul Almanzor căci
plecă de la bătrînul învăţător fără daruri şi de
asta îi dădea chiar daruri de preţ, ca bani, albi-
lucruri folositoare, de care ducea lipsă în casa

Almanzor cîţiva ani în oraşul cel mai mare din
În acest timp dorul de ţară nu i se stinse o clipă
împlinise cincisprezece ani se petrecu o întîmplare
de — atrăsă cu care Al-
fusese deseori în Egipt — de
Almanzor şi după ce se
mulţi scriitori ca

d podurile de peste
fluviu ce străbătea oraşul, deodată el zări un om în
haine simple de ostaş, ce se rezema de parmaclîcul podului şi
ciele apei. Se uită cu luare-aminte la faţa omului şi-şi
undevo. Străbătu pe rînd toate încăpe-
rile palatului şi, cînd ajunse la uşa camerei Egiptului, îşi
dădu deodată că omul era generalul francezilor, cu care
deseori de vorbă în tabără şi care se îngrijea foarte
bunătate de el. Nu-i şti bine numele, dar şi luă inima
în dinţi, se apropie şi, încrucişînd braţele pe piept, după obi-
ceiul ţării sale, rosti numele pe care i-l dăduseră ostaşii: Bonaparte!

Salem aleicum, Petit-Caporal!

Omul se întoarse mirat, se uită la tînăr cu o privire aprobatoare

Vo[illegible] pă[illegible] sat ce-au făcut cu mine cîinii aceia, fran-
[illegible] Nu știi că nu mi-am mai văzut fața
[illegible]

— Ba da, chiar așa s-a întîmplat, răspunse Almansor în
[illegible] cu ei, și un căpitan, îndreptat de
[illegible] vrăbii care mă
[illegible] Voi fiți europeni, sînteți
[illegible] Trebuie
[illegible]
[illegible] Almansor, dar fruntea-i era
[illegible] dau eu mîna, dar știu că și tu vrei
[illegible] general, nu te îmbrăcau niciodată atît
[illegible] acum, judecînd după haine și
[illegible] cînd fiecare
[illegible]

Ba da, fiecu omu. Dar ce să fac ?

— A. puteai să pui o vorbă bună pentru mine pe lîngă
[illegible], Petit-Caporal, ca să-i roage pe sultanul francezilor
[illegible] dea drumul, apoi mi-ar trebui și ceva bani pentru că-
lătoria pe mare ; dar, înainte de toate, trebuie să-mi făgăduiești că despre toate astea n-ai să spui nimic nici vrăjitoarei,
nici învățătorului arab.

— Cine e învățătorul arab ? întrebă celălalt

— E un om ciudat dar despre asta am să-ți povestesc
[illegible] Dacă află ceva, n-am să mai pot pleca din Franța
[illegible] o vorbă bună pentru mine ? Spune drept !

[illegible] cu mine, răspunse generalul. S-ar putea să-ți fiu
de folos chiar a[illegible]

— Acum ? strigă băiatul, înspăimîntat. Acum, pentru
[illegible] în lume ! Vrăjitoarea o să mă bată ; trebuie să mă grăbesc
să ajung acasă.

— Ce duci în coș ? întrebă celălalt, întinzînd-o pe loc
Almansor roși și nu voi să-i arate, dar pe urmă îi spuse :

— Iată, Petit-Caporal, trebuie să ascund aici ca cel de

pe [illegible] mai rău. Vrăjitoarea e tare zgîrcită și mă trimite în fiecare
[illegible] de pot, acolo trebuie să sfîrșească de la prăpăstie mur-
dare, pentru că e mai ieftin cu chiria bănuți decît în piața din
[illegible]
[illegible]

Cînd învățătorul Almansor a povestea aceste lucruri îl mișca
de durerea băiatului, și îi zise

— Vino cu mine și fii liniștit ! Vrăjitoarea nu-ți va face nimic, chiar dacă o să mănînce pașii mei strîmbi, fiți sigur
de [illegible]. Fii pe pace și vino !

Rostind aceste cuvinte, îl luă pe Almansor de mînă și-l
[illegible] cu el, deși nu știa ce îl bătea inima gîndindu-se la vrăjitoare.

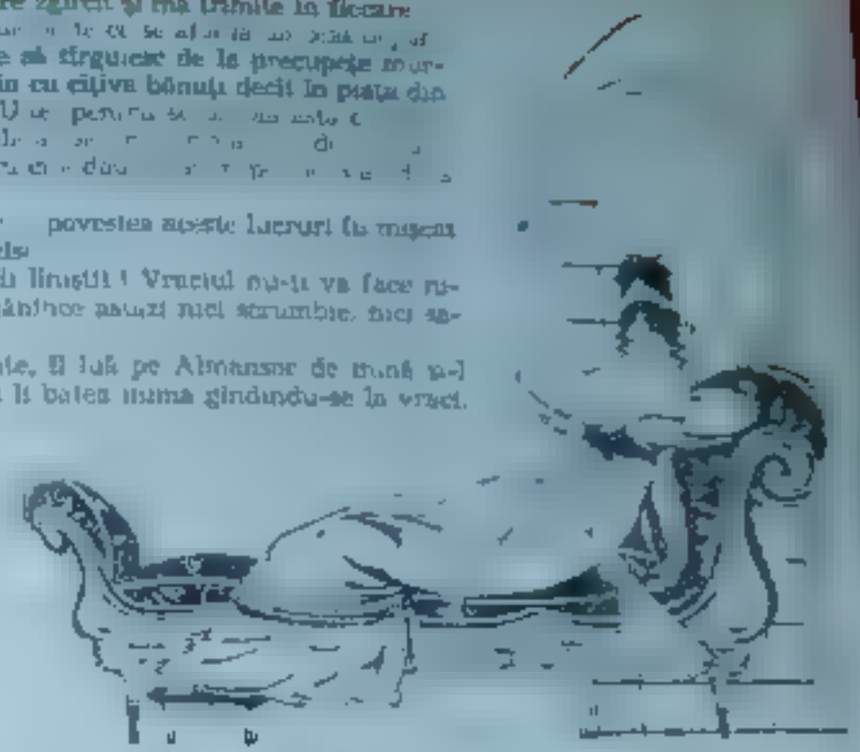

[illegible] cuvintele omului se [illegible] și [illegible] se
[illegible] se [illegible]

Veneau deci cu coșulețul pe brat împreună [illegible] băiat, sărbătorind tot felul de lucruri și li se păru ciudat că toți oamenii își
scoteau pălăria în fața lor și se opreau în loc uitîndu-se după ei. Spuse acest lucru învățătorului său, dar el rîse și nu răspunse nimic.

În sfîrșit ajunseră la un palat măreț, și însoțitorul său se
îndreptă spre ușă.

— Aici locuiești, Petit-Caporal ? întrebă Almansor

— Aici locuiesc, răspunse el. Am să te duc la nevasta mea

— Frumoasă casă ! zise Almansor. De bună seamă, ți-a dat-o sultanul ?

— Mi-a dat-o împăratul, ai dreptate, răspunse însoțitorul

Om[illegible] b[illegible] [illegible] [illegible]mbă străină după care rostă
[illegible]ndori cu poftă ; pe urmă, femeia îl întrebă pe Almansor în
limba franțuzească tot felul de lucruri despre Egipt
În cele din urmă, Petit-Caporal îi spuse bătrânului
C[illegible] [illegible] bun lucru e să te duc chiar acum la împărat
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Almansor [illegible] pierde cumpătul dar se gîndi la nenorocirea
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Ah, h[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] spune-mi, Petit-Caporal [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

despre învățătorul arab și despre cele ce știi. Scrumbia și sa-
[illegible] vrednicului, iar tu ai să rămîi să locuiești în
palatul meu.

Astfel îi vorbi omul care era împăratul , Almansor căzu în
[illegible] în picioarele lui, îi sărută mîna și-i ceru iertare că
[illegible] căci nici nu se putea vedea că
[illegible] Cînd este împărat
[illegible] cu părul să-și stea scris în frunte
[illegible] se duc departe
[illegible] și fără [illegible] și mai puțin. Pe în-
[illegible] care îi păreau se împotrivea, avu cîte
[illegible] pe vreo mică mai mult unii vaza
[illegible] cînd [illegible] la el și-
[illegible] un bărbat așteptă
[illegible]

[illegible] Este încă de atunci elevul
[illegible] să se prosternească și cu un mare semn de recunoștință și
[illegible] bogate plecă de la împărat spre
[illegible]
[illegible] călătorească și mai
[illegible] de [illegible] acă
[illegible]

[illegible] de ghiaori, engiezii, se războiau atunci pe
[illegible] Ei aveau vase pentru a vinde robi în altă parte cu preț mai mare. În-
tîmplarea făcu să fiu și eu un rob al acestui negustor și am
ajuns pe aceleași vase pe care se afla Almansor. Acolo l-am cu-
[illegible] Dar cînd am
coborît pe uscat am fost [illegible] de [illegible]
[illegible] în care am fost [illegible] în [illegible]
[illegible] care am fost puși în [illegible] Eu [illegible]
[illegible] pentru că Eu fiu [illegible] care [illegible]
[illegible] Dar [illegible]

Cînd se [illegible] această poveste [illegible] Al Isdad [illegible] pe
[illegible] în [illegible] pe [illegible]
dea, ochii îi ardeau și adesea fusese gata să-l întrerupă pe
[illegible] și să [illegible]
— Are acum douăzeci și unu de ani, spui tu ? întrebă el.
[illegible] dar [illegible] de [illegible]
doi de ani
[illegible] și [illegible] cu [illegible] [illegible] [illegible]
ani
— Dar [illegible] [illegible] [illegible] În Alexandria
Alexandria [illegible] și [illegible] [illegible]
[illegible] Nu spuneau că se numește Kairam ? Are doi ochi negri și
păr castaniu

[illegible] cînd [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nu
Almansor
- În numele lui Allah, spune-mi [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
totuși nu e [illegible]
[illegible]

Al-Isdad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

[illegible] de bere [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

HAMUL DIN SPESSART

[illegible] mari de demult, pădurea Spessart [illegible] bază-
[illegible] câteva drumeaguri proaste și neumblate. Prin
[illegible] de flăcăi. Unul, cam de vreo
[illegible] colibele a sa. Düdes
[illegible] o umbră neagră pe
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] I [illegible] drepți [illegible] dempre!

Toțiși răspund într-un glas! Un verbeș care umblă prin dumbravă! Ați auzit așa ceva? Unul dintre ei are spusa ceva de gând să-și [illegible] în hăț și pară-n inchiul dovedă pământul. După câteva săptămâni au fost căutați peste tot și-au cercetat drumurile și întrebat la hanuri, dar nu s-a descoperit nimic. E ceva necurat la mijloc și pace!

— Atunci, stăpâne Aurel, mai bine să dormim [illegible] pe lângă dacă tu [illegible] fiarele [illegible]

Cei patru drumeți [illegible] pe grămadă. Se pregătesc [illegible] hainele. [illegible] pe sub [illegible] [illegible] pământ [illegible] de pământ. [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]

...lemă, ea își pregătea să coboare povîrnișul muntelui, ...e ducă pe la casele sărmanilor ori copiilor bolnavi. Dacă ...ntesa o întîlnea vreodată pe un asfințit de drum, îi zvîrlea ...anz din goana calului.

Șiu ...

...și urma drumul.

...te femei s-ar fi temut de un asemenea bărbat. Ii s-...rît cu un om atît de aprig. Unele i-ar fi lăsat poate în voi, ...ierilor pe sărăcie. «Ce-mi pasă de ei, și-ar fi zis, de ...ă alpinul meu îi acoperă pe ...ie, din mîndrie sau de ...t de mohorît. Dar Lucre...ia ...ea de alta. Ea ...ea ...ea ...

...ult amenoie bidiviul,
... privirea, dar calul
... acestui om atît de aspru
de poate l... vedea fă... d... undeva, în mijlocul dru-
... se tînguie şi-şi smulgă barba de dez-
...ndejde. I-a că... teşte tot dar nu l-a găsi... pesemne că
... nțul plin cu apă din mar-
... pînă a mutat capul ... şi s-a fe-
bătrînă care ședea sub un copac ... Bătrînul pe
...nchi.

— Cum a ajuns bătrînul la ... p drotică ? a strigat

... pamo mă domo în ... a ta ! i-a răspuns zim-
... rul acesta mîndru, ţi s-ar
cea în ... pia şi în ... tot ... V... ...
...ească domnişoara d mine ? ... chi o sasc razna. Bătrînul
... t cu un pocinog şi a luat-o de pe cal.
... pămînt cu ... C... ... ori prins uşurel
...

... a strigat către ... nos. Dar ... deodată calul a ... şi putea să-l lovească
... pe ... cu cap de cerb l-a rugat fe-
...

... i-a cîteva pleoşti sub
...

... cu cap d... Tr... nu fac ... ? a
... Dar ... dacă pofteşti că de ... tatul
... ori ?

Aşa ? Nu prea ... cît un guldeu cu cap de cerb ? a ... Dar ... Ei, o să vedem noi
dacă ... se vor ... mai. Cu un guldeu cu cap de cerb ... Ia-ţi pleoştii înapoi

... trei bănuţi de ... l drept în pungulița ... de piele ... ...

... de acest ... neobişnuită ... contele a rămas mai ... dar ... l-a cuprins o mînie cumplită. A luat puşca ... şi a îndreptat-o spre bătrînă. Aceasta însă

... rdul împinse pe micul conte, în ...

... bun şi cuminte. I-a ... Să vină ...
apă şi o să-ţi meargă bine.

Apoi i-a dat ... ului şi l-a amenințat pe conte cu degetul

Zollern, Zollern, îmi eşti dă... nul cu cap de cerb pe care ţi l-am cerut ? ... ra şi fără să se sinchisească de ... rile contelui, a pornit prin pădure, spr... jurînd-se într-un ... ap de ... ...

... pu. K... nrad a descălecat tremurînd. I-a ridicat pe băiețel ... ... ul la ... le lui, urcînd în urma stăpînului său ... alul pe care se afla castelul.

Aceasta a fost prima şi ult... ma plimbare călare a lu... ... ... i-fulgeră cu ful său. Băiatul plîn... şi ... ...

[illegible] Fiecare [illegible] fel de fel de lucruri [illegible] [illegible] [illegible]

Kuno de Zollern-Hirschberg a încercat

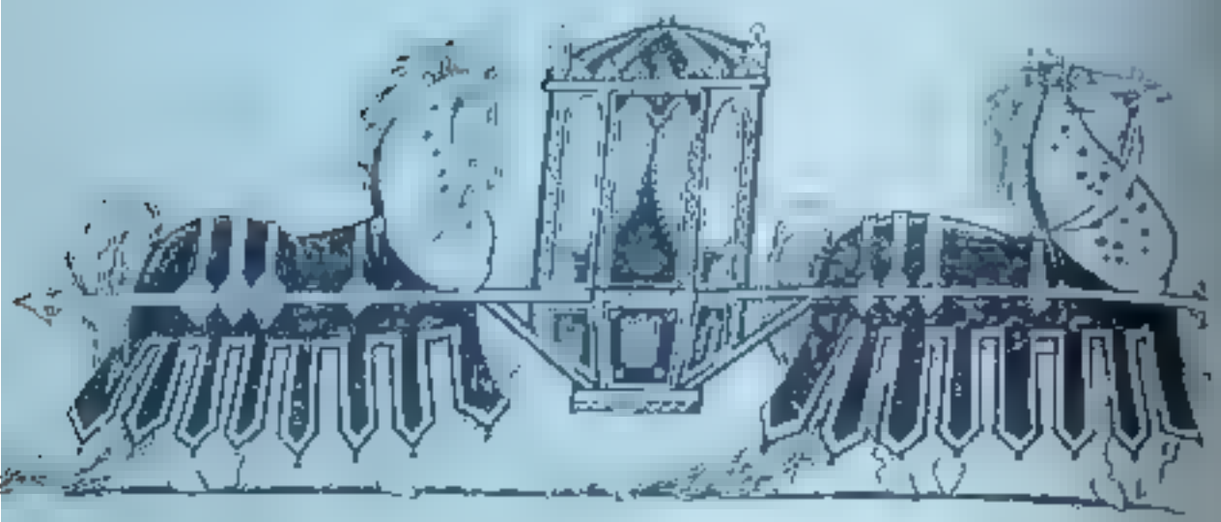

— Ar fi a prusce, a spus Kuno, să lupt pentru ceea ce în
aparține de drept prin
că nu am giumit cînd
dar

Acolo au fost duși lupii și s-au pornit
tatăl lui. Gemenii au trimis un mare grafa slujitorii să scoa
mușcă pe sub coate pe
o mănușă
cînd
și-și aleagă locurile
unde să poată sta în
pe
și de
pe

Jur împrejur se înșirau bănci pentru cei mai frumoși
S-a oprit din pescuit și s-a dus la frații săi să vadă ce
Ludwig prințesa un crăpcean și doi bieți obleți, iar Wolf
cîte unul și două plevușce. Atunci se uitau amărîți spre
altul spus, căci se vedea foarte bine că peștii de pește prin-
frigul lor mai mare. Kuno s-a uitat
dar acesta
— să arunce o mie de diriguș în apă
de fiecare să se prindă una din aceste
Ar
Și
de felul ăsta știu de obicei să prevestească vr
cînd
face în lebădă. Nu i-a prins ea
moștenirea pe care ne-o va lăsa va putea fi cumpă
un galben cu cap de corb, cu alte cuvinte
la sapă de lemn ? Tu taci, cînd a murit
celui Zollern
Fe
de pe
a toate sudălmile

Cu greu
Ar
cu
de

din pivniţele lui Kuno butoiul cu

a pus un pîndar ca să vegheze zi şi noapte în
Hirschberg-ului, iar Ghiduş a cumpărat cu bani
pe un străjer de-a

nea mai credincios de năpîrstocul şi
mîrşavului conte din Schalksb
seară, şi a întrebat-o îngrijorat pe bătrîna Feldber
ei stăpînul său, şi cînd aceasta i-a răspuns că
a povestit
prea
un. Auzind aceste cuvinte, străinul şi-a dat seama îndată
toţi, acestuia nu-i venea să creadă
nna că sînt turul grăsun adevărul. Conţele a che-
său, vinul cumpărat de fratele său, i-a descusut însă o
şi pîndarul
timp ce stăpînul, care coborîse pentru o zi de la Hirschberg,
dărît de pîndarul contelui Wolf de Zollern. Acesta i-a

t ceilalţi şi cît ai
pînteni bidiviului, zbu-
tul şi a ajuns la poarta
de biet-ul cal a căzut grămadă, iar călăreţul a mai
Tun
să bubuie
Se
de vin, ai răzăului şi ai grăvarilor
salve îi bucură peste măsură, dar
seama curînd că nu era ecou, ci salvele tunurilor
Wolf i-a spus atunci mamei sale zîmbind:

— Şi fraţe-meu mai mic a avut ascuţitoarea lui. Deci trebuie
să împărţim pe din două şi vinul, ca şi întreaga moştenire.

A sărit apoi pe cal şi a pornit în galop cu teama ca

Ghiduş să nu i-o ia înainte şi să pună mîna pe bunurile de preţ

fraţi s-au bătut unul la altul, ruşinaţi
să ajungă la Hirschberg. Nici n-au
Au trecut călări podul şi, la fereastra castelului
Fratele lor
era Kuno în carne şi oase. Wolf a strigat
ui, slobozindu-
pentru totdeauna. Au auzit prea bine salvele voas-

— Pun rămășag că nu scrie cuvinte prea drăgălașe despre o dintr-unul.

[illegible] încrederile ei de a-l descoase pe dragul ei bunefăcător [illegible] zadarnice. Acesta nu a suflat o vorbă despre [illegible] cea rău nu a mai apucat să afle nimic, fiindcă [illegible] sufletului [illegible] o chinuia. Îi sunase ceasul. Ce bucuros [illegible] [illegible] la groapa pe care am dat-o [illegible] [illegible] cu mare cinste [illegible] ca pe o [illegible] ca pe o mamă. După moartea bătrânei, el a [illegible] se simțea tot mai singur în [illegible]

Iosif nică părintele Iosif a purces și el din lumea aceasta, scurt după bădița Feldhamer.

Singurătatea lui nu a dăinuit însă prea mult, căci bun și [illegible] s-a stins din viață la vârsta de douăzeci și opt de ani. Cartea nu spunea că ar fi murit de Ghidug.

Dar oricum ar fi fost, la câțiva ceasuri după moartea lui, [illegible] și la Senalisberg au bătut din nou tunurile [illegible] care casele vestea sfârșitului cu ciocănele și cu [illegible] de sânge.

De data asta s-a isprăvit de-adevăratelea cu el! a zis Ghidug, [illegible] cu fratele său pe drum.

Da, a răspuns Wolf, și dacă s-ar întoarce de pe lumea cealaltă și ne-ar [illegible] cu vorbe de ocară de la fereastră, cu ochi-

Ne-a bucurie, dar, băgați de seamă, am pregătit și eu ceva [illegible] în curte, și le-am încărcat în pinteni [illegible] [illegible] din calea ghiulelelor mele, ca să nu aflați cum se [illegible] în Hirschberg.

Văzându-l [illegible], fratii au dat pinteni [illegible] cotul [illegible] povârnișul. Acolo le-a trimis din urmă [illegible] pe deasupra capului lor, așa că ei [illegible] [illegible] și o pulbere [illegible] și cuvintele [illegible]. Acolo nu [illegible] [illegible] [illegible]

De ce ai [illegible] ei de mine, mai-mai să [illegible] [illegible] pe urmă? a întrebat [illegible] Wolf.

Eu am tras numai după ce le-am auzit [illegible]

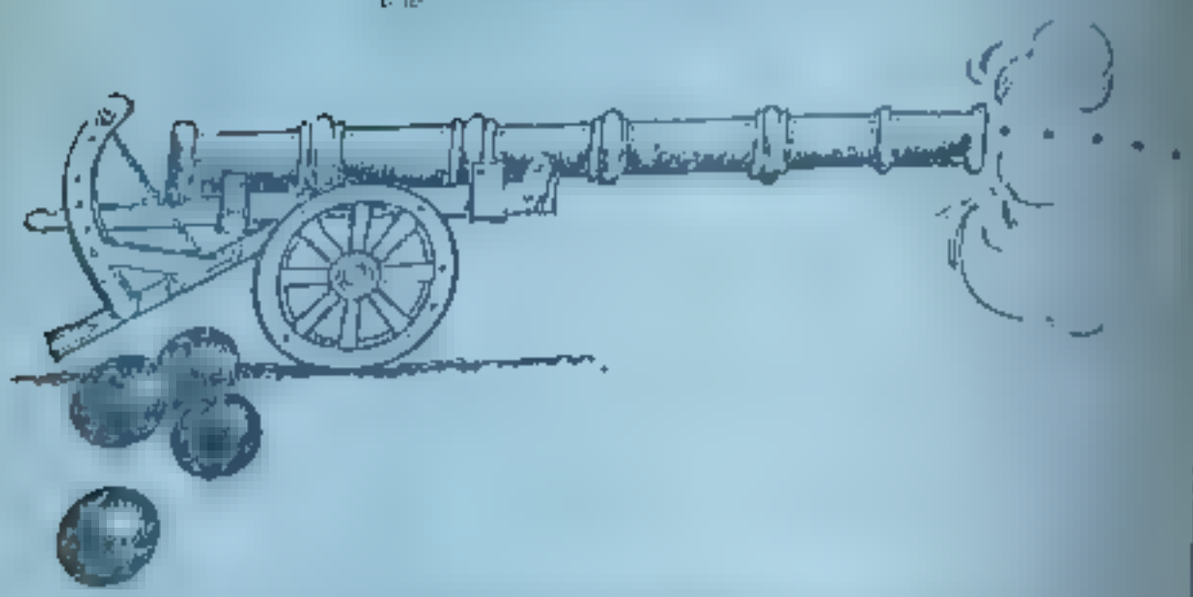

Ba, să am [illegible] în [illegible] și pe mama [illegible] a răspuns [illegible] Tu ai [illegible] și [illegible] de [illegible] nesăbrăzate.

Mezinul nu s-a lăsat nici el mai prejos cu vorbele de ocară și [illegible] a ajuns până [illegible] de moștenite de la Zollern-tunași fulgerări [illegible] și furioși. Până la urmă, frații s-au despărțit [illegible] bătăi și furioși.

A doua zi Konrad și-a făcut testamentul. Bătrânul Feldhamer [illegible] spus căpeteniei sale:

Tu ești [illegible] pe [illegible]

...obio ostenţă să-l înveţe bună-cuviinţă şi

...prefacu ca pogoară, nelinişte... jelindu-se moartea împuţită. Ghiduş ...bi... Cavalerul nu s... de rromd.! ...

...al nostru. Adu vin, chelarule, *Wolf, descălecînd.*

...ngîndirea voastră. Nici nu mai ştiu... dacă ăsta pui ...n cu cap de cerb.

...la celălalt mirii au izbucnit în ...

...cu o mulţime de ... Apoi, ... faptele duşmă... către fratele lui. La sfîrşit ... vrînd să vîndă Württembergul ... pentru o ... în schimbul unui bret gulden cu cap de cerb, ... cînd un alt pescar ...

... în bază Ser... ... provine pe W... ... Pierdusera frumuseţe de moşie, pădurea, ogoarele, ... şi cazul cu peşti, şi nu moşteniseră deo... cap de cerb."

Fără, W... a ieşit în pridvor, fără a scoate o vorbă. ... pus tichia pe cap şi, trecînd mînioş, fără să salute, pe lîngă tatăl Württemberg-ului, a încălecat şi a pornit spre Zollern.

În dimineaţa următoare, ... de cîntecele mamei sale ... Fiindcă pierduseră şi moşia

...piurăcerile, Wolf a pornit călare spre Ghiduş, la Schalke. ... Cînd a ajuns la fratele său, l-a întrebat

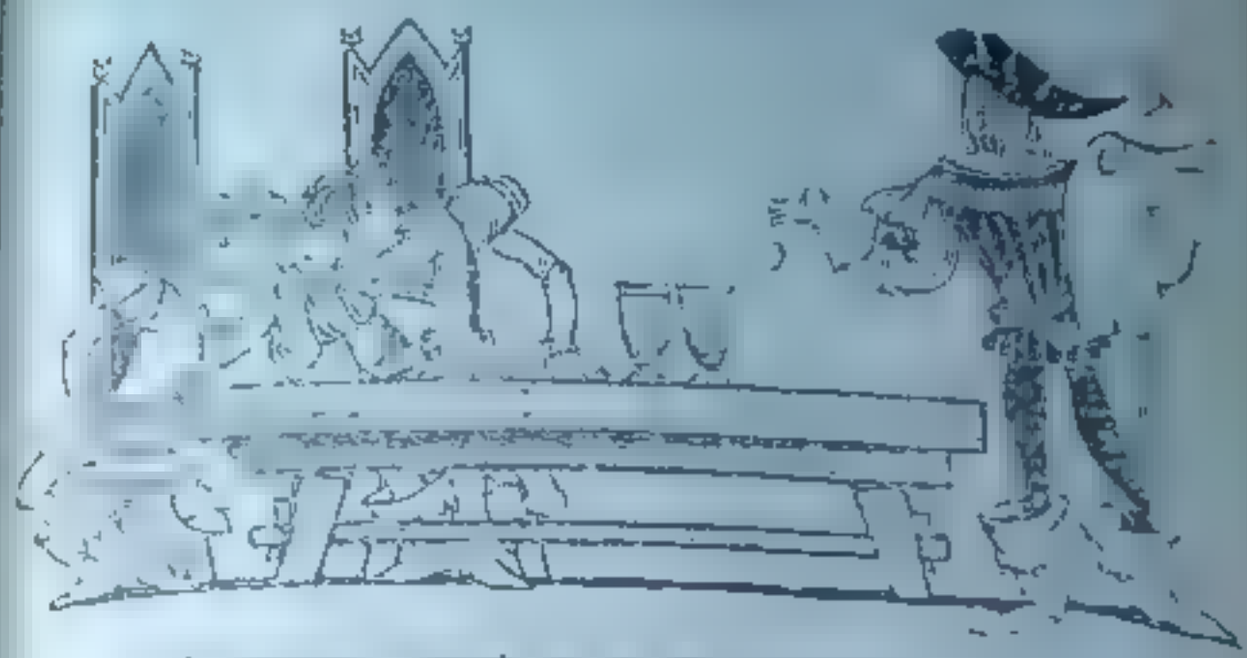

...

...ofeta din Stuttgart, iar azi-dimineață ... pe numele contelui de Württemberg stăpânul ...ușelului nostru, că banii ăștia nu mai sînt buni. Trebuie ...ăcut ceva.

...unul la altul.

...întrebat celălalt.

...au rămas datori un gulden la «Mielul» din ...au plecat fiecare păstrînd îngîndurați unul lîngă ...Omul nu ajunse la răscrucea unde un drum ducea la ...spre Zell ... celălalt la stînga, spre Scholksberg.

...Dar am mușcat mai puțin decît nimic, și pe deasupra ...băut și un vin prost.

...răspuns fratele lui. Vorbele bătrînei s-au adeverit ...ului tău nu se vor alege nici măcar cu un gulden ... Din banii mei nici n-am putut plăti nici

...ul Zolern, îndreptîndu-se ...unos pe sine însuși și pe ...

...Cine urmează de ...

...Mă pare bine că nu ...

...ea fîurarul, mi-am adus și eu aminte ...

...ea fîurarul și Felix, ...curînd sau mai tîrziu, tot ...vina și mă rîndui să povestesc ceva. Ceea ce veți auzi ...el s-a petrecut în ...

...Cînd ...începu ...neapă. Dar hangița ...departe și s-a îndreptat spre masa oaspeților.

...Acum ...e timpul de culcare, spuse ea. Omul ...

...vin și pot să te duci la culcare ! ...Nu mai ...e nevoie de dumneata ...răspunse ea, posomorîndu-se. Atîta timp ...Dar ...așa e prea tîrziu. În casa mea nu se petrece ...nouă.

...Cum ...rămînem aici singuri, după ce te-ai culcat ...? Sîntem oameni cinstiți, nu-ți șterpelim nimic și ...șterpim fără plată. Nu îngădui să fii dat afară în ...din nici un han din lume.

...cumva credeți că o să-mi schimb ...îndelata ...te golan, pentru orice halmaua de ...cafă pentru dum- ...l lui ? Vă spun pentru ...na oară că nu !

...ceva, dar studen ...îl privi ...de semn d ...ochi,

...nu ne lasă să mai rămînem ...cele noastre. Dar ne-ar trebui ...

...răspunse ea, posomorîtă. Ceilalți ...prin întuneric, iar dumitale ...luminare. N-am altceva.

...și se ridică. Ceilalți își luară ...în camerele lor, și începură să urce ...Vesela mergea înainte cu lumînarea ...ei, studentul ...de semn ...a lăsat ...cu ...să ...de vorbă ...Nu ...să ...

...pădure decît între ...

INIMĂ RECE

(Partea intîi)

În romînește de [illegible]

CINE CĂLĂTOREȘTE [illegible] ȘOSEAUA DE MUNTE nouă
[illegible] pînă ajunge [illegible] care [illegible] prin sub-
[illegible] Negura [illegible] [illegible] nu de puține ori se lasă [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] stînd cu [illegible] în
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

talul popular

ştiuşă că poate fi pe

În drum dacă ai poftă să
oamenu vi-
ture mai mult indemânare Dar

vrea şase părţi,

nă tună în drum, că pe turcoaie nea nic

le cizme de piuitaş, dar Michel
o pereche de cizmoaie groaznic de
zicea că ar fi cântări o sută de funtun u
jucioare lungime

ii aceşti piuitaşi. În loc ca pluta împovărată d
urnaşi să lunece mai greu la vale, cum se ai
gă, iată că ţipă ca o săgeată pe Neckar în jos
plutaşu avenu de obicei mult de furcă pentru
a jocul rîului şi a nu se împotmoli în nisip şi
cu numaidecît în apă şi dintr-un
pe stînga, fie pe dreapta
drept. Michel
un buştean din ce
şi, dintr-o apăsa
că pămînt şi arbor

de Kocli le trebuie atîta lemnărie cîtă le
Pădurea Neagră ? Nu ! Ei cumpără lemnul cu
preţ şi îl vînd pe urmă scump în Olanda. Haideţi
buşteni mărunţi, iar pe cei mari să-i ducem
Cît va fi să scoatem peste prag
cuţ rămîn

se arătară în
Olanda, să căuto-
au să facă bani. Doar
în primejdie avu
unchiul , dar ceilalţi nici că-l as

Pornim deci cu pluta ... pe lun...
Michel ... ...ră și astfel ajunseră curînd la R...

... al unei dumnite vrăjitoare

Mai tîrziu, cînd faptele ieșiră la lumină, Miche...

... fiet. Asta-i tot. Incolo nu ...

... nu pot. Odamai b... de ...
Lemna, îi dăru...

... De sus astea ... ...ă sub apă un vas mir...
... ...ăpător ? Însă, de cîte ori Michel Olandez ...
... ea, pe furtună, un corăbier în Marea Neagră de...
... ...ă vechi din trupul unui vas,
... ...ăuntru și vasul se scufundă cu oameni, cu ...

Așa ... ea lui Michel Olandezul și adevărul e că

... se trag.
... unul n-ar fi ...
... n ruptul capului nu mai-ar dori să fie în ...
... l-cel-groaș sau a lui Schiurnet cel-lung.
... i-ar fi căzut în ghiare.
... ătrînul le adăugase sfatul că în ...
... domul se ...

*

... ...ucînd asemenea visuri ...
... cu prisosință. Ba se făcea că Michel Olandez, ...
... ...mucea din ...ce fereastră, înșirînd-...
... de galbeni, pe care o scutura, ...ind ba-
... ...plăcut, în ...e părea

care se tot învîrte călare Om
și pleoștind răgușit cu pe
dreaptă poezioara
ace subțire și șoptea
cîrbunaru
se să g
Peter găsi că
și conteie
sărutau în ureche
rîndul lui, bătînd darabana
nici o rimă nu-i venea în cap
ochii lălăuri
pus la „văzut"
ul din Pădurea ți
lasă, te rog, brațul
mai tare de br
ce se pregătea mai mult pe gu

...ură asupra lui Peter cu pumnii și îl bătură măr...
...obosi brațul cîntărețului și căzu în genunchi
...ieșit primul porții roșeață flăcăii. Și ține minte
...mai legi de nameni ca noi la drumul mare!
Țin minte cum să nu țin! răspunse Peter ridicînd. Dar
...după ce m-ați lusi un pumn! Ții bine și spuneți răs-
...al ăstălalt.
Flăcăii se porniră din nou pe rîs și batjocură dar cîntă-
...ul îi spuse totuși vorbele, după care plecară toți trei rîzînd
...
Prin urmare „văzut" cu „măscuț" rostu sărmanul Pe-
...n timp ce îndrepta anevoie din șale. Văzut" cu „măș-
...! De acuma las' că mai vorbim o vorbuliță, domnule de
...
...totuși în cazu, ajunse pădurile cimpagul își luă ră-
...mas de la gazde și porni din nou spre Dîmbul cu brazi
...a încet, gîndindu-se cît trebuia să scarmene și un vers
...ruvit în cele din urmă, cînd ajunse în preajma dîmbului
...de brazi creștea din ce în ce mai mare și mai deș. Peter
...chiui și sări în sus de bucurie. Atunci, se vede
...mînă o rangă de lemn, uriașă, cît un catarg. Văzîndu-l cum
...ne agale, cu pași rari, bietul Peter aproape că se lăsă în
...nunchi, fundoș — după judecata lui — nu putea să fie
...ul decît Michel Olandezul. Namila încă mai tăcea. În vremea
...Peter se uita cu coada ochiului, îngrozit de o asemenea
...ură. Era cu cel puțin un cap mai lung decît toți lungănii
...pe care îi văzuse Peter, nu arăta nici tînăr nici bătrîn. Însă
...fața o avea plină de brazde și încrețituri, purta pieptar de
...pînză și cizme cumplit de mari tră...
...piele — așa cum știa Peter din povești.
— Peter Munk, ne cau...
...ceea ce rugăciune pudi...

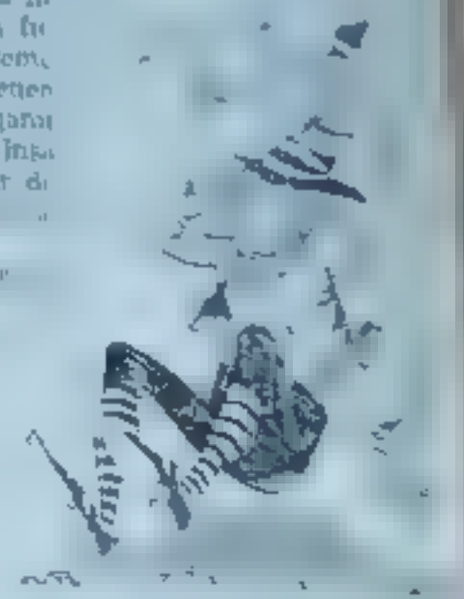

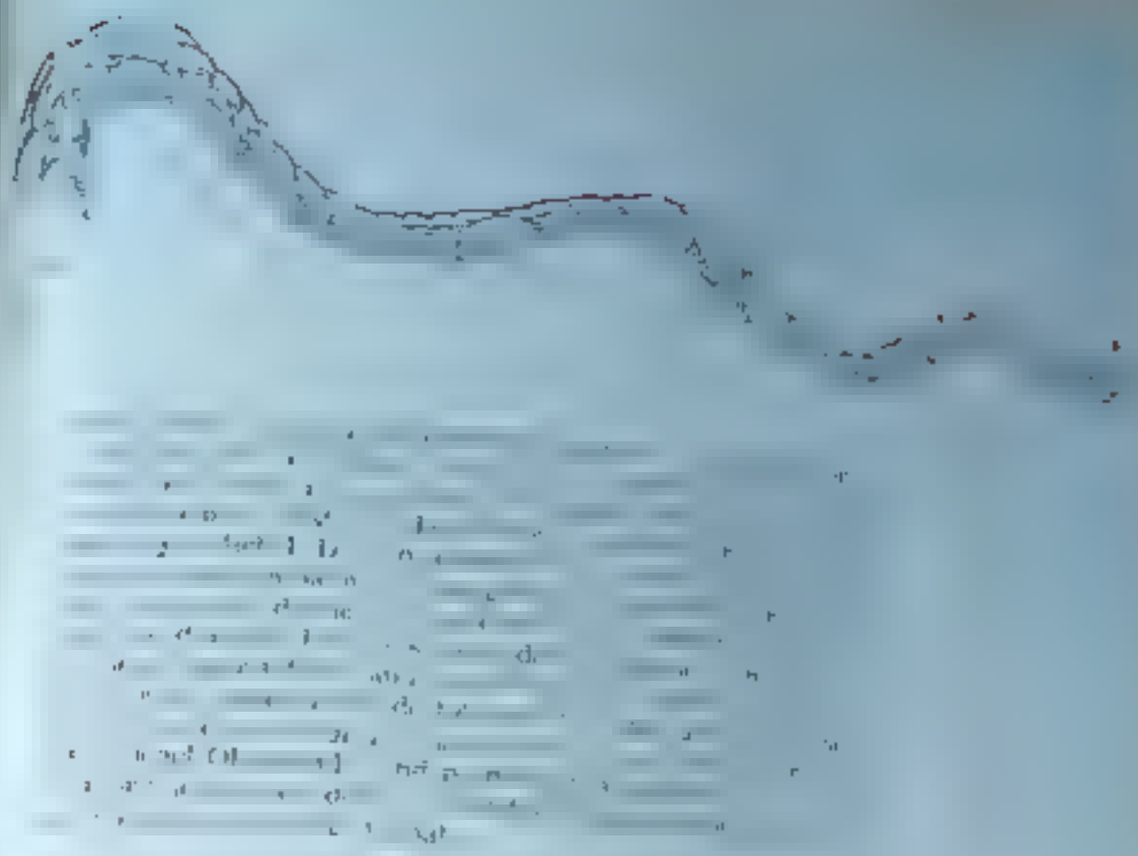

dar, pentru că eu
în preajmă un gla-

ar plăcea să duc altă

și cerșiții sînt mai

cu mai multă
Cruciată semințe

...trebui să le
...esc eu de când stau
...le. A murit bătrînul
...Merg acolo
...cinstit. Fii să
...he din când în când.
...tal și mi
...la dormită
...tău e una pe care să-

bind astfel, amuletul dădu la iveală o altă rolă
...ela albu ca osul și, ridicînd-o cu mîinile uscate, ...
...o puse cu grijă mică lîngă dînții. Scoase apoi o cegra-
...ilă, o luă în dreptul sumeiului și în aprinse mărunțiș
...vi, îl întinse prietenos mîna lui Peter Ii ...
...și la drum și, trăgînd din lulea și sufland o
...it într-un nor de fum, se p...
...lin depărtare. Plutind încet

...Peter ...

...l

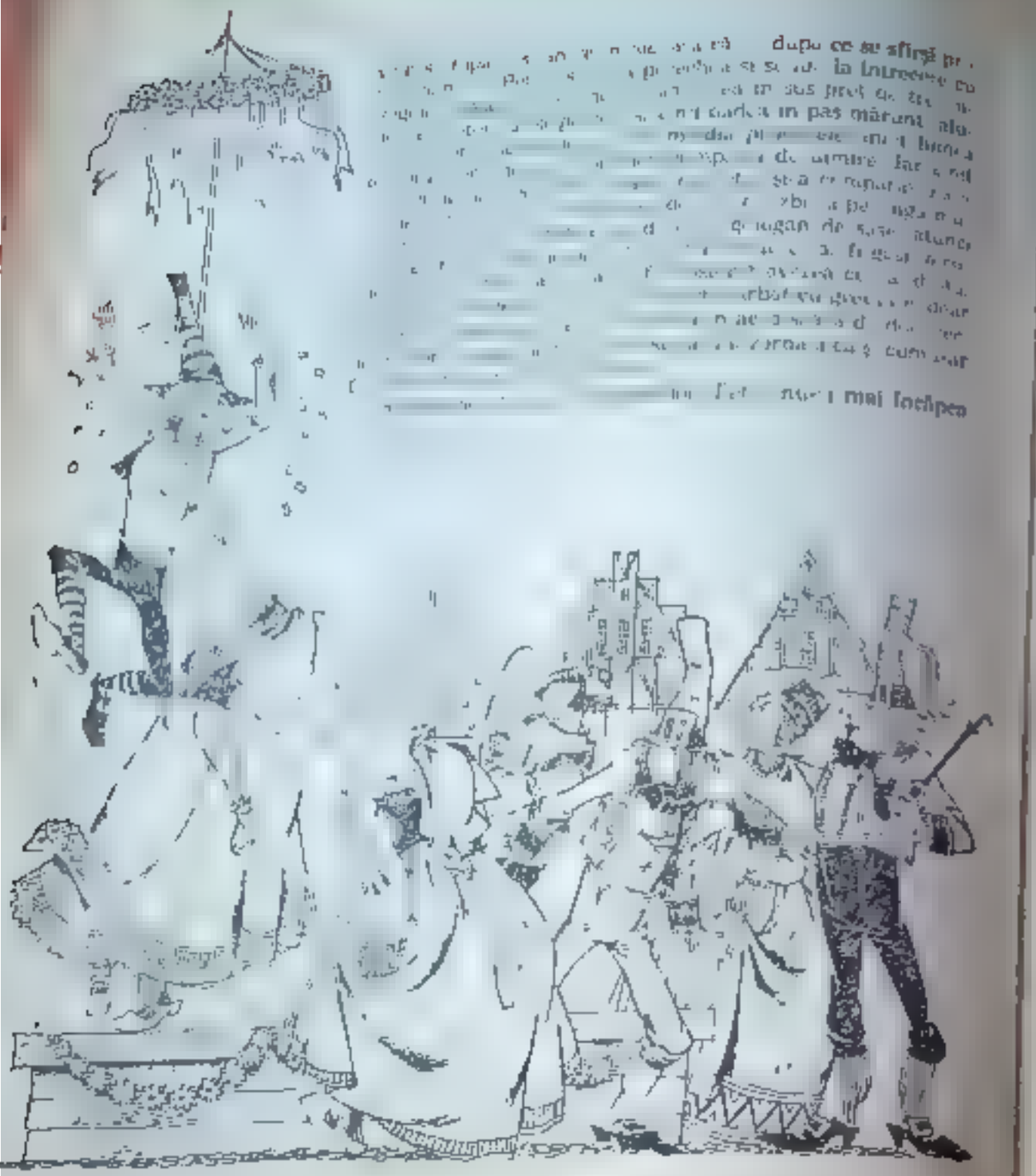

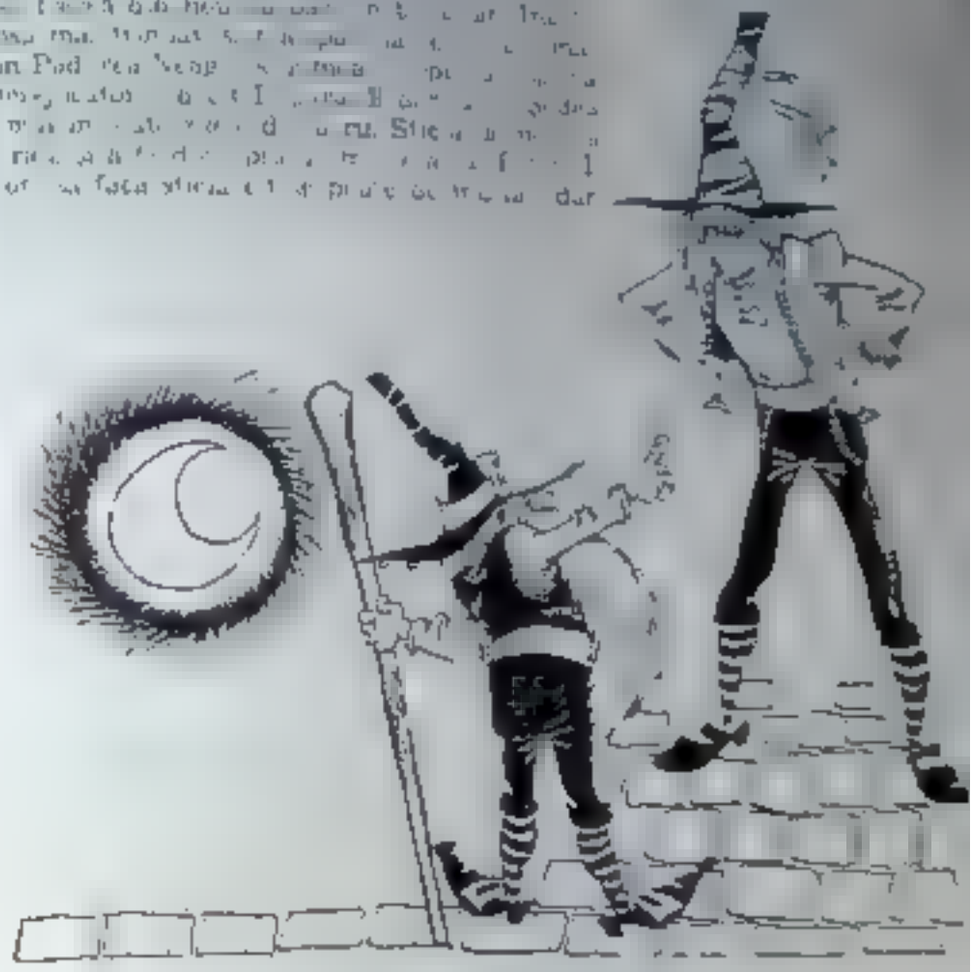

cumpărînd sucalnă, și nu știu cîte și taina unde anume ar
ului vinde sticla la prețul cel mai bun. Pînă la urmă, nu se
de [illegible] de preț
[illegible] pus pe [illegible]
[illegible] vînzătoarei
[illegible] [illegible] [illegible] [

dară, ei îl ceresă lui Peter să-l împrumute zece gologani și să joace mai departe. Cu [illegible] banul în buzunar însă nu dădu de nici un ban, scotoci și în celălalt buzunar dar îl găsi gol, întoarse haina, o scutură, dar nu căzu nici o para chioară, atunci abia își aminti că prima lui dorință fusese ca să aibă mereu atîția bani cîți are și Ezechiel-ce-[illegible] fumul. Circiumarul și Ezechiel se uitau [illegible] ; dar în urmă, după ce-i

[illegible] dar, în aceași clipă [illegible]

[illegible] își dădu seama că a numită pe Michel Olaru [illegible] banii pe care tocmai îi cîștigase. Dar Ezechiel nici măcar nu-l vedea pe dulăul pă-

[illegible] for jurînd că Peter e [illegible] fiecut vînt banilor — atît slor [illegible] în tainița lui de acasă. Peter se apără privite pe deasupra [illegible] toate vorbeau împotriva [illegible] toți locuitorii din Pădurea [illegible] [illegible] umbră neagră [illegible] ca un ceic din urmă, vardi [illegible] Peter Munk [illegible]

[illegible] dacă o singură cameră
[illegible] Camera vecină cu a
[illegible] liniştii aici
[illegible]
O [illegible] o aprinsă numai pe [illegible]
[illegible] se furişă în camera lui
pe [illegible] [illegible] dincolo de zid
[illegible]
[illegible]
[illegible]

POVESTEA LUI SAID

Rașid, stăpînul Bagdadului, [illegible]
[illegible] de Benezar. Benezar avea des-
[illegible] pianea el
[illegible], o mie de
[illegible] mie mai puțin
[illegible] are loc și-a
[illegible] destoinic, n-o să dueă

[illegible] nu l-a în-
[illegible] meșteșug. În schimb,
[illegible] înțelepciuni. Și fiindcă
învățătură și de cinstirea bătrînilor
[illegible] înă ageră și îndrăzneală, l-a
[illegible] dobîndit Said.
[illegible] printre pre-
[illegible]. iar

[illegible], tatăl său l-a trimis la Mecca,
[illegible] profetului și să se deprindă cu cele
[illegible] Profetul [illegible]
[illegible] l-a chemat la sine și l-a lăudat pentru cumin-
[illegible] învățătură cum să se poarte și de atunci înainte,

[illegible]! Eu nu cred
[illegible] ascult poveștii cu zîne

de mine să mă [illegible]
[illegible] departe de
[illegible]
[illegible] fapteler lor. M

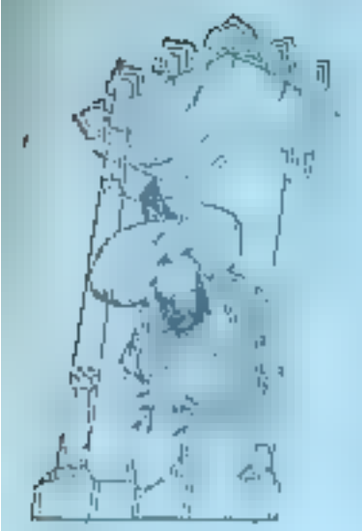

ceva mai de preț decît fluieraşul ăsta. De pildă : o pungă cu
[illegible] ceva
[illegible] cu lacrimi în ochi să-mi iau
[illegible] și binecuvîntarea lor ca
[illegible] tăcut pe plac și am tăcut. Era bolnavă și nu voiam

[illegible] mama
[illegible]
[illegible] da
[illegible] Pă[illegible]
că ți-ai cu un ceas mai devreme. Apoi și-a dat sufletul întâ
darul [illegible] și [illegible] fluie-

fag de argint atîrnat de un lanț [illegible] de aur. Ți-l dau astăzi,
la optsprezece ani în loc de douăzeci, deoarece plec, și cine
știe dacă nu voi fi la strămoșii mei atunci cînd te vei întoarce.
Nu văd nici un temei să-mi [illegible] încă doi ani aici, numai
ca să împlinesc dorința temătoarei [illegible] mame. Ești un băiat
de ispravă, uite
douăzeci și patru de [illegible] și sînt ca
[illegible] de ani. Pleacă
le vei afla în cli[illegible]
[illegible]ște Cerul de [illegible] — îndreaptă
rîurile tale.

Așa a grăit Benezăr din Brașov [illegible]
Măcar [illegible] îți știe-a lunt rămas bun d[illegible]
do gît, a v[illegible] Dum[illegible]ul la brîu, a înc[illegible]
jocul tinde[illegible]
[illegible]
de[illegible]
[illegible]
[illegible]

amante prin veșmintele [illegible] și tihnar cum-i ședea lui [illegible] Arab [illegible] s-a ridicat de pe cal.

Allah! Ce-ai făcut tu acum! a strigat bătrînul de lîngă [illegible]

[illegible] spre caravană, împrăștiind într-o clipă [illegible]

[illegible] de [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Aici ne-am napust

— E drept că vântul

— Dacă părintele

— Nu am scăpat

— E adevărat că

Să

Astfel a

dreapta și în stânga lui Said

Pentru

leva clipe a mai răsunat în depărtare tropotul unor alți copitelor. Said se socotea pierdut. Se gîndea cît de îndurerat va fi bătrînul său tată cînd va vedea că fiul său nu se mai întoarce acasă. Se gîndea la nenorocita lui soartă care-l hărăzise hoților aului de timpuriu. Ce mai aștepta atunci de la viață

Unde

mișcat trupul anevoie, ca să-l fr

zadarnic. Arșița

Tot

cazană a izbutit

fîndeș nu a scos

în stînga de pîine în care se afla

plecat capul deznădăjduit

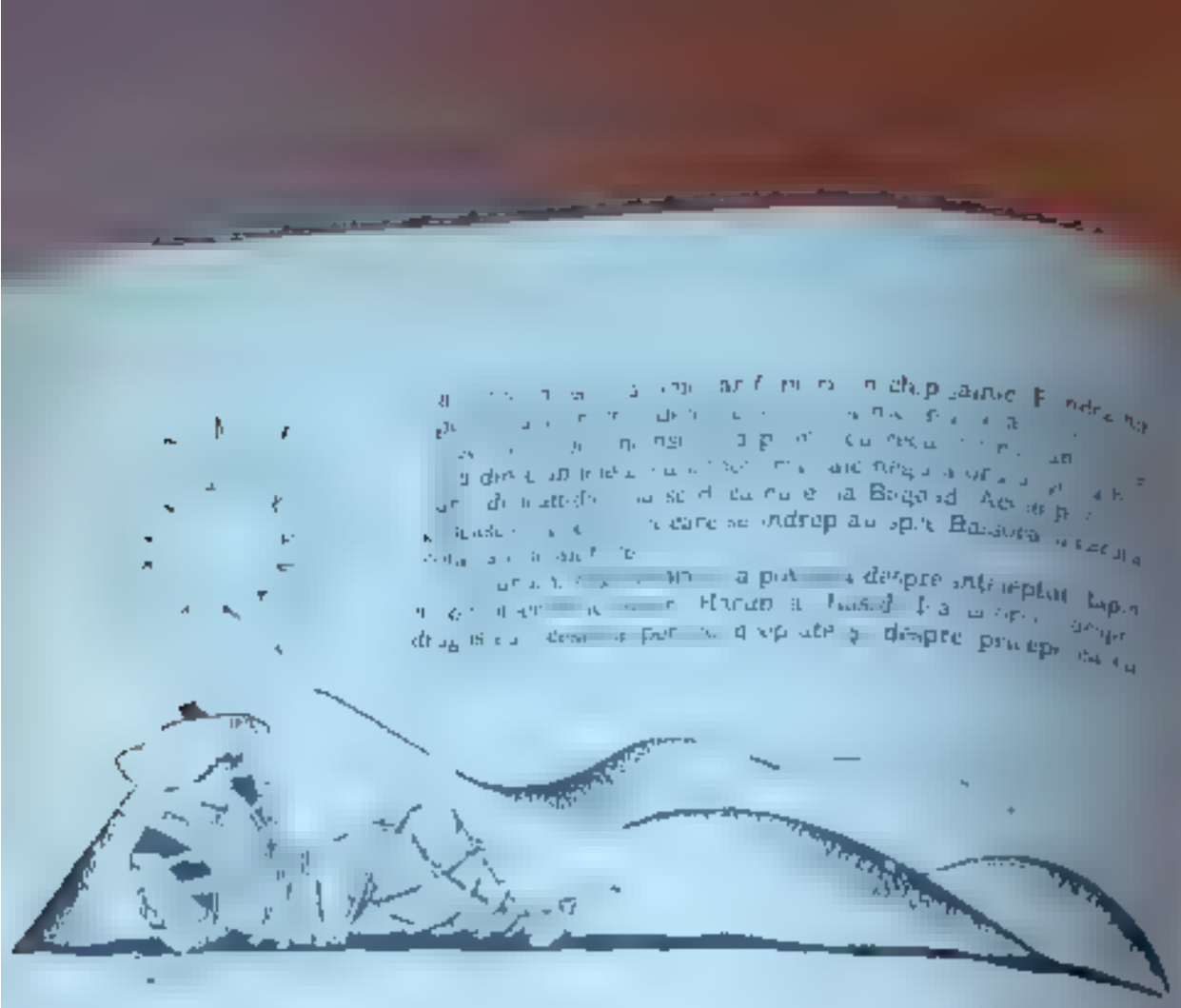

care știa să judece pricinile cele mai încîlcite, dîndu-le o dezlegare înțeleaptă, și pe care le-a rezolvat cu mintea lui ageră, și pe care le știa orice copil, dar care pe Said îl umpleau de uimire.

Stăpînul Nostru, conducătorul credincioșilor, continua neîntrerupt să-și exercite puterea. Dacă ți-ai închipui că doarme ca oricine, te-ai înșela amarnic. Se odihnește numai de ochii oamenilor. Știu toate acestea de la mincinosul de Messour, care mi-e vărișor și nu suflă de ochii văzuți de pe urma lui. Totuși, de dragul rubedeniei noastre, vă voi spune cîte ceva despre curios, mai pomenește din cînd în cînd despre isprăvile stăpînului său. Așadar, în loc să doarmă ca toată lumea, el se furișează noaptea pe străzile Bagdadului și, împreună cu Supleantul său, se amestecă printre trecători, ascultînd ce vorbesc ei despre el și despre prilejurile în care ar fi bine să-l înlăture. Apoi, în zori, se întoarce în palat și, așa cum se vede și din

poveștea chiupului cu mătănii care a toți atît de adevărate cît de neînțelese sînt cuvintele Profetului că nu [illegible] zilnic, străjuit de paznici cu înfățișare de uriași [illegible] pentru care nu există oameni [illegible] cu orice om de rînd care le este [illegible] putea prea bine [illegible] dar și califul în persoană. Și [illegible] locuitorilor din Bagdad [illegible]

A [illegible] Said [illegible] de tatăl său [illegible] Înțeleptul [illegible] Harun al Rașid.

După zece zile au sosit la Bagdad, și tînărul Said [illegible] în [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]

...ost din Bassora, că ai fi singurul său fecior, că ai fost ne...
...oiului, că ai trăit multă vreme în tabăra lor și chi...
...os gurat d...
...lea s-or fi răspîndit cu futeaua fok...
...pe care l-am străbătut n-ar...
...vorbit despre o astfel de întîmplare.
Said a vrut să-i în...
...e povestea
...fi apărat de-ai lui,
...fi dat drumul fără
ban, de mirarea pe care au făcut-o spinzurații de primul copac
cu care a spînzurat deseori călători numai ca să le vadă mai a
pînd sînt cu nasul de gît ! Ah, ce minciuni sfruntate !

— N-am ce să mai adaug, a strigat tînărul. Jur însă pe sufletul meu și pe barba Profetului că tot ce-am spus e adevărat !

— Juri pe sufletul tău ? strigă negustorul. Pe sufletul tău negru și nemernic ? Cine să te creadă ? Și juri pe barba Profetului, tu, căruia nici n-ai crescut barba ? Cine să te creadă în Lume ?

...le-a legat.

As vrea să-i văd pe necin sau chiar pe acela, a răspuns ...ld, care sînt în stare să mă dobîndească și să mă lege ! O pot ...ând cu ...de arme. Totuși mi-ai scăpat viața și-ți mulțumesc. C... să cerșesc, dar nu vreau să ...

— ...rul, cu un zîmbet batjo...
...ter în seamă ...
...la, Said ? Te-a mai ...
...Dupăm...
...
...
...

fată, văd aici un tînăr pierde-vară. Hai, flăcăule, la-mi pachetul și vino după mine.

— Stăi stăpîne! a strigat Kalum-Bek. Tînărul e firma mea, cramaicul meu atrage mușterii. Nu poate să plece!

— Flecaturi! a răspuns bătrîna doamnă și, fără multă vorbă, a vîrît lui Said pachetul sub braț. Dacă negoțul dumitale a... un tînăr pierde-vară drept firmă, înseamnă că negustorul e... Flăcăule, o să-mi aduci și tu un ban pe ziua de azi.

— În numele lui Ar... și al tuturor duhurilor rele, du-te după mare, l-a gonit Kalum-Bek slujitorului său, și încearcă să cari cît mai repede. Dacă mă mai împotrivesc, zgripțuroaica mă face de rîs în tot bazarul!

Said s-a luat după... bătu piața și ul... decît în... s-a oprit în fața... în poartă ușile s-au deschis... o cară de mărfuri făcîndu-... Înăuntru nu ajunsese într-o sală înal... ...luitoare decît tot ceea ce...

Ar... ...avută pe o pernă... semn tînărului să pună jos pachetul i-a... una un bănuț de argint și... ...

Said... ...Mai cîți... ...ani ca aceștia... ...ori a văzut pe... pernă... ...cel bătrînel, o tinără de... ...ință și de nenumărați robi... de... ...Mai departe, Said a intrat... ...adîncă

— Said, de ce nu... ...? O... de... ...pierea de suferințele pe care... ...le-a... ...în Bagdad... ...mare de... ...că n... ...ca să nu pot... ...dispărea ursitei tale. Mai ai răbdare, Said!

Far... ...Said... ...vară, de azi... Dar... ...care mi... ...

Ar... ...

— Ei, pesemne că așa mi-a *fost scris* ! a răspuns Said. Dar [illegible] înțelepți, rogu-vă, un vînt năprasnic a [illegible] de mînia [illegible] de [illegible] jucă în cîteva zile pe apre Bassora, în taină meu[illegible]

[illegible] vorbești cu noi, a răspuns el, dar nu-i [illegible] Said [illegible] cît te afli [illegible] pentru tine. Nici măcar din ghearele nemernicului du[illegible] pot scoate ! El stă sub obîrșuirea puterni[illegible]

[illegible] am numai o prietenă binevoitoare ci și [illegible] ! Said. Crezi că am simțit deseori mîna [illegible] care nici măcar cu un sfat ? S[illegible] treia ? E un om înțelept și mă va [illegible]

— [illegible] ina, dar, din pă[illegible] marele său cîrmaci, [illegible] caci l-a pus la «neer[illegible]

[illegible] îl poveste[illegible] prinzîndu-te în fața lui Messour, iar [illegible] Așadar, chiar [illegible]

[illegible] d mîhnit, că trebuie să-mi [illegible] duglicana bătrînului de Ka[illegible] să vă rog nu[illegible]

[illegible] și să-i facă astfel cu fața mea să nu fie [illegible]

[illegible] la licoare pentru obraz care să te facă [illegible] [illegible] Zuhnel se va pleca pentru a-i prind[illegible] [illegible] de recunoștință și prețuire, [illegible] s-a îndreptat apoi spre bazar.

A sosit acolo la timp, ca să-l scape pe stăpînul său Kalum-[illegible] care încercătura. În fața duchenei era o cerșă[illegible] [illegible] bătrînu. Kalum-Bek stătea singur în [illegible] tremurînd de mînie și foarte rușinat cu un ochi închis [illegible] cu un [illegible] o cîrpă albă. Privelișca aceasta stîrnea [illegible]

[illegible] Kalum ieșise în locul chipeșului [illegible] nel, pentru a [illegible] dar [illegible] [illegible] [illegible]

...rimit oaste trecînd pe dinaintea-i. În afară de un ... ...ut din cea mai subțire țesătură, cu un surguci din ... ...lung de bețișan, prins cu o pafta de diamante, și de ur... ...un brocart purpuriu, cu flori de argint. Saïd a pus ... ...o zale de argint, atît de mădii, încît ur... ...cărue trupului, și atît de dese, încît nici sul... ...le puteau străpunge. Un hanger de Damasc viri... ...ved bogat împodobită, cu un mîner bătut în nestem... ...

o năframă de mătase, trimisă de stăpîna casei, pentru ... ...

...Saïd a pus ... ...Brașovul Ch... ...de ... ...

cuviință și-au poftit să ia parte la întrecerile lor, întrebîndu-i cum ar numește el de vede ... ...

...Saïd ... ...

...Saïd atrăsese pr... ...dar ...

...rule spre ... de zece ... ...

pului potrivnic. Însă la sfîrșitul întrecerii a fost recunoscut ca învingător Unul dintre frații caftului

... de la un capăt la ... ... despre străinul cel ch... bogat și viteaz. Toți cei ... răzuseră, chiar și cei învinși de el, erau încîntați de ... bilă. Însuși Saïd auzea în prăvălia lui Kalu... Bek laudele cumpărătorilor pentru străinul cel viteaz, și toți erau ...

... Saïd ... mînecate care sopîia ... se culcau ... ... ca, în ziuă de ... ... de fiul marelui vizir nici unul dintre tineri ... nte de prietenie pentru el. Pe de altă parte, chia... ... nobilă prietenie ai săi îi răsplăteau cu tot felul de ...

[illegible] să fie mai presus de orice bănuială. Și de aceea, [illegible] pe care [illegible] prin [illegible] ca [illegible] [illegible] [illegible]

— Cred că cel mai bun lucru ar fi, a adăugat cel dintîi să-i aruncăm un laţ de gît. N-o să-l ucidem, ci îl vom vinde. Iar s-ar plăti puţin, ba s-ar putea chiar să nici nu putem să-l luăm.

— Atunci ne-am înţeles, ne întîlnim cu un ceas înainte de miezul nopţii la ieşirea din oraş şi ne despărţim unii într-o parte, alţii într-alta.

Said auzise cu cumplită uimire acele urzeli tainice ţesute împotriva califului şi, în prima clipă, s-a gîndit să se ducă în goana mare la palat ca să-l înştiinţeze pe stăpînul Bagdadului de primejdia ce-l ameninţa. Dar, după ce a străbătut în fugă cîteva uliţe, şi-a amintit de vorbele zînei care-i spusese că era prost văzut de calif, din care pricină, se gîndea el, aceasta îl va lua în rîs sau va crede că era vorba de o încercare de a se pune bine cu stăpînul Bagdadului. S-a oprit, deci, socotind că cel mai cuminte lucru ar fi să se bizuie numai pe sabia lui, ca să-l scape pe calif din mîinile tîlharilor.

De aceea nu s-a mai întors în casa lui Kalam-Bek, ci s-a aşezat pe treptele unei geamii, unde a aşteptat să se lase noaptea. Trecînd apoi de bazar, a ajuns în uliţa pomenită de răufăcători şi s-a ascuns după colţul unei case. După un ceas de aşteptare a auzit paşi domoli şi a văzut doi bărbaţi coborînd încetişor pe uliţă. La început a crezut că erau califul şi marele vizir, dar unul dintre ei a bătut din palme şi au început să se furişeze în susul ulicei dinspre bazar. Întîlnindu-se, au şoptit ceva între ei cîteva clipe, apoi s-au despărţit. Trei s-au ascuns în apropiere de Said, iar al patrulea pleca încolo şi încolo pe uliţă. Era întuneric beznă şi o linişte aşa de adîncă încît Said nu putea să se bizuie decît pe auzul lui ascuţit.

S-a scurs încă o jumătate de ceas. Deodată, de undeva, dinspre bazar, au răsunat paşi. Tîlharii auziseră şi ei fiindcă s-au furişat spre bazar, trecînd pe lîngă Said. Paşii s-au apropiat. Said abia a întrezărit cîteva chipuri în întuneric că tîlharul a şi bătut din palme, şi în clipa următoare cealalţi doi au ieşit din ascunzătoare. Păreau că şi cei atacaţi erau marinari, căci Said a auzit zgomotul săbiilor care se încrucişau. Fără să piardă o clipă, a tras şi el sabia de Damasc din teacă şi, cu strigătul „Jos cu vrăjmaşii marelui Harun!", s-a repezit asupra tîlharilor. L-a doborît dintr-o lovitură pe unul dintre ei şi s-a năpustit asupra altor doi, ca o furtună, începînd să lovească în armele unui om pe care îl ştia orbul e

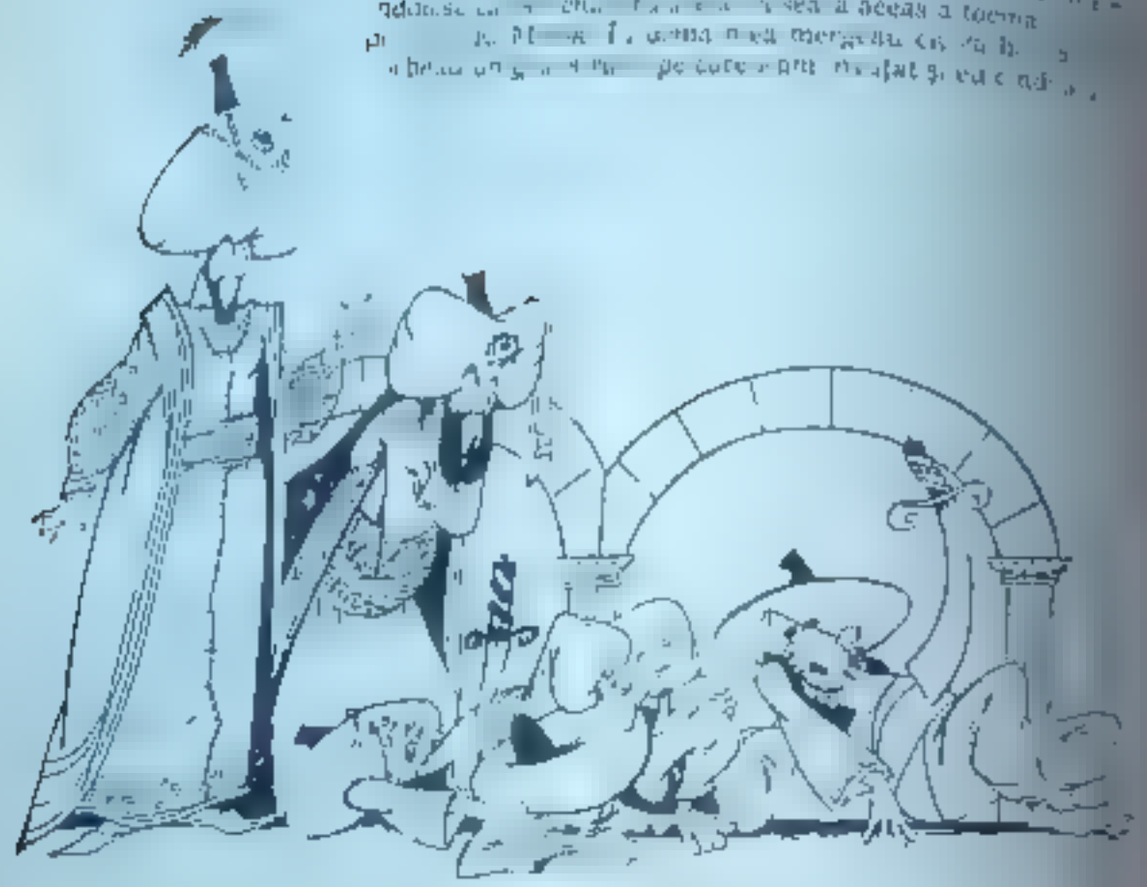

...lovit atît de tare bra... ...prăbuşit în ge...
...de îndată ce a scăpat un strănuiare, şi-o scos hanj...
...puntat dintr-o parte în pieptul celui care-l lovise. ...
...ar, cel din urmă dintre tîlhari, singurul care scăpase ...
...mările arabe şi a luat-o la fugă

...dou... ba... ...apropie de S...
...spus

— Tu te... ...ădare. Nici ştacul făptuit ...
...pe... ...ţeleg nic... ...ţinutul pr...
...ţinut... ...greu de ...es. Cu... ...
...ţie... ...ţie ormen ...ştia
...ţinut... ...ţeleg nic... ...ţinut să răspund. Sun... ...
...dusă... ...ţie... ...ţie... ...ţie a decăzut a face...
...ţie... ...ţie... ...ţie... ...ţie... ...ţie... ...ţie...

...ţie... ...ţie... ...ţie... ...ţie... ...ţie... ...ţie...

...vatul furtunii. La un
...dar în aceeași clipă
...au prins să fie în cheșeng, dar
...răspuns. Fiindcă apa creștea văzând
...

...drept repede, dar din Fiind convins
...

Calul său năzdrăvan îi purta ițele ca vîntul peste valuri. Înainte de a înserа, s-a zărit pămînt, iar delfinul a intrat în apele unui rîu mare. Acum înainta mai greu împotriva cursului apei. Said și-a amintit de vrăjile din basmele străvechi și, ca să nu piară de foame și de sete, a scos fluierașul, a fluierat tare, cu foc, și și-a dorit o masă îmbelșugată. Del-

...după ce s-a scufundat și Said înd...

...cele din Bagdad. Gîndul ...
...era convins că rîna cea bună nu ...
...Pe fiecare ...
...mirare îl duceau ...

...ului, bărcuța umbrelă... se adunaseră o mulțime ...
...Said și călcîie umăr, din palm... ...
...și de mustrări ce ducea d... ...re Said a pus piciorul p... ...
...ului. Cît...

...t călăreț calul său de aripi ...

dupat că era mai v
l-am scăpat pe

orbit astfel
eşul, mare

nul tău, a răspuns Harun, iar în-
ne bine ca Profeta să aibă

a f găsit
că dorea să se ducă mai
doinuă că era foarte îngrijorat
au sărit

ca cel de faţă l-au

...Asa-na. Ascunde-te după perdeaua scaunului me... ...ieşi glas te voi comanda, ca să auzi bine, poruncile... ...ţi-e de indată cadou cel rău şi pripit! Vei avea nevo...

...poruncile ...cel ...a trup atrăgător... ...Sad a ...ţa ...Vasilios ...pe ...

...um-Bek, zîmbind viclean şi sigur de sine şi ghicindu-i ...marele cămătar, s-a mirat atît de tare, că ...după părinte şi s-a repezit ... ...mi-ai mîncat ... ...ţi ...văzînd ... ...po... ...fu...

...a mirosit ...este pirotehnie.

...um-Bek a păşit înainte plin de îndrăzneală şi a spus ...le arătăm în faţa prinţilor ... ...prinţe! Tatăl ...este ...

...de doi ...cere ceva despre ...că Said fusese în slujba mea, am ...interne! Eu am cîştigat punga ...al meu, s-a îndreptat ...bine... Eu am răspuns ...Bun...

...am început să ...pre... ...cum l-am scăpat ...de... ...am adus la bordul în... ...punga. Am pre... ...apoi ...depun... ...spre... ...în... ...în... ...Sînt sigur că ...fost... ...de... ...Sînt sigur că în... ...capul ...Aş... ...negaţi. De... ...pre... ...dovedească ...pe a... Bun... ...se cuvin pentru vrajile pe care ...făcut de la mine, iar pe ...binecuvîntatul lui de fiu nu am de unde să dau.

...vorbi apoi Benezar L... ...privit pe fiul lui, arătînd cît de nobil şi de ...părea să pentru ...mine în lume nu ar fi ...mai ...să fie. Apoi ...i-a spus să cerceteze cu ...dreaptă ...punga ...depusă

...să mîntuiască. Nu... ...prima lovitură a ros... ...

...l-a văzut, s-a mirat cal!... ...în fiecare zi pe orice potio... ...mînăţia voastră?

...chea mea se pleacă la orice glas. Dar pesemne că doveziile au fost atît de în... ...nevoie să-i aduci pe tînărul acela în faţa ...mare. martori că banii furaţi erau într-ade...

...Dar de ...

l-a întrebat califul:

— Dacă punga în ca... ...să află a rămas ...

...A ...

...a răspuns ...

...

...Pe barba P... ...Z... ...

...

...

...toate avutule. Said s-a
...pusese pe care calful l-a dadut, drept recunoaș...
...și a tratat de atunci ca un bei. Fratele califului și ...
...b ț nceau de urit, ar locuitorii Bagdadului ar...
...ar vrea să fie atît de bun și de larțat ca Said, ...

...tufas cu voi, nu se lipește deloc somnul de...
...cu un carpanus. Se turna un ...
...icenței și califele, trebuia să ...
...ca să păzim focul. Ne așteptam ca
...vremea cînd fusese
...nase treji cu povești. În schimb, cînd clopotul
...a-a crutat vîntul și ne-a despăgubit cu prisosință
...cu bunî și înță, nu ne dăduse în noaptea care

...spuse studentul. Cel mai bun leac împo-
...ou. De aceea, în noaptea asta n-aș vrea
...l unsprezece singur, căci nu știu dacă aș

...se vînătorul.
În sobele lungi de ...ană și tors în
lumina opaițului. ...la casa ei, fiindcă ...
...pe ...mîntul, pe cînd la ciacă, cu mulți
...vorbești povești și nici nu știu cînd trece timpul
...Așa ...

...ioc să ți se ridice părul măciucă, despre duhuri de foc care
...se dinspre soriduși care fac larmă noaptea prin vîn...
...plăcut să ascult așa ceva ...și vreau să ...
...nu să suflu povestile cu stafii
...ni di ...părere exclamă țăran...
Cînd aud o poveste de ...că, însă simt că se
E ca și cum te-ai cufun...ă în ...ă caldă și
...mie. Auzi cum cad picăturile pe ...

...nirebă studentul. Dacă vrednicul dumn...

...ne. te sugrumă.
...ut să rîdă, dar studentul ...

Da...

...apă că ceea ce vedi...
...apă a început să vorbească...
...faci aici în ora asta ti...

...herbiotenia...
...ana de pe mun...

...pital de Inc...ni. Tovarăşii lu...

GROTA DIN STEENFOLL

Legendă scoțiană

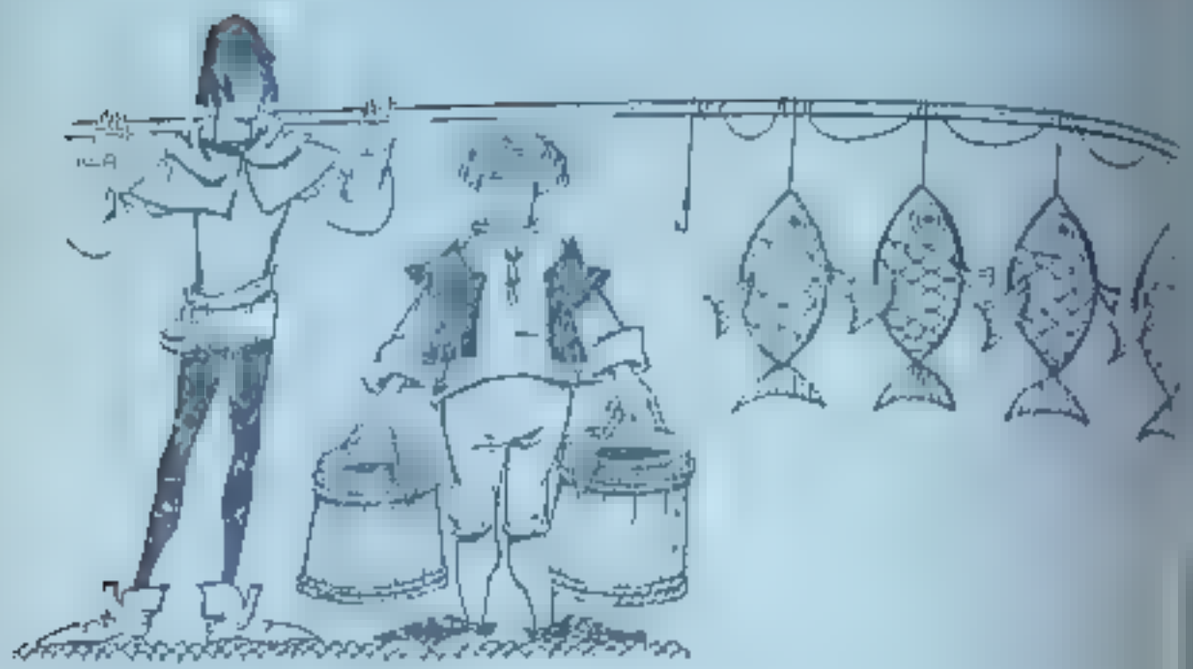

Strumpf despre avuția pe care o va dobîndi, ca despre ceva
de evanghelie, povestea și ei vecinilor cele auzite. Așa se du-
cese vestea că Wilm Falke s-ar fi vîndut diavolului, care-l
cumpărase cu aur greu. Unii spuneau însă că stăpînul iadului
doar îl îmbiase deocamdată în privința asta

E drept că la început Falke lua vorbele astea în rîs, dar
încetul cu încetul se obișnuise cu gîndul că într-o bună zi
vreun duh ar putea să-i dezvăluie taina unei comori, și nu se
mai supăra pe concetățenii săi care-l luau în zeflemea din

...frunte.

Era în septembrie. Începuse iarna scoțând cu noptile

...ntuneca

...plină de

...se pier-

...unde zorcori

...neliniș

...pe stînci

...și cum prindea

...d cu vuiet stinca. De

...care se lăs-

— Habar n-am de aşa ceva! a strigat Falke, ridicând uşor

putere capul dobitocului subţire, Incît ne

mişca ca un bărbat în toată firea
mindu-se că băieţandrul se dovedea
omul mare. Dar Strumpf nu părea
rat de ulucala cavalerească. Şi-a
fără să scoată o vorbă, a început să-şi pună
du-şi puţin în fire, Wiim i-a dat o mină de
ce mare îi fusese mai înainte neîndurarea
a jertfa, pe atît de adîncă era acum acea
una se înfiinţa, tunetele zguduiau munţii
jurul stîncii şi pe
care nu izbuteau să răzbată.
tox umplînd valea şi tărmul
cei doi pesc
jos, Kaspar l-a în-
aşa cum îi pu-
bun sfîrşit bietul
şi privindu-l
bun cu glas tre-
pentru tine. Wiim?
Kaspa
un fulger lumi-
desluşeşte contururile unui arcaş
necat. Apa

...ție ode legate de...
...ajuns Ungă ...
...nucrangă, urmată de...
...ceea un bărbat înalt îmbrăcat în stofă...
...at împodobite cu fir încins cu o sab...
...barbus, cu mâinile d...
...înțindea din când în când o...
care stăpînul trăgea greu cînd și apo...
...mai departe. Omul s-a oprit țeapăn în fața ui...

...fire, f...
...rele mai scăpăra...
...nunților care locu...
...aproape nu era d...
...boom, plescăind...

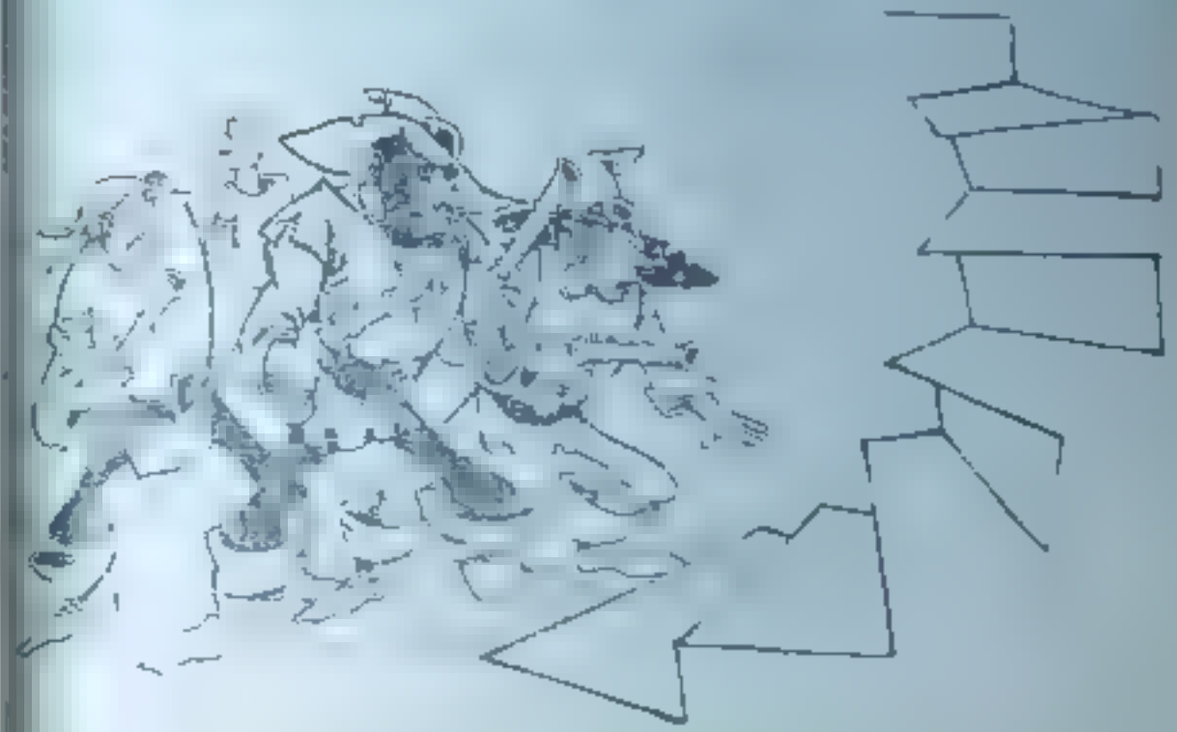

...va. Răspunse vînătorul, ve...
...pe' ucenicul armei. Dacă a...
...i trei, să știi că trag ...

...ziumit, șopti vînătorul, făcîn...
...Dumnezeu că de vină nu...
...dintre ei, ar sufer dușma...
...pregătim pe duman...
...ce pumnjele o pic...

...la pescuitul

...în frunte cu ...

...rost vreta atît...
...pe ...
...ascuțare arbore...

...ul et îl mîș...
...cu fiecare mișcare să poată
...dentul se prinse că era prea

...numai cu o jumătate de cap...
...ar fi de făcut. Mîna ...
...cuțitul bine de ...

...rat de nefericirea curajoasei

...se, amintindu-și de mama lui ple-
...florești viorele de parcă ea s-ar fi aflat acum
...ție a contesei. Se simțea plin de curaj și era
...pentru ea. Auzi nu însă cuvintele studen-
...zări un gînd îndrăznet. Nu-i ajunsese încă

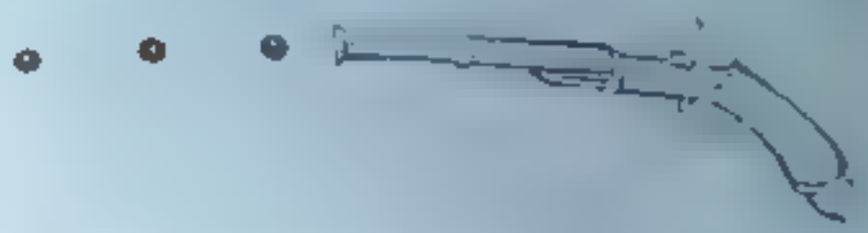

...împrejurări, călătorii ...plină de haz. Apoi, ca...
...ochi lui Felix și îl îngro...

...că rugămintele am. răspunse Felix. În d...
...cuțoară. Puneați-o cu grijă, fiindcă dac...
...re nefericit. E un dar pentru acea ca...

...torul, știe unde se află castelul
...

...stăpîna, că mai
...se întoarcă la stăpînul
...hotărîră s-o însoțească pe
...și în cele din urmă încu-
...și pe dânșii. Vînătorul a trebuit însă să-și p...
...nu decît armele. Apoi tîlharii le spuseră celorlalți ...
...pe în Tun și porniră cu...

...valu, pătăriei și se așeză într-un
...spre o poiană, așteptînd mîncarea cu acrul
...adevărate. Călători, se retraseră în cealaltă încă-
...așa fel, încît să vadă ce se petrece din-
...trist, însă urmărea din colțul său, cu
...clipe, ușa se des-
...de vreo trei

...lungă, iar la mînă ...
...mpe. Doi dintre oamenii lui

...eptă, cu o plecăciune adîncă,
...aveți de-a face cu o doamnă atît
...

...

...

...stînd un răspuns
...puterea tîlharilor vorbi

...

...

...

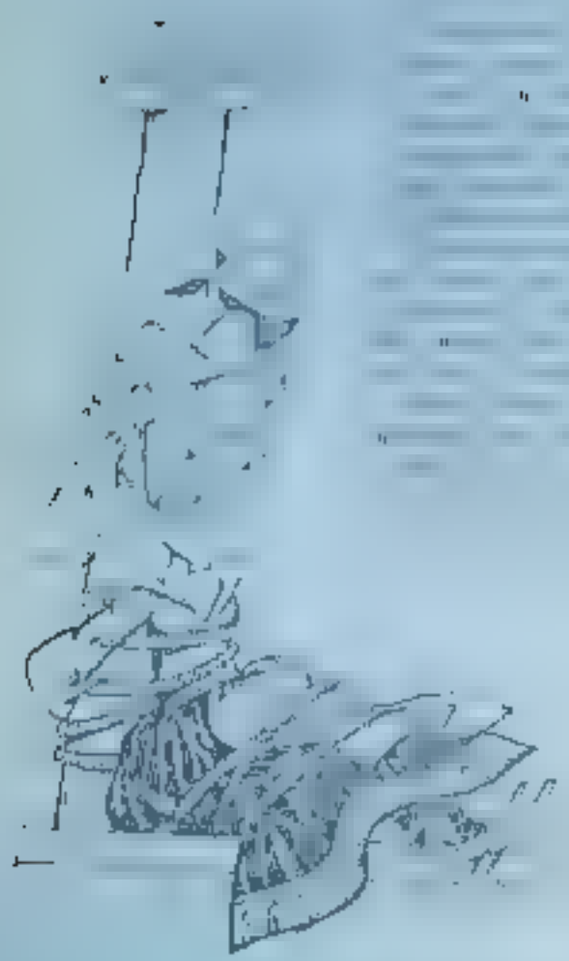

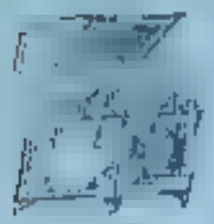

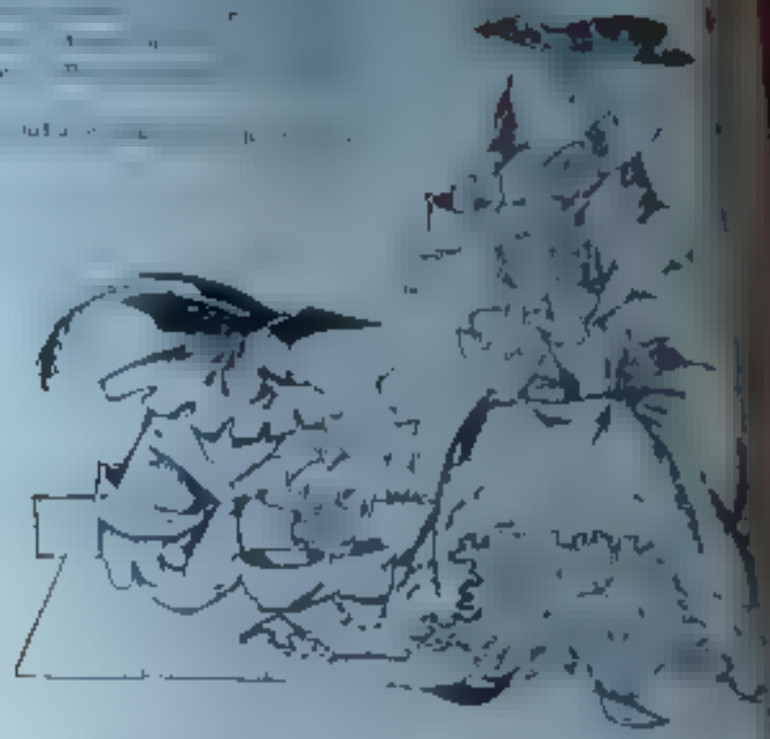

— Vă rog să mă credeţi, [illegible]
şi fiindcă mi-ar fi teamă de lilieci sau p[illegible]
n-o întâlnesc aşa neaşteptat, ci din alt[illegible]

[illegible] plăcu, răspunse Pelle
u locuit în oraşul Nürnberg
i jupâneasă la o doamnă cu
ieu doamna contesă la cas
noaşă şi după aceea a mu
Când m-am născut eu, m
de daruri. Mama [illegible]

[illegible] nenorocirea care mi [illegible]
ţi şi nu m-ar fi ajutat să înţe
are, m-a întrebat printr-o scr
eseria totâlui meu [illegible]

[illegible] noapte la giuvaerurile

[illegible] spre casă, cu şoldurile mele naşe. Şi uite că
[illegible], izbucnind în lacrimi, mi-au ieşit în cal

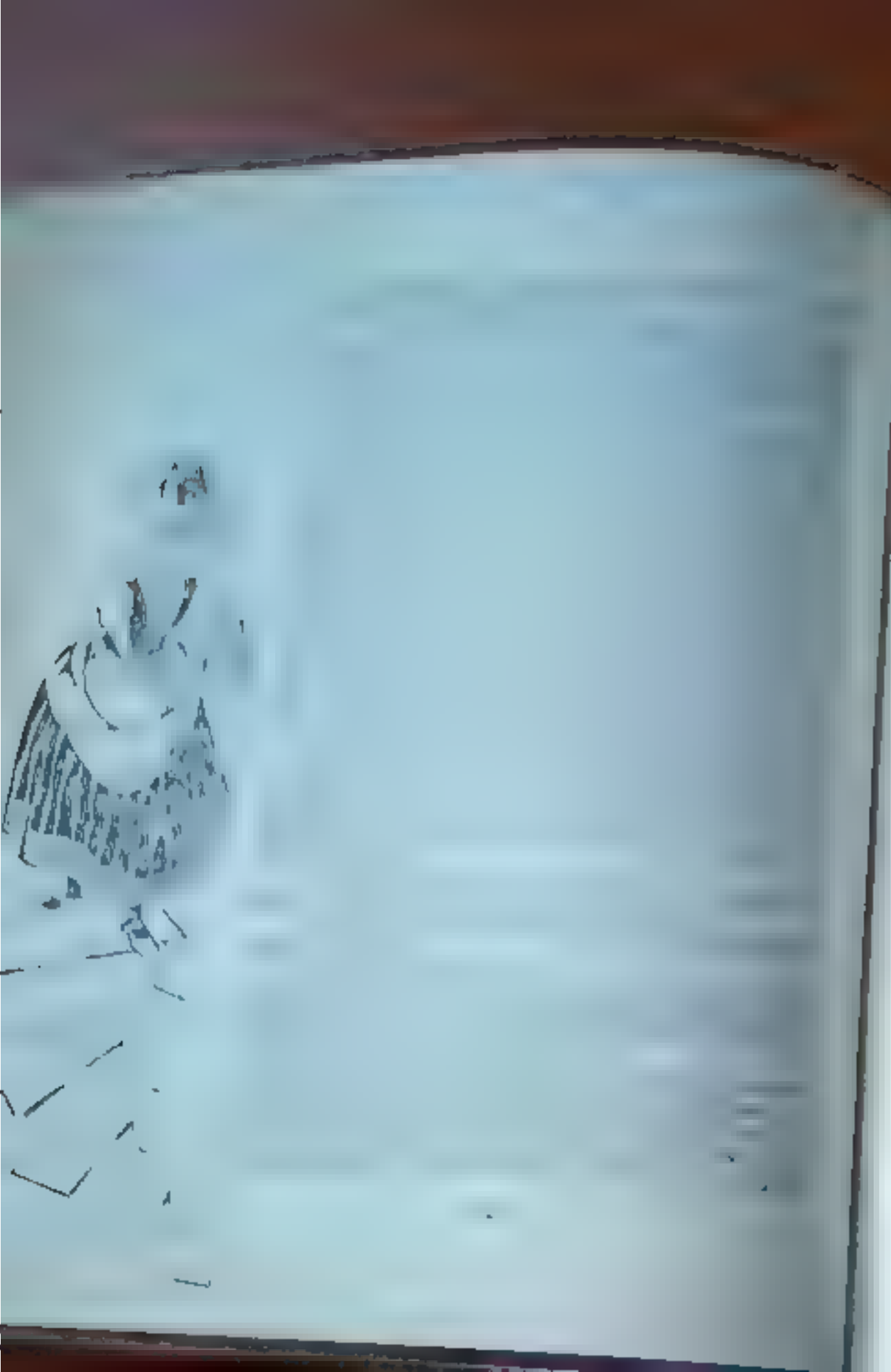

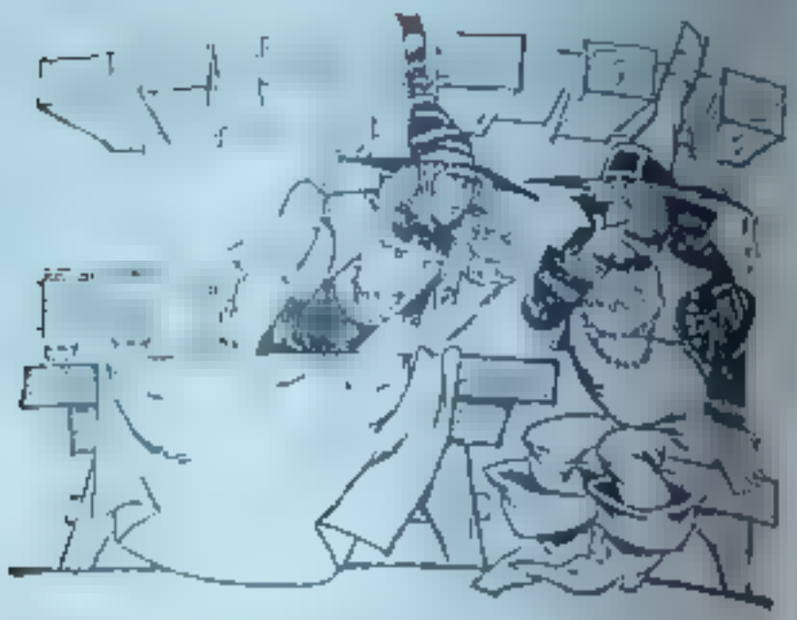

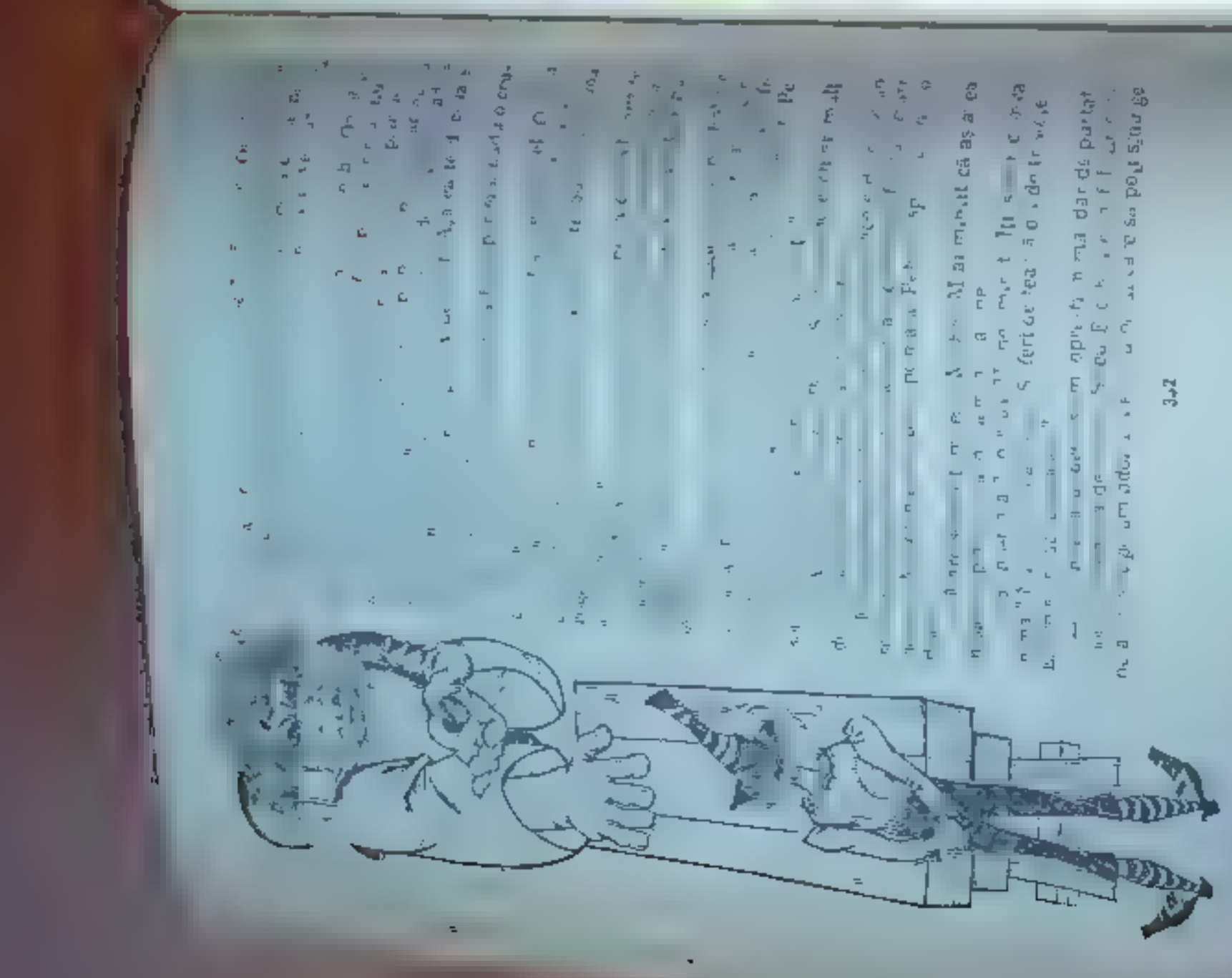

fără nici o primejdie.

chel mănios, că
învoli cu mine ac
numile adevărate

bombă ! rise Peter
văzut în călătoriile

mele o vină nădă d[illegible] de-aici sînt făcute d[illegible]
[illegible] ic ba, însă la vrăjitorie
nu [illegible]
[illegible] de-a binelea și dădu în ia-
[illegible] hîrtiile de pe bortane ? Uite,
[illegible] Vezi cum zvîcnește ? Poți face
[illegible] d[illegible]
[illegible] T[illegible] răspunse Peter într-adins
[illegible] -i a la
[illegible] lui Peter pieptarul îi smulse
[illegible] [illegible] [illegible] [

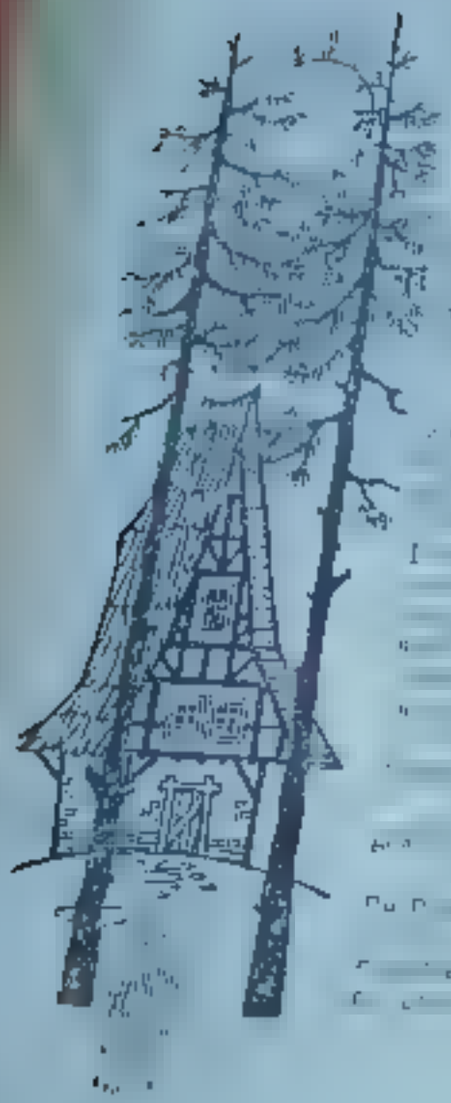

...al în piept. Și numaidecît Peter
... din nou.
...— răspunse Peter în timp
...ța din buzunar. Nici n-aș fi cre-
...ai văzut și tu.
Ac... loc piatra.
D... Michel! strigă Peter ...
... borîndu-și trecea prin
... Michel se făcu mai mic, din ce în ce mai mic, pînă
... cumdu-se ca un viermișor, țipînd și gemînd ...
... pornind să bată, să i cază, de sună în cămară
... cărie. Peter se înveseli și se îndreptă ...
... cărui auzea cum ...
... pămînt, urla și înjura
din gura rădului.
Ajungînd sus, Peter fuse între Dimbul cel bun ...
... bucură că bate
... bard

... pe frunțica ei albă...
...rbi Omulețul Barbă
...numa și n-ai mai
...ori multă. Dar pă-
...fi convins că-ți pare
...ădui să mai fac cea

Peter, plecîndu-și
... terminat n-a
... mai începu singur pe
...tera ce-am avut,
... de mine! Și
...morți, domnule vi-
viața mea netrebnică.
...nu vrei altfel, poți s-o

...ură și o vîrî în
... Peter se așeză
..., prefera nimic la
...auzi pași în spatele

... Munk grăi Omule-

...capul și văzu pe... mai-
...u cu drag. Sărind în sus de

...năruit rău cu ade-
...îi căde în uitare
... bunar cum ai fost

...lă bun rămas
...cuvîntară și plecară

Dar ... mirare îl copleşi când ajunseră la fața lo...
Coliba se prefăcuse într-un fluturaş cât o frunză de ...
lire, totul era simplu şi curat.

— Asta-i *lupta* Omuleţului cel bun, spuse Peter
Ce frumoasă l se bucură Lisbeth. Aici o să mă simt mai
... o casă ... cu o ... de ...
Pus mese

De atunci, Peter se dovedi un bărbat harnic şi cumsecade. Mă ... cu ce avea, şi vedea temeinic de treburile lui şi

asfel, prin dreapta lui străduinţe ... se ... bine
... Lisbeth ... mama ... ă, ta pe sărac care băteau
la uşa lui. Când, după un an şi o zi, doamna Lisbeth născu un
băieţel drăguţ. Peter ... Omuleţul cu braţe ... şi rost cele
patru versuri. Dar Omuleţul-de-... nu se arătă

— Domnule vistiernic! îl chemă Peter cu glas ...
Ascultă un pic! N-am venit pentru alte ... ci numai ... la
... mea

Dar Omuleţul nu dădu răspuns. Numai o pală de vânt trecu prin cetini şi scuturâ în iarbă câteva conuri de brad

... O ... au drept aventură grea. Peter că ... vrut să le înfăţişez.

Vin conurile de brad în buzunar ... pleacă acasă. Dar ... dezbrăcă pieptarul de duminică şi când mama, vrând ...

... de pe ...
... d ... p ...
... de ... pădure ...
... pădure ...
... pădure ...

...te la hotărîrea cînd dom-
...se arecurá
...bun
...ă apoi ajută

...ntra mare
...Nu numa
...ă cerul a
...pădure după
...ă pe numerat conte
...pasă de viața dumnea-
...nostru. Viața dom-
...ă-i pierdut-o. Ce aveți de spus?

...negîndu-se să răspundă.

...ă și noi răspundem!

...ă tăcerea capului, urmă tîlharul
...domne care se bucură de răsplătea
...salva-
...ta
...ă
...ă pleacă în Italia
...ă
...ă
...ă

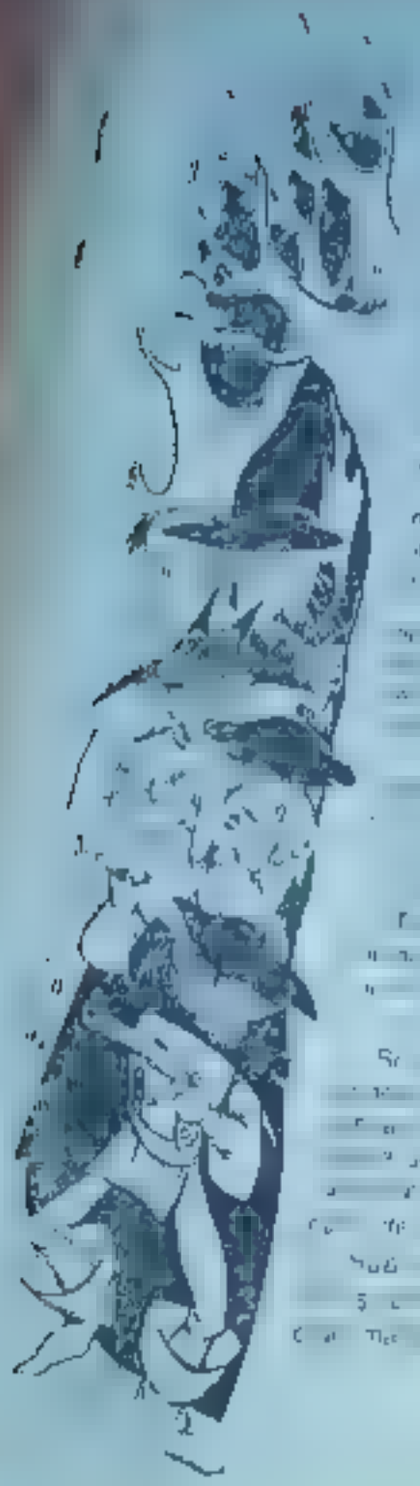

...ibă să îndemîne în caz de ne-
...numericul era atît de
...nește hoțul nu
...ar fi trădat
...o stîncă prăpăstioasă,
...tușeră însă la poalele ei, el
...pingîndu-și puștca la spate, în-
...tinzînd contesei mîna, ca s-o ajute,
...orul. Sus, dincolo de stîncă, zări o
...grăbi.

...lcuti mai departe, tîlharul călăuzindu-l pe cel-
...pe trei cărări de drum, căpetenia tîlharilor se
...omul pe Felix să se așeze pe o buturugă, ca să
...ietul. Scoțînd o pîine și o ... un vechi,

...ascultat, și după
...mai departe
...de drumul mare,
...se destrame și se iveau

...mprejurul lui cîțiva cinci ostași somîndu-i să-l
...lui comandant în
...cincizeci de pași și
...la dreapta și din stînga drumu-
...Părea că pădurea fusese încer-

...mprejurul lui cu mai mulți ofi-
...și în fața lui, și în clipa
...de unde veneau și încolo se

...ă primarie, săn în

...Gottfried, vînătorul
...orul. Eu sînt.
...să descopere pe
...ori cum scă-
...Bucureș,

...o pată sub pasă seară pe masa
...mai pe mai mult ...mouse la ofițeri
...ea ...pul care o scăpuse pe con-
...ă ...ă. Acesta strînse că-
...ă ...pe ...ă cu ...ă să se ...ă să
...ă ...ă ...ă ...ă despre pla-
...ă

...ă ...ă să ...ă să ...ă
...ă ...ă ...ă ...ă ...ă cu
...ă ...ă ...ă ...ă ...ă ...ă ...ă
...ă ...ă ...ă ...ă ...ă ...ă ...ă

spre ora. Știrea despre atacul tîlharesc de la hanul din pădure se răspîndise pretutindeni. Toți aveau de față această a tînărului giuvaergiu. Iar vestea despre eliberarea prizonierilor se răspîndise tot atît de repede. De aceea nu era de mirare că străzile geamăn de oameni care alergaseră să-l vadă pe tînărul erou. Îmbulzeala era atît de mare, încît calecșa abia înainta prin mulțime.

— Uite-l ! strigau localnicii. Uite-l colo, în caleașcă, lîngă *oaspeți ! Trăiască viteazul giuvaergiu !*

Și urările izbucniră vijelios dintr-o mie de piepturi, zguduind văzduhul.

Felix era mișcat, copleșit de bucuria zgomotoasă a mulțimii. La primăria orașului îl aștepta însă o scenă și mai tulburătoare. Un bărbat între două vîrste, îmbrăcat în veșminte de preț, îi ieși în întîmpinare pe treptele de la intrare și-l îmbrățișă cu lacrimi în ochi.

— Cum să te răsplătesc, *fiule !* strigă acesta. Ai salvat tot ce aveam mai de preț. Ai scăpat viața soției mele, a mamei copiilor mei, căci ființa aceasta firavă n-ar fi îndurat acea cumplită captivitate.

Era soțul contesei.

Contele stărui pe lîngă Felix să-i ceară o răsplată pentru jertfa sa, dar acesta nu voia în ruptul capului să primească nimic.

Contele însă nu se dădu bătut, și tînărul își aminti atunci de nefericita soartă a căpeteniei tîlharilor. Îi povesti cum fugiseră, cum se străduise căpetenia tîlharilor să salveze viața aceleia pe care o credea contesa. Mișcat nu atît de fapta tîlharului, cît de noua dovadă a purtării nobile a lui Felix, vădită de cererea lui în favoarea altei persoane, contele îi făgădui să facă tot ce-i stătea în putință ca să-l salveze pe tîlhar.

În aceeași zi, însoțit de înimosul vînător, contele îl conduse pe tînărul giuvaergiu la castelul său, unde contesa, îngrijorată de soarta tînărului care își pusese viața în primejdie pentru ea, aștepta cu nerăbdare vești. Cine ar fi putut să descrie bucuria pe care a simțit-o în clipa cînd și-a văzut soțul intrînd cu salvatorul ei de mînă ? Nu mai conteneau cu întrebările și cu mulțumirile. Îi chemă și pe copiii ei ca să le arate pe mărinimosul tînăr, căruia mama lor îi era atît de îndatorată. Micuții îl luară de mînă și-l asigurară cu gingășie de recunoștința lor, spunîndu-i că, după tatăl și mama lor,

el îi era cel mai drag pe lumea asta. Vorbele lor au fost cea mai frumoasă răsplată pentru vitejia și noblețea sentimentelor pe care tînărul giuvaergiu le petrecuse în bordeiul tîlharilor.

După primele clipe ale fericitei revederi, contesa făcu semn unui slujitor să aducă haimele și binecunoscuta desagă pe care Felix o încredințase la han.

— Iată, am păstrat tot ce mi-ai dat în clipele acelea înfiorătoare, spuse ea, cu un surîs plin de bunătate. Iată hainele ferfeniță care mi-au ascuns de ochii celor ce mă urmăreau. Dacă vrei, ia-le înapoi. Aș vrea să te rog însă să îmi îngăduie să le păstrez în amintirea salvatorului meu și să primești în schimb suma pe care au cerut-o tîlharii pentru răscumpărarea mea.

Felix se sperie de darul acela atît de mare. Firea lui aleasă nu-i îngăduia să primească o răsplată pentru o faptă pe care o făcuse din toată inima.

— Nobilă doamnă, spuse el, mișcat, nu pot să primesc darul acesta. Veșmintele să rămînă la dumneavoastră, așa cum doriți, dar banii nu-i pot primi. Știu că vreți să mă răsplătiți, însă bunăvoința dumneavoastră este pentru mine cea mai mare răsplată. Dacă voi avea vreodată nevoie de ajutor, fiți sigură că vă voi ruga să mi-l dați.

Contele și contesa stăruiră îndelung, dar nu izbutiră să-l înduplece. În cele din urmă, contesa și soțul ei se resemnară și chemară un slujitor ca să le hainele și traista. Atunci Felix își aduse aminte de giuvaerurile de care, în bucuria și în vîlvătaia întîmplărilor, uitase cu desăvîrșire.

— Stați ! strigă el. Vă rog să-mi îngăduiți să scot din desagă un singur lucru, restul este apoi pe de-a-ntregul al dumneavoastră, doamnă !

— Cum vrei, spuse ea, deși aș fi vrut să păstrez totul în amintirea faptelor dumitale. Dacă ai însă un lucru de care nu te poți lipsi, ia-l ! Spune-mi însă, te rog, ce lucru e acela la care ții atît de mult că nu te poți despărți de el ?

Atunci tînărul desfăcu traista și scoase din ea o cutiuță.

— Tot ce a fost al meu acum e al dumneavoastră, spuse el zîmbind. Dar ceea ce se află în cutiuța aceasta este al fratelui meu născut. Sînt nește giuvaeruri, doamnă, urmă el, pe care le-am lucrat cu mîna mea și pe care trebuie să i le dau negreșit.

Felix deschise cutiuța și i-o întinse contesei. Aceasta luă cutiuța, se uită înăuntru și tresări mirată.

— Cum ? Pietrele acestea, strigă ea, sînt pentru naşa dumitale ?

— Da, răspunse Felix. Naşa mea mi-a trimis aceste nestemate pe care eu le-am montat și tocmai i le duceam.

Contesa îl privi tulburată. Lacrimile îi șiroiau pe obraz.

— *Dumneata ești Felix Perner din Nürnberg ?* strigă ea.

— *Da ! Cum de-mi cunoașteți numele ?* întrebă tînărul, privind-o mirat.

— *O, ce înlănțuire de întîmplări minunate ne-a hărăzit Cerul!* grăi contesa, tulburată, întorcîndu-se spre soțul ei care o privea uluit. *Tînărul este Felix, micul nostru fin, fiul jupînesei Sabina ! Felix, eu sînt contesa la care voiai să te duci. Așa că, fără să știi, ai salvat-o pe propria ta naşă !*

— *Cum ! Dumneavoastră sînteți contesa Sandau, care a făcut atît de mult pentru mama mea și pentru mine ? Aceste este castelul Maienburg, spre care am pornit la drum ? Cum să-i mulțumesc milostivei soarte că mi-a îngăduit să vă întîlnesc într-un chip atît de minunat ? Cel puțin am putut să vă dovedesc cu fapta, deși într-o măsură foarte mică, nespusa mea recunoștință.*

— *Ai făcut pentru mine mult mai mult decît aș fi putut face eu vreodată pentru tine,* răspunse contesa. *Toată viața îți vom fi adînc recunoscători, atît eu, cît și ai mei. Soțul meu îți va fi ca un tată, pe copiii mei să-i privești ca pe frații tăi, iar eu voi fi credincioasa ta mamă. Aceste giuvaeruri, care te-au adus la mine în clipele unei atît de mari primejdii, vor fi cea mai dragă podoabă a mea. Ele îmi vor aminti totdeauna de tine și de firea ta nobilă.*

Așa a grăit contesa și și-a ținut cuvîntul. I-a ajutat pe fericitul Felix să-și continue drumeția și, cînd a-i lăsat, a ajuns meșter îndemînatic și cu mare pricepere în meșteșugul său. Contesa i-a cumpărat o casă în Nürnberg, cu toate cele de trebuință, iar începerea cea mai frumoasă era împodobită cu tablouri meșteșugit zugrăvite, cu scene din hanul din pădure și din zilele pe care Felix le petrecuse printre tîlhari.

În casa aceea a trăit fericit neuitatul giuvaergiu Felix, Faima măiestriei lui și a curajului său îi aduceau mușterii de pretutindeni. Trecînd prin frumosul oraș Nürnberg, mulți străini se duceau și pe la atelierul vestitului meșter Felix ca să-l vadă, să-l admire și, poate, să comande la el un giuvaer frumos. Dar cea mai mare bucurie i-o făceau vizitele celor patru prieteni: vînătorul, faurul, studentul și cărăușul. De cîte ori pornea cu căruța de la Nürnberg și Fürth, căruțașul trecea pe la Felix. Vînătorul îi aducea aproape în fiecare an daruri din partea contesei, iar faurul, după ce colindase nenumărate țări, se statornicise la meșterul Felix. Într-o zi a poposit la ei și studentul. Ajunsese un om de vază în țară, dar nu-i era rușine să șeadă la masă cu meșterul Felix și cu faurul. Toți povesteau despre întîmplările de la hanul din pădure. Fostul student le-a spus că-l văzuse în Italia pe cel care fusese mai-marele tîlharilor. Se făcuse om de treabă și acum era un brav ostaș în slujba regelui Neapolului.

Felix s-a bucurat la auzul acestei vești. Își dădea seama că, fără omul acela, n-ar fi trecut, poate, prin primejdia groaznică de moarte, dar nici n-ar fi scăpat din mîinile tîlharilor. Și așa, ori de cîte ori se gîndea la întîmplările de odinioară, prin mintea iscusitului giuvaergiu se depănau totdeauna amintiri luminoase și dragi despre hanul din Spessart.

CUPRINS
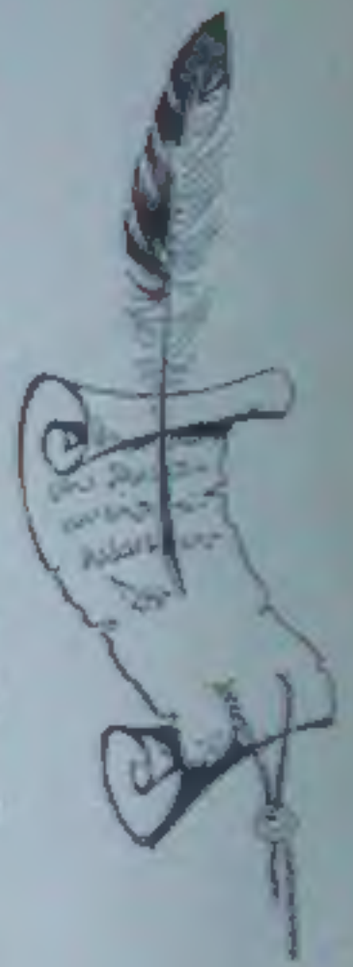
CARAVANA 5
Povestea căluțului bătrîn 9
Povestea vasului năluca 22
Povestea mîinii tăiate 35
Cum a scăpat Fatmè 55
Muc cel mic 72
Povestea despre prințul cel neadevărat 90
ȘEICUL DIN ALEXANDRIA ȘI ROBII LUI . . . 115
Fiicul Nas-Lung 121
Tînărul englez. *Traducere de LILI SOARE* . . . 153
Povestea lui Almansor 187
HANUL DIN SPESSART 202
Legenda guldenului cu cap de cerb 209
Inimă rece (partea a doua). *În românește de EUGEN FRUNZĂ* 234
Povestea lui Said 264
Grota din Steenfoll 307
Inimă rece (partea a doua) *în românește de EUGEN FRUNZĂ* 337